

மனித உரிமைகள்
சட்டமும்
மனிதாபிமானச்
சட்டமும்
ஓர் அறிமுக வழிகாட்டி

வேர்ஜினியா ஏ.லியறி
சூரியா விக்கிரமசிங்க

நடேசன் நிலையம்

மனித உரிமைகள் சட்டமும்
மனிதாபிமானச்சட்டமும்
ஓர் அறிமுக வழிகாட்டி

பொதுசன நூலகம்
யாழ்ப்பாணம்.

பொதுசன நூலகம்
25 JUN 2019
யாழ்ப்பாணம்

வள்ளலார் மகாவித்யா கல்வி நிறுவனம்

வள்ளலார் மகாவித்யா கல்வி நிறுவனம்

மு. அருண் சுவாமிநாதன்

வள்ளலார் மகாவித்யா கல்வி நிறுவனம்
கல்வி நிறுவனம்

வள்ளலார் மகாவித்யா கல்வி நிறுவனம்
28 JUN 2019
கல்வி நிறுவனம்

மனித உரிமைகள் சட்டமும்
மனிதாபிமானச்சட்டமும்
ஓர் அறிமுக வழிகாட்டி

கூட்டாசிரியர்கள்

வேர்ஜினியா ஏ.லியறி J.D., Ph.D,

சட்டத்துறைப் பேராசிரியர், நியூயோர்க் மாநில பல்கலைக்கழகம்,
பஃவ்வலோ.

சூரியா விக்கிரமசிங்க B.A., LLB.

மிடில் ரெம்பிள் பறிஸ்டர், சட்டத்தரணி.

நடேசன் நிலையம்

கொழும்பு, 1995

நடேசன் நிலையம் 1995

(ISBN 95-9255-02-09)

பிரசுரம்;

நடேசன் நிலையம்,
31, சார்ள்ஸ் பிளேஸ்,
கொழும்பு 3,
இலங்கை.

தமிழாக்கம்:

வி. ரி. தமிழ்மாறன்,
கொழும்பு பல்கலைக்கழகம்.

அச்சிட்டவர்:

வரையறுக்கப்பட்ட கருணாரத்னவும் புதல்வர்களும்,
கொழும்பு 10.

உள்ளடக்கம்

	"இது எப்படி எனக்கு உதவ முடியும்?" ஒரு முகப்புரைக் குறிப்பு	1
1	"மனித உரிமைகள் சட்டம்" "மனிதாபிமானச் சட்டம்" வரைவிலக்கணம்.....	8
2	சர்வதேச மனித உரிமைகள் சட்டத்தின் வளர்ச்சி.....	10
	சர்வதேச மனித உரிமைகள் சட்டத்தின் தோற்றுவாய்கள்	11
	உடன்படிக்கைகள்	11
	வழக்காற்றுச் சர்வதேசச் சட்டம்	13
	சர்வதேசச் சட்டத்தில் பரிணாம வளர்ச்சியும் புரட்சியும்.....	13
	ஐக்கிய நாடுகள் சபையும் மனித உரிமைகள் சட்டமும்	16
3	மனித உரிமைகள் சட்டத்தின் உள்ளடக்கம்.....	19
	சர்வதேச மனித உரிமைகள் பிரகடனம்	19
	குடியியல், அரசியல் உரிமைகள் மீதானதும் பொருளாதார, சமூக, கலாச்சார உரிமைகள் மீதானதுமான சர்வதேசக் கட்டுறுத்துக்கள்	22
	குறிப்பிடத்தகு மனித உரிமைகள் உடன்படிக்கைகள்	27
	ஐ.நா.வின் பிரகடனங்கள், கோட்பாடுகள் மற்றும் வழிகாட்டல்கள்	28
	பிராந்திய மனித உரிமைகள் உடன்படிக்கைகள்	30
	உரிமைகளின் மட்டுப்பாடுகள், கட்டுப்பாடுகள், இடைநிறுத்தங்கள்	33
	மட்டுப்பாடுகளும் கட்டுப்பாடுகளும்	33
	இடைநிறுத்தம் அல்லது மதிப்புக்குறைத்தல்	34
4	மனித உரிமைகள் சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தல்.....	36
	உள் நாட்டுச் சட்ட முறைமைகள்	36
	"வெட்கப்படுத்த அணிதிரட்டல்"	37
	அறிக்கையிடும் முறைமைகள்	38
	மனித உரிமைகள் நீதி மன்றங்கள்	41
	அரசுகள், தனி மனிதர்கள், நிறுவனங்கள் செய்யும் முறைப்பாடுகள்	43
	மனித உரிமைகளுக்கான மேலாணையாளர்.....	47
	அரசாங்கச் சார்பற்ற நிறுவனங்கள்	48

5	மனிதாபிமானச் சட்டம்.....	49
	அறிமுகம்	49
	சர்வதேச மனிதாபிமானச் சட்டத்தின் வளர்ச்சி	50
	சர்வதேச மனிதாபிமானச் சட்டத்தின் அடிப்படை விதிகள்	52
	உள்நாட்டு ஆயுத மோதல் நிலைமைகளில் மனிதாபிமானச் சட்டம்	54
	மனிதாபிமானச் சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தல்	57
	போர்குற்றச் செயல்களுக்கான நடுவர் மன்றங்கள்	57
	சர்வதேச செஞ்சிலுவைக் குழுவின் பங்கு	58
6	நிறைவுரை.....	60
	துணையாவணங்கள்	
	அ மனித உரிமைகளும் மனிதாபிமானச் சட்டமும் தொடர்பிலான சில சர்வதேச உடன்படிக்கைகளின் பட்டியல்	61
	ஆ சில ஐ.நா. பிரகடனங்கள், விதிகள், கோட்பாடுகள் மற்றும் வழிகாட்டு நெறிகள் தொடர்பான நிரல்.....	63
	இ ஐ.நா. மனித உரிமைகள் குழுவினால் செய்யப்பட்ட பொதுக்கருத்துரைகள் பற்றிய நிரல்	65
	ஈ அந்தரங்க உரிமை - ஐ.நா மனித உரிமைகள் குழுவின் பொதுக்கருத்துரை, இல. 16	67
	உ ஓர் அரசியல்வாதியைக் குறைகூறுதல் - ஐரோப்பிய நீதிமன்றத்தில் லிங்கென்ஸ் வழக்கு	72
	ஊ ஹொண்டுறாசில் மாணவன் காணாமற்போனமை - மாநிலங்களுக்கான அமெரிக்க நீதிமன்றத்தில் வெலாற்ஸ்குவெஸ் றெட்றிக்ெஸ் வழக்கு.	80
	எ ஆபிரிக்காவில் முறைகேடாகத் தடுத்துவைத்தலும் மனிதாபிமானமற்ற முறையில் நடத்துதலும் ஐ.நா. மனித உரிமைகள் குழுவுக்கு லுயேயே தாக்கல் செய்த மனு	84
	ஏ 1949ஆம் ஆண்டின் ஜெனீவா உடன்படிக்கைகளின் பொது உறுப்புரை 3	89
	ஐ போரின்போது நடந்துகொள்வதற்கான விதிகள் சர்வதேச செஞ்சிலுவைக் குழுவினால் வெளியிடப்பட்ட சிறு நூலிலிருந்து பிரித்தெடுக்கப்பட்டவை,.....	91
	நன்றி நவிலல்	95

"இது எப்படி எனக்கு உதவ முடியும்?"

ஒரு முகப்புரைக் குறிப்பு

"சர்வதேச மனித உரிமைகள் சட்டத்தினால் என்ன பயன்? உலகம் இன்றிருக்கும் நிலையைப்பாருங்கள்! "

"நடைமுறைப்படுத்தப்படாத சட்டம் ஒன்றினால் என்ன பயன்?"

"சர்வதேசச் சட்டம் எவருக்காயினும் எப்போதாவது எப்படியேனும் உதவியிருக்கின்றதா?"

"சரி, இது சட்டவாதிகளின் கவனத்தை மட்டுமே கவரும் விடயமாகாதா?"

இத்தகைய வினாக்கள் பரவலானவை என்பதுடன் புரிந்துகொள்ளப்படவும் கூடியனவே. இவை, சட்டத்தின் செயற்படுத்தலில் வெளிப்படையாகவும் பாரதூரமாகவும் உள்ள குறைபாடுகளைப் பெரும்பாலும் அடிப்படையாகக் கொண்டவை. இருப்பினும், முறைமையின் குறைபாடுகள் ஒருபுறமிருக்க, சட்டவாதிகள் அல்லாதோரும் சட்டவாதிகளைப் போன்று சர்வதேச மனித உரிமைகள் சட்டத்தை அடிப்படையாக அறிவதிலிருந்து பயன்பெற முடியும் என்பது எமது கருத்தாகும். ஒருவன் தான் வாழும் சமூகத்தினுள் ஜனநாயக உரிமைகளையும் சுதந்திரங்களையும் பாதுகாப்பதற்கான முயற்சிகளுக்கு அவ்விதம் அறிந்திருப்பது நடைமுறையில் உதவும் ஆயுதமாகிறது. சட்டம் என்ன என்பதை அறிதல் இன்று அதனை ஒரு குறிப்பிட்ட சந்தர்ப்பத்தில் பிரயோகிப்பதற்கு உதவி செய்யும். சட்டம் எப்படியிருக்க வேண்டும் என்பதைத் தெரிந்திருத்தல் நாளைக்கு அதனைச் செயற்படுத்தக்கூடிய உரிமையாக மாற்றியமைக்கும் முயற்சியில் முதற்படியாகும்.

சட்டவாதிகள்

சர்வதேச மனித உரிமைகள் சட்டம் பற்றிய அடிப்படை அறிவின் பயன்பாடானது சட்டவாதிகளைப் பொறுத்தளவில் மிக இலகுவில் தெளிவாகிறது. சில நாடுகளில், சர்வதேசச் சட்டம் உள் நாட்டுச் சட்டமுறையின் ஒரு கூறாகச் செயற்படுத்தப்படக்கூடியதாகத்

தானாகவே மாறி விடும். வேறு நாடுகளில் உள் நாட்டு சட்டம் சர்வதேசத் தராதரங்களுடன் ஒத்திருக்கச் செய்வதற்கு விசேட சட்டவாக்கம் செய்ய வேண்டியிருக்கும். இருப்பினும், அவ்வாறு செய்யப்படாவிடின், உள்நாட்டுச் சட்டங்களைப் பொருள்கோடல் செய்வதில் சர்வதேசச் சட்டமானது அவற்றை மெய்ப்பிக்கவல்ல அதிகார ஆற்றல் வாய்ந்ததாகப் பாவிக்கப்படலாம். உதாரணமாக, அரசியல் வாதி ஒருவரைத் தாக்குவதான பிரசாரம் வெளியிட்டமைக்காகக் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டிருக்கும் ஒருவருக்காக வாதிடுவதில், ஐரோப்பிய மனித உரிமைகள் நீதி மன்றின் தீர்ப்பினை மேற்கோள் காட்டுதல் பயனுள்ளதாகும். சாதாரண ஒரு தனி நபரை விட அரசியல்வாதியைப் பொறுத்தளவில் ஏற்கப்படக்கூடிய விமர்சனம் பரந்து விரிந்ததாகும். ஏனெனில், அரசியல்வாதி தவிர்க்க முடியாத வகையிலும், தெரிந்து கொண்டும் தன்னைத் தனது ஒவ்வொரு சொல்லிலும் செயலிலும் நுணுக்கமான கண்காணிப்புக்கு ஆட்படுத்துகிறார் என்றும் அதன் விளைவாகக் கூடுதலான சகிப்புத்தன்மையை அவர் வெளிக்காட்ட வேண்டும் எனவும் இங்ஙனமாக வாதிடலாம்.

சர்வதேச மனித உரிமைகள் சட்டத்திலுள்ள பாட நூல்கள், கருத்துரைகள், தீர்க்கப்பட்ட வழக்குகள் என்பன அடிப்படை உரிமைகளை நீதிமன்றில் வலியுறுத்தக்கூடிய விதத்தில் தனது அரசியலமைப்பில் நாடொன்று உள்ளடக்கும் போது குறிப்பாகப் பெறுமதியுடையனவாகின்றன. ஏனெனில், இந்த உரிமைகள் சர்வதேச மனித உரிமைகள் ஆவணங்களில் பாவிக்கப்பட்டிருக்கும் விதிமுறைகளில் அதே மொழியினைப் பின்பற்றுவனவாகவும் மீளவும் ஒப்புவிப்பனவாகவும் பெரும்பாலும் இருக்கின்றன. கட்சிக்காரரின் நாடானது மனித உரிமைகள் உடன்பாடு ஒன்றுக்குத் திறத்ததாக இருந்து, அது சர்வதேச அல்லது பிராந்திய நியாயசபையை நாடுவதற்கான ஏற்பாட்டையும் கொண்டிருப்பின், இவை பற்றிய அறிவாற்றல் உண்மையிலேயே வழக்குக் கட்சிக்காரர் ஒருவருக்கு இது பற்றி ஆலோசனை வழங்குவதில் அவசியமாகின்றது.

ஏனைய தனி நபர்களும் மனித உரிமைகள் குழுக்களும்

சட்டவாதிகள் அல்லாதவர்களான வாசகர்கள்பால் நமது கவனத்தைத் தற்போது திருப்புவோம். இத்துறையில் அடிப்படை அறிவாற்றலானது மனித உரிமைகளில் அக்கறையுள்ள எல்லா நபர்களுக்கும் பயனுடையது. தீவிர மனித உரிமைகள் பிரச்சாரகர்களுக்கும் மனித உரிமைகள் நிறுவனங்களின் பணியாளர்களுக்கும் இது விசேடமாகப் பயனுடைத்து.

"இது எப்படி எனக்கு உதவ முடியும் ? "

அரசொன்று தனது சொந்தக் குடிமக்களை எங்ஙனம் நடத்துகின்றது என்பதை அளவிட உதவுவதான சட்டரீதியில் பிணைப்பை ஏற்படுத்தும் தராதரங்களை சர்வதேச மனித உரிமைகள் சட்டமானது வழங்குகின்றது. பொதுவாகக் கூறின், இத்தராதரங்கள் விளங்கிக்கொள்ள இலகுவானவையே. பொது விவகாரங்களில் சாதாரணமாகவே அக்கறை எடுக்கும் கூர்மதியுள்ள குடிமகனைப் பொறுத்தளவில் அரசாங்கமொன்றின் செயற்பாடுகளை அளவிடுவதற்கான வழியைக் கண்டறிவதற்குச் சிறப்புத்திறமை எதுவும் அவருக்குத் தேவைப்படாது. இது பெரும்பாலும் பொது அறிவு சம்பந்தப்பட்டதே தவிர வேறெதுவுமல்ல. இவ்வாறாக, தராதரங்கள் உண்டா அல்லவா என்பதை அறிதலும் ஒருவரின் அரசாங்கத்தினது அமைப்புகளின் அதிகாரிகளது செயற்பாடுகள் எந்தளவுக்கு இவற்றின் வழி ஒழுகுகின்றன என்பதை அவதானிப்பதும் வாழ்வின் பலதரப்பட்ட மக்களினால் பால் வேறுபாடின்றியும் தொழில் வேறுபாடின்றியும் பங்குபற்றக் கூடியதும் பங்குபற்ற வேண்டியதுமான நடவடிக்கையாக அமைகின்றது. இவ்வித நடவடிக்கையில் எந்தளவுக்கு மக்கள் பங்குபற்றுகிறார்களோ அந்தளவுக்குச் சமுதாயம் ஆரோக்கியமானதாவதுடன் அதிகாரிகளது செயற்பாடுகளும் மேம்பாடுடையனவாகும். மனித உரிமைகளின் பாதுகாப்பு என்பது சட்டவாதிகள், அரசியல்வாதிகள் மற்றும் உயர்தொழில்புரிவோர் அல்லது விசேட நலன்புரி குழுக்கள் ஆகியோருக்கு மட்டுமே அக்கறைக்குரியதெனக் கருதப்படலாகாது.

அரசாங்க அதிகாரிகளிடம் தூதுக்குழுவாகச் சென்று குறைபாடுகள், மீறல்கள் பற்றி முறையிடுவதற்கு மனித உரிமைகள் சட்டம் பற்றிய அறிவாற்றல் குறிப்பாக உதவுகின்றது. அத்தகைய அதிகாரிகளும் அமைப்புக்களும் தமது சர்வதேச கடப்பாடுகளில் எவ்விடத்து, எவ்விதம் வழுவுகிறார்கள் என்பதை ஒருவர் திட்டவாத்தமாகச் சுட்டிக்காட்ட முடியுமாயின் அது அவர்கள் "தவறாக" அல்லது நியாயமற்ற முறையில் நடக்கிறார்கள் என வெறுமனே கூறுவதிலும் பார்க்க மிகவும் வலுவுள்ளதாக இருக்கும். அரசாங்கமொன்று அதனது சட்டக்கடப்பாடுகளுக்கு அமைந்து நடக்காத போது பொது மக்களது விழிப்புணர்வைத் தட்டியெழுப்புவதற்கும் அதன் மூலம் பொது மக்கள் அபிப்பிராயத்தை அரசாங்கத்தின் மீது உறுதிபடப் பிரயோகித்து அதனை இசைந்து நடக்கும்படி தூண்டவும் சர்வதேச சட்டம் எப்போதும் மேற்கோளாகக் காட்டப்படலாம். பத்திரிகையாளர்களுக்குச் செய்திக்குறிப்புகள் வழங்குகையில், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் மத்தியில் ஆதரவு தேடுகையில்,

மனித உரிமைகள் சட்டமும் மனிதாபிமானச்சட்டமும்

மற்றும் சமூகத்தில் தீர்மானம் எடுக்கும் செயற்பாட்டு முறையில் செல்வாக்குச் செலுத்து பவர்களைத் தூண்டுவிப்பதில் என்றவாறாக மனித உரிமைகள் குழுக்களுக்கு இச்சட்டம் பெறுமதியான அளவில் உதவியாக இருக்கும்.

அரசொன்று மனித உரிமைகள் தொடர்பான சர்வதேச உடன்பாடு ஒன்றுக்குத் திறத்ததாக இருப்பின் அதன் மூலம் ஒரு செயல் முறை ஏற்படுத்தப்படும். இதன் மூலம் உடன்பாட்டுக்கு இணங்கி ஒழுகாமை குறித்ததான தனி நபர் முறைப்பாடுகள் கையாளப்படுவதற்கான வழிவகைகள் உருவாக்கப்படும். மனித உரிமைகள் குழுவானது இங்கு மனித உரிமைகள் மீறல்களால் பாதிக்கப்பட்டோரை இந்த வழிமுறையைப் பயன்படுத்தும்படி ஆலோசனை வழங்குவது சாத்தியமாகிறது. வழமையாக, தனி நபர் முறைப்பாடுகளுக்கான ஏற்பாடுகள் இல்லாமல் போகலாம். ஆனாலும், உடன்படிக்கை எங்ஙனம் செயற்படுத்தப்படுகின்றது என்பதைக் கண்காணிக்க அமைக்கப்பட்டிருக்கும் சுதந்திரமான குழுவொன்றுக்குக் குறிப்பிட்ட காலப்பகுதிக்கு ஒருமுறை கிரமமாக அரசாங்கம் அறிக்கையிட வேண்டும் என்று இத்தகைய உடன்பாட்டில் தேவைப்படுத்தப்பட்டிருக்கும். இத்தகைய செயல்முறை பற்றிய அறிவாற்றல் அரசாங்கச் சார்பற்ற மனித உரிமைகள் நிறுவனங்களிடையே பெரும்பாலும் குறைவாகவே உள்ளது.

அறிக்கைகளும் விசாரணைகளும் வழக்கத்தில் பகிரங்கமானவையேயாயினும், அரசாங்கம் அவற்றை எதிர்பார்க்கப்படும் அளவுக்கு விளம்பரஞ் செய்வதில்லை. இந்த உடன்படிக்கை அமைப்புக்களின் நடவடிக்கைகளையும் தமது சொந்த அரசாங்கம் இவற்றில் எப்படிச் செயற்படுகிறது என்பதைக் கண்காணிக்கவும் மனித உரிமைகள் குழுக்கள் போதிய முன்னேற்பாடுகள் செய்து கொண்டவையாக இருக்க வேண்டும். இது விடயத்தில் அந்தந்த நாட்டிலுள்ள மனித உரிமைகள் நிறுவனமே மிகவுஞ் சிறந்த வாய்ப்பைக் கொண்டிருக்கும் எனலாம். ஏனெனில், அதுவே தனது நாட்டு அரசாங்கத்தினது அறிக்கை எவ்விடத்தில் நாட்டிலுள்ள யதார்த்த நிலைமையைப் பிரதிபலிப்பதில் தவறிழைக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட வல்லதாயிருக்கும்.

மிகக் கூடுதலான அளவு எண்ணிக்கையில் ஐ.நா.வின் அமைப்புக்களால் உருவாக்கப்பட்டிருக்கும் பிரகடனங்கள், கோட்பாடுகள் மற்றும் வழிகாட்டுரைகள் உள்ளன என்பதை மனித உரிமைகள் வாதிகள் அறிந்திருப்பதும் மிக அவசிய

"இது எப்படி எனக்கு உதவ முடியும் ? "

மானதாகும். இவற்றுக்குக் கூடுதலான அளவுக்கு நல்லொழுக்க மதிப்பு உண்டென்பதும் உண்மையே. மேலும் காலப்போக்கில், வருடக்கணக்காகத் தொடர்ச்சியாக மேற்கோள்காட்டப்படுவதன் மூலம் இவை சட்டவலுத்தன்மையுடையவையாக அங்கீகரிக்கப்பட்டுவிடும். சர்வதேசச் சட்டம் உருவாக்கப்படுதலில் இதுவும் ஒரு வழிமுறையாகும். இக்கோட்பாடுகளை இடைவிடாது துணைக்கழைப்பதன் மூலம் மனித உரிமைகள் குழுக்கள் தமக்கு முன்னாலுள்ள பிரச்சனை தொடர்பில் கையாளப்படுவதற்காய பயனுள்ள சாதனம் ஒன்றைக் கண்டறிய முடிவது மட்டுமன்றிப் புதிய சட்டத்தின் உருவாக்கத்துக்கும் இவை பங்களிப்புச்செய்வதாக இருக்ககூடும். மேற்கூறிய ஐ.நா. ஆவணங்கள் மிகவும் பரந்த பல விடயங்களை உள்ளடக்கி நிற்கின்றன. மனித உரிமைகள் நிறுவனங்களது அன்றாட வேலைகளில் நடைமுறை முக்கியத்துவம் வாய்ந்தமையான விடயங்கள் பல இதிலடங்குகின்றன. தடுப்புக்காவலிலுள்ள நபர்களது பாதுகாப்பு, சட்டத்துக்குப்பிறம்பான கொலைகள், சட்ட அமுலாக்கல் அதிகாரிகளால் (படையினர், பொலிஸார்) சுடுகலன் பாவிக்கப்படல், பலாத்காரம் பிரயோகித்தல் என்பனவற்றைத் தடுத்தலும் புலனாய்வு செய்தலும் ஆகியவற்றை இங்கு ஒரு சில உதாரணங்களாகக் குறிப்பிடலாம்.

ஆயுதமோதல் நிலைமைகள்

சர்வதேசச் சட்டத்துடன் ஒரு கிளையென இணைந்துவிட்ட (உண்மையில் அதிலும் முதியதான) மனிதாபிமானச் சட்டத்தை அறிந்திருத்தல் யுத்தத்தில் ஈடுபட்டுள்ள நாடுகளிலுள்ள அக்கறைமிகு தனி நபர்களுக்கும் குழுக்களுக்கும் மிக முக்கியமானதாகிறது. பாரதூரமானதும் வன்முறையோடு கூடியதுமான உள்நாட்டு மோதல்கள் உள்ள நாடுகளுக்கும் இது பொருந்தும். இத்தகைய நாடுகளில் இது சர்வதேச மனித உரிமைகள் சட்டத்தை விடக் கூடுதலான முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகக் கொள்ளப்படலாம். பின்னையதை தவறுதலாக "சாதாரணமான" நிலைமைகளின்போதுமட்டுமே ஏற்புடையதென அரசாங்கங்கள் கருதுகின்றன. இது தவறான கருத்து. சர்வதேச மனிதாபிமானச் சட்டத்தின் பெரும் பகுதி தற்போது 1949 ஆம் ஆண்டின் மாநாட்டு உடன்படிக்கைகள் நான்கினாலும் 1977 ஆம் ஆண்டின் பின்னிணைப்பாவணங்கள் இரண்டினாலும் தொகுத்து முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது. இச்சட்டம் யுத்தத்துக்கும் யுத்தத்தை ஒத்த நிலைமைகளுக்குமே விசேடமாக ஏற்புடையது. ஆயுத மோதலில் அகப்பட்டுள்ளோரைப் பாதுகாப்பது தொடர்பாக இது ஏற்பாடு செய்கிறது. யுத்த காலங்களில் சட்டம் மெளனமாகிவிடுகின்றது

மனித உரிமைகள் சட்டமும் மனிதாபிமானச்சட்டமும்

என வெறுமனே வாதிடுதல் சரியன்று. சர்வதேச மனிதாபிமானச் சட்டம் சிலவகை விடயங்களை விசேடமாகத் தடுக்கின்றது. உதாரணமாக, கைதுசெய்யப்பட்டோரைக் கொல்லுதல் அல்லது சித்திரவதை செய்தல், பணயக்கைதிகள் பிடித்தல், கூட்டுமுறையாகத் தண்டனை விதித்தல், தவிர்த்திருக்கப்படக் கூடியதான சிரமங்களைக் குடிமக்கள் மீது சுமத்தல் என்பன இங்ஙனம் தடுக்கப்பட்டவற்றுள் ஒரு சிலவாகும். இதில் எது விசேட முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததெனில் சட்டமானது இந்த மனிதாபிமானக் கடப்பாடுகளை அரசாங்கப் படைகளுக்குப் போன்றே கிளர்ச்சிக் குழுக்கள் மீதும் விதிக்கின்றது என்பதே.

சர்வதேசச் செஞ்சிலுவைக் குழு (ICRC) ஜெனீவா மாநாட்டுடன்படிக்கையின் கீழ் இச்சட்டத்தின் பாதுகாவலனாக விசேட அந்தஸ்தை பெற்றுள்ளது. பாதிக்கப்பட்டோருக்கு மனிதாபிமான உதவிகள் வழங்குவதற்கு யுத்த களத்தில் அனுமதிக்கப்படும் நடுநிலை இடையீட்டாளர் அந்தஸ்தினை இது பெற்றுள்ளது. சர்வதேச செஞ்சிலுவைச் சங்கமானது சர்வதேச யுத்தங்களில் மட்டுமன்றி உள்நாட்டு ஆயுத மோதல்களிலுஞ் செயற்படுகின்றது. மேலும், "பாரதூரமான உள்நாட்டுக் குழப்பங்கள், பதட்ட நிலைமைகள்" போன்ற சந்தர்ப்பங்களிலும் இது செயற்படுகிறது.

இத்தகைய நிலைமைகள் காணப்படும் நாடுகளில் மனித உரிமைகள் பற்றிய கரிசனை உள்ளவர்கள், மிக நீண்ட காலமாக இருந்துவருவதும் நன்கு மதிக்கப்படுவதுமான சட்ட திட்டங்கள் உள்ளன என்பதையும் அவை பின்பற்றப்பட வேண்டும் என்பதையும் அறிந்திருத்தல் மிக அவசியமாகிறது. இங்ஙனம் தமக்குத் தாமே அறிவூட்டிக் கொள்வதால், சர்வதேசச் செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தின் பணிகளது நோக்கெல்லையும், இயல்பினையும் இவர்கள் சுற்றிட முடியும் என்பதுடன் இந்தத் தனித்துவமான அமைப்பின் விசேடத்துவ மனிதாபிமானச் சேவைகளை மோதலினால் பாதிக்கப்பட்டோரின் நலன் கருதி தமது அரசாங்கங்கள் பெற்றுக்கொள்ளும்படி தூண்டுவிக்கக்கூடிய நிலையும் ஏற்படும்.

"இது எப்படி எனக்கு உதவ முடியும் ? "

வாசகர்களுக்கு ஓர் அழைப்பு

சர்வதேச மனித உரிமைகள் சட்டம், மனிதாபிமானச் சட்டம் என்பவை பற்றிய அடிப்படை அறிமுகத்தை வழங்குவதன் மூலம் இப்பிரசுரமானது சட்டத்தராதரங்களை உயிர்த்துடிப்புள்ள உண்மைப் பொருள்களாக மாற்றியமைக்க முயலும் துணிகரப்பணியில் ஈடுபட்டுள்ளோரின் முயற்சிகளுக்கு வலுக்கொடுக்க விழைகின்றது. சிங்கள, ஆங்கிலப் பதிப்புக்களும் வெளியாகி இலங்கைக்குக் குறிப்பாகத் தொடர்புடையதான தகவல்கள் அடிக்குறிப்பில் தரப்பட்டுள்ளன. இதன் மூலம் இப்பிரசுரமானது ஏனைய சந்தர்ப்பங்களுக்கும் இலகுவில் பயன்படுத்தக் கூடியதாக இருக்கும். வாசகர்களின் ஆலோசனைகளை இவ்வெளியீட்டின் எதிர்காலப் பதிப்புகளுக்காகவும் பொதுவில், நடேசன் நிலையத்தின் பிரசுரத்திட்டம் தொடர்பாகவும், எப்போதும் வரவேற்கின்றோம்.

1

"மனித உரிமைகள் சட்டம்"
 "மனிதாபிமானச் சட்டம்"
 வரைவிலக்கணம்.

அரசுகள் தமது ஆள்புலத்தினுள் இருக்கும் எல்லாத் தனிநபர்களதும் அடிப்படை மனித உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்குச் சட்டத்தினால் பணிக்கப்பட்டுள்ளன. தமது நியாயாதிக்கத்துக்குள் இருப்போரது மனித உரிமைகளை அரசுகள் மீறும் போது அவை வெறுமனே அற விதிகளை மட்டுமன்றிச் சர்வதேசச் சட்டக் கடப்பாடுகளையும் மீறுகின்றன என்றாகிறது. இந்தச் சட்டக் கடப்பாடுகள் சர்வதேச மனித உரிமைகள் சட்டத்தினுள் ளும் மனிதாபிமானச் சட்டத்தினுள் ளும் விதித்துரைக்கப்பட்டுள்ளன. தனி நபர்களின் பாதுகாப்பையும் சுதந்திரத்தையும் உறுதிப்படுத்தலில் உள்நாட்டுச் சட்டமுறைமைகள் பெரும்பாலும் "அடிப்படை உரிமைகள்" அல்லது "குடியியல் உரிமைகள்" அல்லது "குடியியல் சுதந்திரங்கள்" என்பவற்றைக் குறிப்பிடும். மனித உரிமைகள், மனிதாபிமானச் சட்டம் என்ற பதங்கள் பொதுவாகவே உரிமைகள், சுதந்திரங்கள் தொடர்பான சர்வதேச பாதுகாப்புத் தொடர்பிலேயே பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

மனித உரிமைகள் சட்டம் வருமாறு வரைவிலக்கணப்படுத்தப்படுகிறது:

அரசாங்கங்களினால் தனி நபர்களதும் குழுக்களினதும் சர்வதேசரீதியில் உத்தரவாதப்படுத்தப்பட்டதான அவர்தம் உரிமைகள் மீறப்படுவதற்கு எதிராகவும் இதே உரிமைகள் மேம்படுத்தப்படுதலுக்கும் வழிசெய்யுஞ் சட்டம். ¹

மனித உரிமைகள் சட்டம் நாட்டில் அமைதி நிலவும் போது ஏற்புடையது. ஆயினும், "மனிதாபிமானச் சட்டம்" ஆயுத மோதல்களின் போது ஏற்புடைய சட்டமாகும்.

மனிதாபிமானச் சட்டம் வருமாறு வரைவிலக்கணப்படுத்தப்படுகிறது:

¹ தோமஸ் பேர்கென்டல்:- சர்வதேச மனித உரிமைகள் சுருக்க நூல் (வண. பால், எம்.என்: மேற்கு வெளியீட்டு நிறுவனம்-1988) பக்கம்1

மானிடம் பற்றிய உணர்வுகளால் உந்தப்படுவதான சர்வதேசச் சட்டத்தின் அத்தகைய கணிசமான பகுதி என்பதுடன் யுத்த வேளையில் தனி நபரின் பாதுகாப்பினை மையப்படுத்தியதுமாகும். ²

ஏனைய விடயங்களுக்கு இடையில், இது ஆயுத மோதலின்போது யுத்தக் கைதிகளும் குடிமக்களும் எங்ஙனம் நடத்தப்படுதல் வேண்டும் என்பதனையும் அடக்குகின்றது.

இந்த அறிமுக வழிகாட்டியானது மனித உரிமைகள், மனிதாபிமானச் சட்டம் என்ற இரண்டினதும் வளர்ச்சி, அவற்றின் தோற்றுவாய்கள், உள்ளடக்கம் என்பவற்றுடன் மனித உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கு இவ்விரு சட்டங்களும் பயனுறு முறையில் எங்கனம் பாவிக்கப்படலாம் என்பதும் தொடர்பான அடிப்படைத் தகவலை வழங்குகின்றது.

---

² ஜி.எஃப்.பிக்கெட், சர்வதேச மனிதாபிமான சட்டத்தின் முன்னேற்றமும் கோட்பாடுகளும் (ஹெக்-மார்டினஸ் நிஜ்ஜோவ் ஜெனிவா:ஹென்றி டூனான் நிலையம் 1985) பக்கம் 1, 'ஆயுதமோதல் சட்டம்,' என்ற பெயரினை சிரே பொருளில் ஐக்கிய நாடுகள் அவை பயன்படுத்துகிறது.

2

சர்வதேச மனித உரிமைகள் சட்டத்தின் வளர்ச்சி

மனித உரிமைகள் சட்டமும் மனிதாபிமானச் சட்டமும் சர்வதேசச் சட்டத்தின் கிளைகளாகும். உள் நாட்டுச் சட்டத்தில் அதனது பல்வேறு கிளைகளான ஒப்பந்தம், ஆதனம், குற்றவியல் எனச் சட்டங்கள் உள்ளன அல்லவா? அது போன்றே சர்வதேசச் சட்டத்திலும் கிளைகள் உள்ளன. சர்வதேசச் சட்டத்தின் மிக அண்மைக்காலத்தைச்சார்ந்த இரு கிளைகளாவே மனித உரிமைகள் சட்டமும் மனிதாபிமானச் சட்டமும் இருக்கின்றன. இவை இரண்டாம் உலக யுத்தத்துக்குப் பின்பே அபரிதமான வளர்ச்சி கண்டுவந்துள்ளன. (இந்த அத்தியாயத்தில், "மனித உரிமைகள் சட்டம்" என்ற பதம் மனித உரிமைகள் சட்டத்தையும் மனிதாபிமானச் சட்டத்தையும் குறிப்பிடவே பயன்படுத்தப்படுகிறது. பின்னைய அத்தியாயங்களில் இவ்விரு துறைகளுக்கும் இடையில் தேவையான வேறுபடுத்தல் செய்யப்படும்).

சுதந்திர அரசுகள் உருவாக்கப்பட்ட காலத்திலிருந்தே சர்வதேசச் சட்டம் உளதாய் இருந்து வருகிறது. இது தற்போது மானிட நடவடிக்கைகளில் பெரும்பகுதியினை ஒழுங்குபடுத்துகிறது. சர்வதேச வர்த்தகம், வணிகம் மற்றும் பிரயாணம் என்பன அரசுகளின் இருவழி செயற்பாடுகளை ஆளும் விதிகள் இல்லாவிடில் ஒரு போதுஞ் சாத்தியமாகா. அரசு தூதுவர்கள் மற்றும் அரசு உத்தியோகத்தர்கள் தமது பணிகளைப் புரிகையில் சர்வதேசச் சட்டம் அவர்களைப் பாதுகாக்கிறது. ஒரு நாட்டிலிருந்து இன்னொரு நாட்டுக்குத் தபால் அனுப்பப்பட முடிவதற்கு சர்வதேச தபால் தொடர்பு உடன்படிக்கைகள் காரணமேயாகும். அரசுகள் தமது கரைகளை அண்டியுள்ள கடல்களின்மீது நியாயாதிக்கம் செலுத்த முடிவதற்கு சர்வதேச தபால் தொடர்பு உடன்படிக்கைகள் காரணமாகும். அரசுகள் தமது கரைகளை அண்டியுள்ள கடல்களின்மீது நியாயாதிக்கம் செலுத்த முடிவது சர்வதேசச் சட்டம் அங்ஙனம் தீர்மானித்திருப்பதனாலேயாகும். சர்வதேசச் சட்டத்தின் மூலமே ஐக்கிய நாடுகள் சபை உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. எல்லா அரசுகளும் சர்வதேச விவகாரங்களில் தமது குரலை எழுப்புவதற்கு முடியுமான அரங்காக இது ஆக்கப்பட்டுள்ளது. சர்வதேசச் சட்டம் "அரசு" என்பதன் வரைவிலக்கணத்தைக் கூடத் தருகின்றது.

அரசுகளின் பல சிறப்புரிமைகளைச் சர்வதேசச் சட்டம் ஆதரித்து நிற்பினும் அது கடப்பாடுகளையும் விதிப்பதைக் காண முடியும். அக்கடப்பாடுகளுள் ஒன்று மனித உரிமைகள் சட்டத்தினால் விதிக்கப்படுகிறது. இதன்படி, அரசொன்று தனது நியாயதிக்கத்துகுட்பட்ட எல்லா மக்களையும் மனிதாபிமான முறையில் நடாத்த வேண்டும். சர்வதேச சமூகத்தின் உறுப்பினர்கள் என்றளவில் எல்லா அரசுகளும் சர்வதேசச் சட்டத்துக்குக் கீழ்ப்படியுமாறு பணிக்கப்படுகின்றன. அங்ஙனம் பணிய மறுக்கும் அரசுகள் சர்வதேச சமூகமும் ஏனைய அரசுகளும் விதிக்கும் தண்டனைகளுக்கு உட்பட்டேயாக வேண்டும்.

சர்வதேச மனித உரிமைகள் சட்டத்தின் தோற்றுவாய்கள்

மனித உரிமைகள் சட்டம் எவ்விதம் உருவாக்கப்படுகிறது? இச்சட்டத்தை எங்கே நாம் காணலாம்? மனித உரிமைகள் சட்டம் உள்ளிட்ட எல்லாச் சர்வதேசச் சட்டமும் அரசுகளுக்கிடையேயான உடன்படிக்கைகள் மூலமே ஆக்கப்படுகின்றது. உடன்படிக்கைகள் மூலம் (இவை மாநாட்டுடன்படிக்கைகள், ஒப்பந்தங்கள், கட்டுறுத்துகள், பட்டயங்கள் எனப்பல்வேறு பெயர்களில் அழைக்கப்படலாம்) வெளிப்படையாக அல்லது, நேரடியாக அல்லாவிடின் அரசுகளால் திரும்பத் திரும்பக் கைக்கொள்ளப்படும் நடவடிக்கைகளினால் ஆக்கப்படுகின்றன. இவற்றில் பின்னையது வழக்காற்றுச் சர்வதேசச் சட்டமென்றாகிறது.

உடன்படிக்கைகள்

ஐக்கிய நாடுகள் அவையின், சர்வதேச தொழில் ஒழுங்கமைப்பின் மற்றும் ஐ.நா.வின் விசேட அமைப்புகளின் மாநாடுகளில் வரையப்படும் பன்மைத்துவப் உடன்பாடுகளிலேயே (பல அரசுகள் திறத்தவையாக உள்ள உடன்பாடுகள்) மனித உரிமைகள் சட்டம் பெரும்பாலும் காணப்படுகிறது. ஐரோப்பிய மாமன்றம், அமெரிக்க நாடுகள் ஒழுங்கமைப்பு, ஆபிரிக்க ஒற்றுமை ஒழுங்கமைப்பு போன்ற ஐ.நா. பிராந்திய அமைப்புகளும், சம்பந்தப்பட்ட பிராந்தியங்களுக்குள் ஏற்புடையதாகக் கூடியதான மனித உரிமைகள் உடன்பாடுகளையும் ஆக்கியுள்ளன. சர்வதேசச் செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தின் ஆதரவுடன் நிறைவேற்றப்படும் உடன்பாடுகள் மூலமாக மனிதாபிமானச் சட்டம் வளர்க்கப்பட்டு வருகின்றது. பன்மைத்துவ மனித உரிமைகள் உடன்பாடுகள் சட்டவாக்கத்துறை ஆக்கும் விதிகளையொத்த பொதுவான சட்டதிட்டங்களை விதிக்கின்றன. இவை குறிப்பிட்ட அரசொன்றினால் முறைப்படி

மனித உரிமைகள் சட்டமும் மனிதாபிமானச்சட்டமும்

ஏற்றங்கீகரிக்கப்பட்டவுடன் அந்த அரசைச் சட்டப்படி கட்டுப்படுத்துவதாக ஆகிவிடும்.

இன்று பல்வேறு சர்வதேச, பிராந்திய நிறுவனங்களின் ஆதரவுடன் மனித உரிமைகள் தொடர்பாக ஆக்கப்பட்ட ஏராளமான பன்மைத்துவ உடன்பாடுகள் காணப்படுகின்றன. உலகளாவிய அல்லது பூகோள வியாபகத்துடன் ஏற்புடையதாகும் மனித உரிமை உடன்பாடுகள் இருப்பதை ஐ நா. பட்டியலில் காணலாம். பிராந்திய மனித உரிமைகள் உடன்பாடுகள், ஐரோப்பிய மாமன்றம், அமெரிக்க நாடுகள் நிறுவனம், ஆபிரிக்க ஒற்றுமை அமைப்பு என்பவற்றின் ஆதரவுடனும் ஏற்கப்பட்டுள்ளன.

குடியியல், அரசியல் உரிமைகள் தொடர்பான சர்வதேசக் கட்டுறுத்து (ICCPR) பொருளாதார, சமூக மற்றும் கலாச்சார உரிமைகள் மீதான சர்வதேசக் கட்டுறுத்து (ICESCR) ஆகிய இரண்டுமே உலகளாவிய அல்லது பூகோள வியாபகமுடைய உடன்படிக்கைகளில் மிக முக்கியமானவையாகும். இவை இயல்பில் பொதுவானவை என்பதுடன் பல்வேறு மனித உரிமைகளையும் வரிசைப்படுத்துகின்றன. ஏனைய உடன்பாடுகள் உலகளாவிய ரீதியில் இருந்தாலும் அவை மிகக் குறிப்பானவையாகவும், இனப்படுகொலை, இனவொதுக்கல், சித்திரவதை, மற்றும் பாரபட்சம் என்பவற்றை இனம், பால் என்பவற்றின் அடிப்படையில் மேற்கொண்டு மனித உரிமைகள் மீறப்படுவதைத் தடுப்பது தொடர்பில் கவனஞ் செலுத்துபவையாகவும் உள்ளதைக்காணலாம். இவற்றைவிட குழந்தைகளின் உரிமைகள் மீதான மாநாட்டுடன்படிக்கை, அகதிகள், வெளிநாட்டு வேலையாட்கள் தொடர்பான மாநாட்டுடன்படிக்கைகள் போன்றவை கவனஞ் செலுத்தும் விசேட குழுக்களின் பாதுகாப்புத் தொடர்பிலான சமவாயங்களும் உள்ளன.

ஏறக்குறைய இவ்வுடன்படிக்கை யாவுமே இரண்டாம் உலகயுத்தம் முடிவடைந்தபின் ஆக்கப்பட்டவையாக இருப்பதுடன் இவற்றுள் பலவற்றை அரசுகள் ஏற்றங்கீகரித்து அல்லது இணங்கியேற்றுமுள்ளன. இந்த அரசுகளைப் பொறுத்தளவில் அவற்றைக்கட்டுப்படுத்தும் சர்வதேசச் சட்டமாகவே உள்ளன.³

³ மனித உரிமைகள் சாதனங்கள் ஏற்றங்கீகரிக்கப்படுதல் அல்லது இணங்கி ஏற்றகப்படுதல் தொடர்பான தகவல்கள் Jean-Bernard Mari யினால் தயாரிக்கப்படும் வருடாந்த வினக்க வரைபடத்திலிருந்து பெற்றுக் கொள்ளப்படமுடியும். அத்தகைய சாதனங்களின் தற்போதைய ஏற்றங்கீகரிப்பு நிலைமையினைக் காட்டுவதான கீது Human Rights Law Journal கில் வருடா வருடம் பிரசுரிக்கப்படும்.

இவ்வுடன்பாடுகள் பலவற்றின் கீழும் அமைக்கப்பட்டதுள்ள மேற்பார்வை முறையமைப்புகள் பல குழுக்களை உள்ளடக்கியதாக இருக்கும். இக்குழுக்கள், சம்பந்தப்பட்ட மாநாட்டுடன்படிக்கையின் கீழான உரிமைகள் செயல்படுத்துவதை அரசுகள் எங்ஙனம் மேற்கொள்கின்றன என்பது தொடர்பில் அந்தந்த அரசுகளிடமிருந்து அறிக்கைகளைப் பெறும். சில வேளைகளில் அரசுகளுக்கெதிராக வேறு அரசுகளால் அல்லது தனி நபர்களால் முறைப்பாடுகள் செய்யப்படுவதற்கான ஏற்பாடுகளையும் இவ்வுடன்பாடுகள் கொண்டிருக்கும்.

வழக்காற்றுச் சர்வதேசச் சட்டம்

உடன்படிக்கைகளினால் சட்டப்படி பாதுகாக்கப்படும் மனித உரிமைகளுக்கு மேலதிகமாக, வழக்காற்றுச் சர்வதேசச் சட்டத்தின் மூலமாகவும் மனித உரிமைகள் சில அங்கீகரிக்கப்பட்டுப் பாதுகாக்கப்படுகின்றன. இச்சட்டம் அரசுகளின் நடைமுறையின் மூலம் காலப்போக்கில் வளர்கின்றது என்பதுடன் கட்டுப்படுத்தும் தன்மை கொண்டதால் படிப்படியாக ஏற்கவும்படுகின்றது. உதாரணமாக, இனப்படுகொலை, சித்திரவதை என்பன அரசு உடந்தையாயிருந்து புரியப்படும் போது அவை வழக்காற்றுச் சர்வதேசச் சட்ட மீறல்களாக இன்று பொதுவில் ஒப்புக் கொள்ளப்படுகின்றன. எனவே தான், அரசுகள் இனப்படுகொலை, சித்திரவதை தொடர்பான உடன்பாடுகளை ஏற்றங்கீகரிப்பதன் மூலம் வெளிப்படையான கடப்பாடுகளை ஏற்றிருக்காவிடினும் இவ்விரு மீறல்களையும் புரியாதிருப்பதற்கான மனித உரிமைகள் கடப்பாடுகளை வழக்காற்றுச் சர்வதேசச் சட்டத்தின் மூலம் மறைமுகமாக ஏற்றுக் கொண்டுள்ளன என்று கூறலாம். 1948 ஆம் ஆண்டின் சர்வதேச மனித உரிமைகள் பிரகடனத்தின் (UDHR) (இதன் தோற்றம், உள்ளடக்கம் என்பன பிறிதோரிடத்தில் விளக்கப்படும்) ஏற்பாடுகள் சிலவும் இன்று வழக்காற்றுச் சர்வதேசச் சட்டமாக மாறிவிட்டதாக கருதப்படுகின்றன. இப்பிரகடனம் தன்னளவிலே ஒரு உடன்படிக்கையல்ல என்பதனைக் கவனிக்க வேண்டும்.

சர்வதேசச் சட்டத்தின் பரிணாம வளர்ச்சியும் புரட்சியும்

மாறிவரும் சர்வதேசச் சூழ்நிலைகளுக்குப் பதிலளிப்பதாகவே சர்வதேசச் சட்டம் படிவளர்ச்சி அடைகிறது. செய்மதிகள் ஏவப்படுகின்றன. அவை பூமியில் வந்து விழுந்து சேதமும் அடைகின்றன. இத்தகைய சேதத்துக்கு அவற்றை ஏவும் நாடுகளின்

மீது பொறுப்புச் சுமத்தும் புதிய சர்வதேச விதிகள் கண்டுபிடிக்கப்படுகின்றன. கடலடியில் கனிப்பொருட்கள் புதிது புதுதாகக் கண்டுபிடிக்கப்படுகின்றன. அவற்றை சேகரித்தலை அடக்கி ஆளுஞ் சட்டவிதிகள் உருவாக்குவதும் அவசியமாகிறது. இதைப்போன்றே, பாரதூரமான மனித உரிமைகள் மீறல்களுக்கு பரிகாரமாக இவ்வுரிமைகள் தொடர்பான சர்வதேசச் சட்டமும் வளர்ந்திருக்கிறது. மானிடரின் உயர் நிலை மீதான புதிய மீறல்கள் வெளிப்படையாகத் தெரியவரச் சட்டமும் படிவளர்ச்சியடைவது தொடர்கிறது. பெரும்பாலான நாடுகளில் இல்லாவிடினும் உலகில் பல நாடுகளில் சித்திரவதை அரசாங்க அதிகாரிகளினால் புரியப்படுதல் பலனைத்தரும் வகையில் சர்வசாதாரணமாகி வருவது வெளிப்படையாகத் தெரியவர சித்திரவதைக்கு எதிரான மாநாட்டுடன்படிக்கை ஆக்கப்பட்டமையை இங்கு உதாரணமாகக் குறிப்பிடலாம். சர்வதேச மட்டத்தில் மனித உரிமைகளைப் பாதுகாக்கும் முயற்சி முந்தியகாலங்களிலும் எடுக்கப்பட்டேயுள்ளன.

19 ஆம் நூற்றாண்டின் போது, அடிமை வியாபாரம் சட்ட விரோதமாக்கப்பட்டதுடன் ஆயுதமோதலின் போது யுத்தக் கைதிகளையும் காயப்பட்டோரையும் குடிமக்களையும் பாதுகாக்குஞ் சட்டம் வளரவுந் தொடங்கியிருந்தது. அரசொன்று தனது ஆள்புலத்தினுள் இருக்கும் வெளிநாட்டாருக்கு ஊறு விளைவிக்கும் போது, மனித உரிமைகள் சட்டம் வளர்ச்சியடைய முன்பாகவே, மரபுவழிவந்த சர்வதேசச் சட்ட விதிகளைக்கூட உதவிக்கழைக்க முடிந்தது. வெளி நாட்டவர் எந்த நாட்டின் தேசியத்தை உடையவரோ அந்த நாடு ஊறுவிளைவித்த அரசிடமிருந்து அச்செயலுக்காகச் இழப்பீட்டினைக் கோர முடிந்தது. இச்சட்ட விதிகள் "அரசுப் பொறுப்புடமைச் சட்டம்" அல்லது "இராஜரீகப் பாதுகாப்பு" எனக்குறிப்பிடப்பட்டன. முதலாம் உலக யுத்தத்தின் பின்பு சர்வதேச தொழில் ஒழுங்கமைப்பு தொழிலாளர்களது உரிமைகளைப் பாதுகாக்கும் மாநாட்டுடன்படிக்கையை ஆக்கியிருந்தது என்றாலும் அரசொன்று தனது சொந்த எல்லைகளுக்குள் எங்ஙனஞ் செயற்படுகின்றது என்பதைச் சர்வதேசச் சட்டம் ஆள முடியும் என்ற கருத்து இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின் பின்பே பரந்தளவில் ஏற்கப்படுவதாயிற்று.

மனித உரிமைகளுக்கான சர்வதேசப் பாதுகாப்பின் வளர்ச்சிக்கான ஆரம்பத் தூண்டுதிறன் ஜேர்மனியில் நாஜிகளினால் புரியப்பட்ட அக்கிரமங்கள் பற்றிய தகவல்களினாலும் அவர்களைத் தடுக்கவும் தண்டிக்கவும் ஜேர்மனியச் சட்டத்தினால் முடியாமல் போனதாலுமே பிறந்தது எனலாம். யூதர்கள், குறவர்கள் மற்றும்

ஜேர்மனியில் அவ்வேளையில் வசித்த பிறருக்கு எதிரான மனிதாபிமானமற்ற செயல்களில் பலவும் ஜேர்மனிய சட்டத்திற்கிணங்கவே புரியப்பட்டன. அல்லது எவ்விதத்திலும், அச்சட்டத்தின் கீழ் தண்டிக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. அப்போது, இந்த மனித உரிமைகள் மீறல்களைக் கண்டிக்க சர்வதேசச் சட்டம் உதவிக்கழைக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. ஏனெனில், சில விதிவிலக்குகளுக்கு அமைவாக, இச்சட்டமானது பிரத்தியேகமாக அரசுகளுக்கிடையிலான உறவுகள் சம்பந்தப்பட்டது என்றும் அரசொன்று தனது சொந்த எல்லைகளுக்குள் என்ன செய்கின்றது என்பதுபற்றியதல்ல என்றும் கருதப்பட்டிருந்தமையேயாகும்.

மனித உரிமைகள் மீறல்களுக்கும் அமைதிக் குலைவுகளுக்கும் இடையிலான நெருங்கிய தொடர்பினை நாஜி ஆட்சியின் அடக்குமுறைச் செயல்கள் வெளிக்காட்டி நின்றன. புதிதாக உருவாக்கப்பட்ட ஐக்கிய நாடுகள் அமைப்பின் தலையாய நோக்கு, இரண்டாம் உலக யுத்தத்துக்குப் பிற்பட்ட காலத்தில், அமைதியைப் பேணுவதே என்றாகியது. உள்நாட்டுச் சட்டம் மனித உரிமைகளைப் பாதுகாக்கத் தவறிவிடும்போது அவற்றைப் பாதுகாப்பதான சர்வதேசச் சட்டத்தின் வளர்ச்சியும் இப்புதிய சர்வதேச அமைப்பின் பிரதான செயற்பாடாயிற்று. நாஜி அனுபவத்தைவைத்துப் பார்க்கையில் அத்தகைய வளர்ச்சியின் முதல் முதல் முயற்சிகளில் ஒன்றே இனப்படுகொலை தொடர்பாக 1948 இல் ஆக்கப்பட்ட உடன்பாடாகும். அதற்குப்பிந்திய ஆண்டுகளில் மனித உரிமைகள் தொடர்பாக ஏனைய பல உடன்பாடுகள் ஐக்கிய நாடுகள் அவையினாலும் பிராந்திய நிறுவனங்களினாலும் ஆக்கப்பட்டுள்ளன. படிப்படியாகச் சர்வதேச சமூகமானது, “மனித உரிமைகள்” என்ற பதத்தின் உள்ளடக்கத்தை வரைவிலக்கணப்படுத்த சர்வதேசச் சட்டத்தின் மூலமாக முயன்று வந்திருப்பதுடன் அந்த உரிமைகளை மேம்படுத்தவும் பாதுகாக்கவும் தேவையான நெறிமுறைகளை வழங்கவும் முயன்றிருக்கின்றது.

இந்நடவடிக்கைகளின் வழியே, சர்வதேசச் சட்டமானது அரசுகளுக்கிடையேயான செயல்களை மட்டும் ஆளுஞ் சட்டமென்பதிலிருந்து பொதுவான பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதற்குத் தேவைப்படுவதான அரசுகளுக்கிடையேயான ஒத்துழைப்போடு சம்பந்தப்பட்டதாகவும் மனிதாபிமான உள்ளடக்கம் கொண்ட சட்மொன்றாகவும் மாறி வந்துள்ளது. அரசொன்று தனது குடிமக்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாக்காவிடில் அது சர்வதேசச் சட்டத்தை மீறுகின்றதாக இன்று கருதப்படுகின்றது. ஓர் அரசு தனது சொந்த குடிமக்களை எவ்விதம் நடத்துகின்றது என்ற

விடயமானது இனிமேலும் உள்நாட்டு அலுவல் என்பதற்கில்லை. இது "சர்வதேச அக்கறைக்குரிய" அலுவலாகும். இவ்வளர்ச்சி சர்வதேசச் சட்டத்தில் ஒரு புரட்சியைப் பிரதிபலித்து நிற்கிறது. இப்புரட்சியை ஏற்படுத்துவதில் ஐக்கியநாடுகள் நிறுவனம் முக்கிய பங்களிப்பு வழங்கியுள்ளது என்பதுடன் சர்வதேச மனித உரிமைகள் சட்டத்தின் தொடர்ச்சியான வளர்ச்சியில் இன்றியமையாத சக்தியாகவும் நிலைபெற்றுள்ளது.

ஐக்கிய நாடுகள் சபையும் மனித உரிமைகள் சட்டமும்

அரசுகளுக்கிடையே மோதலை ஏற்படுத்த வல்ல முரண்பாடுகள் தொடர்ந்தும் இருக்கவே செய்யும். இவற்றினால் சில வேளைகளில் ஆயுதமோதலும் ஏற்படலாம். ஆயினும், "பரஸ்பர அக்கறைகள் விடயத்தில் ஒத்துழைத்தல்" என்பதன் மீதமைக்கப்படும் சர்வதேச அரசுகள் சமுதாயம் என்ற கருத்தாக்கமும் வெளிப்பட்டுத் தோன்றியுள்ளது. அக்கருத்தாக்கத்தின் நிறுவனப் பிரதிபலிப்பான ஐக்கிய நாடுகள் நிறுவனமானது தனது அடிப்படை நோக்கங்களுள் ஒன்றாக மனித உரிமைகள் பாதுகாப்பையும் மேம்படுத்துவதையும் கடைப்பிடித்துள்ளது. ஐக்கிய நாடுகள் பட்டயத்தின் (நிறுவனத்தின் யாப்பாக அமைவது) உறுப்புரை 1(3) ஐ.நா.வின் நோக்கங்களுள் ஒன்றென "எல்லா மக்களுக்கும் மனித உரிமைகளையும் அடிப்படைச் சுதந்திரங்களையும் இனம், பால், மொழி அல்லது மதம் என்ற வேறுபாடின்றி மேம்படுத்துதலும் அவற்றிற்கான மதிப்பினை ஊக்குவிப்பதும்" என்பதைக் கூறுகிறது. மனித உரிமைகள் தொடர்பில் உறுப்பு நாடுகளின் கடப்பாடுகளை ஏனைய பல உறுப்புரைகளும் குறிப்பிடுகின்றன. இங்ஙனம், பட்டயத்தின் உறுப்புரைகள் 55, 56 பின்வருமாறு ஏற்பாடு செய்வதனைக் காணலாம்.

உறுப்புரை 55

சம உரிமைகள் கோட்பாட்டிற்கான மதிப்பிலும் மக்களது சுயநிர்ணய உரிமையிலும் அமைக்கப்பட்டு நாடுகளுக்கிடையே அமைதியானதும் சிநேகபூர்வமானதுமான உறவுகளுக்கு அவசியமான உறுதியையும் சேமநலனையும் கொண்ட நிலைமைகளை உருவாக்கும் நோக்குடன் ஐக்கிய நாடுகள் ஒழுங்கமைப்பு பின் வருவனவற்றை மேம்படுத்திடல் வேண்டும்.

(அ) உயரிய வாழ்க்கைத் தராதரங்கள், பூரண வேலை வாய்ப்பு, பொருளாதார சமூக முன்னேற்றத்துக்கான நிலைமைகள் மற்றும் அபிவிருத்தி:

(ஆ) சர்வதேச பொருளாதார சமூக, சுகாதார மற்றும் இது போன்ற பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வுகள்: சர்வதேச கலாச்சார, கல்வி ஒத்துழைப்பு: அத்துடன்.

(இ) எல்லா மக்களுக்கும் இனம் பால், மொழி அல்லது மதம் என்ற பாகுபாடின்றி மனித உரிமைகளுக்கும் அடிப்படைச் சுதந்திரங்களுக்குமான உலகளாவிய மதிப்பையும் கடைப்பிடித்தலையும்.

உறுப்புரை 56

உறுப்புரை 55 இல் விவரிக்கப்பட்டுள்ள நோக்கங்களை எய்துவதற்காக எல்லா உறுப்பினர்களும் நிறுவனத்துடன் இணைந்து கூட்டாகவும் தனித்தும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என உறுதிபூணுகின்றன.

ஐக்கிய நாடுகள் அவையின் எல்லா உறுப்பினர்களும் இவ்வாறாக மனித உரிமைகளை மேம்படுத்தவும் பாதுகாக்கவும் உறுதிபூண்டுள்ளன. இந்த மனித உரிமைகள் பின்னைய உடன் பாடுகளினாலும் பிரகடனங்களினாலும் இன்னும் முழுமையாக வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன. உறுப்புரிமையிலிருந்து கிடைக்கும் நன்மைகளைக் கண்டதில் இன்று ஏறக்குறைய எல்லா நாடுகளும் ஐக்கிய நாடுகள் அவையின் உறுப்பினர்களாக உள்ளன. ஆனால் ஐ.நா.வில் உறுப்புரிமை கொண்டிருந்தல் இந்நிறுவனத்தின் அடிப்படை நோக்கங்களுக்கும் கோட்பாடுகளுக்கும் அமைந்து நடப்பதிலும் அக்கோட்பாடுகளை நிலை நிறுத்துவதில் ஏனைய அரசுகளுடன் இணைவதிலும் பொறுப்புடைமையைச் சுமத்தும் என்பதை அவதானிக்க வேண்டும்.

மனித உரிமைகளின் பாதுகாப்பு என்பது மிகவும் அடிப்படையான கடப்பாடு (erga omnes) எனக்குறிப்பிடப்படுகிறது. அதாவது இது சர்வதேச சமூகத்தின் எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் உரியதானதொரு கடப்பாடாகும். இதனால் ஏதேனும் ஓர் அரசு தனக்கு நேரடியாக ஊறு எதுவும் ஏற்படுத்தப்படாத போதிலும்கூட, இன்னொரு அரசினால் புரியப்படும் மனித உரிமைகள் மீறல்கள் பற்றி வினவலாம் என்றாகிறது. மனித உரிமைகள் மீறப்படுதல்

தொடர்பான பிரச்சனைகள் ஐக்கிய நாடுகளின் துணை அமைப்புகளுக்குள் அடிக்கடி எழுப்பப்படுகின்றன. தென்னாபிரிக்காவில் இன ஒதுக்கல், ஈராக்கில் குறுதுகள் நடத்தப்படும் முறைமை, பலஸ்தீனர்களின் சுயநிர்ணயம், சித்திரவதை, கேள்விமுறையின்றி கொல்லுதலும் காணாமற்போதலும் போன்ற பிரச்சனைகள் உலகெங்கிலும் எழும்போதெல்லாம் ஐக்கிய நாடுகளில் இவை உரியமுறையில் எழுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. அரசொன்று உடன்பாடு ஒன்றை ஏற்றங்கீகரித்திருந்தால் இது வழக்கமாக உடன்பாட்டின் நியதிகளின்படி சர்வதேசக் குழு அல்லது நிறுவனமொன்றுக்கு அறிக்கை சமர்ப்பிக்கும்படி நிர்ப்பந்திக்கப்படும். தனது கடப்பாடுகளை அந்த அரசு எந்தளவுக்கு நிறைவேற்றுகின்றது என்பதை அறிக்கையில் குறிப்பிடல் வேண்டும்.

மனித உரிமைகள் சட்டத்தின் வளர்ச்சி இலகுவானதாக இருக்கவில்லை. ஏனெனில் இது அரசுகளினால் மிகப் போற்றிவரப்படும் கோட்பாடுகளுள் ஒன்றான தேசிய இறைமை என்ற கருத்தாக்கத்துக்கு எதிர்மறையாகச் செல்லவல்லது. எனவே தான் இச்சட்டத்தை வரைவிலக்கணப்படுத்துதல், சர்வதேச மட்டத்தில் உரிமைகளை மேம்படுத்தவும் பாதுகாக்கவும் வல்ல வழிமுறைகளைக் கவனமாகக் கண்டறிதல் என்பன அவசியமாகக்கருதப்பட்டுவந்துள்ளன. அத்துடன் தேசிய அரசுகள் தம்முடைய உள் நாட்டு விவகாரங்கள் எனத் தாம் கருதும் விடயங்களில் ஏனையோர் தலையிடுவதை அனுமதிப்பதற்கு எப்போதும் காட்டும் தயக்கத்தையும் எதிர்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. ஆனால் இவை சர்வதேசச் சட்டத்தின் கீழ் இனிமேலும் உள் நாட்டு விவகாரங்கள் என்றாகமாட்டா. ஆகையினால் தான், சர்வதேச மனித உரிமைகள் சட்டத்தை வளர்த்தலானது மந்தகதியானதும், கூருணர்வுத்திறனுடையதுமான அதே வேளை அவசியமானதொரு நடவடிக்கையாகவும் இருக்கிறது.

3

மனித உரிமைகள் சட்டத்தின் உள்ளடக்கம்

இந்த அத்தியாயம் மனித உரிமைகள் சட்டத்தின் உள்ளடக்கம் பற்றியது. ஆயுத மோதல் காலத்தின் போதான நடத்தையினை ஆளும் மனிதாபிமானச் சட்டத்தின் உள்ளடக்கம் பிறிதோரிடத்தில் வேறாக ஆராயப்படுகிறது.

சர்வதேச மனித உரிமைகள் பிரகடனம்

ஐக்கிய நாடுகள் பட்டயமானது தனது நோக்கங்களில் ஒன்றாக மனித உரிமைகளை மேம்படுத்தலும் பாதுகாத்தலும் அமையும் எனக் குறிப்பிடுகின்றது. ஆனாலும் "மனித உரிமைகள்" என்ற இந்தப் பதத்தில் குறிப்பாக என்ன உரிமைகள் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன என்பதைப் பட்டயம் விவரிக்கவில்லை. மனித உரிமைகள் சட்டத்தின் கீழ் உரித்தாக்கப்பட்டுள்ள கடப்பாடுகளைக் குறிப்பாக விவரிக்கும் உடன்பாடுகள் பிற்காலத்தில் ஆக்கப்படும் என்றே பட்டயத்தை வரைந்தோர் நினைத்தனர். ஐக்கிய நாடுகள் அவை நிறுவப்பட்ட உடனேயே நிறுவனத்தின் புதிதாக அமைக்கப்பட்ட மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவானது மனித உரிமைகளின் விரிவான பட்டியலொன்றைக் கொண்டதாக சர்வதேச மனித உரிமைகள் பிரகடனத்தை (UDHR) வரைந்தது. இப்பிரகடனமானது அதன் முகப்புரையின்படி, பட்டயத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள மனித உரிமைகள், அடிப்படைச் சுதந்தரங்களின் "பொதுவான விளக்கமொன்றை" வழங்குவதற்கென ஆக்கப்பட்டதாகும். ஐக்கிய நாடுகள் அவையின் பொதுச் சபையினால் 1948 டிசம்பர் 10ஆந் தேதியன்று இச்சர்வதேசப் பிரகடனம் ஆக்கப்பட்டமையானது வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு நிகழ்வாகும். ஏனெனில் இப்போது தான் சர்வதேச சமூகமானது முதன்முதலாக மனித உரிமைகள் தொடர்பில் அகல்விரிவான பிரகடனமொன்றை ஆக்கியிருக்கிறது. இந்நிகழ்வே உலகம் முழுவதிலும் மனித உரிமைகள் தினமாக டிசம்பர் 10ஆம் தேதியன்று கொண்டாடப்படுகிறது.

இப்பிரகடனம் இறுக்கிப்பிணைக்குந் தகவுடைய சட்ட ஆவணமன்று. அரசுகள் இதனை ஏற்றங்கீகரித்தல் செய்யவேண்டிய கட்டாயமும் கிடையாது. ஆனாலும் அதன் முகப்புரை இதனை, சமூகத்தின் ஒவ்வொரு தனிமனிதனும், ஒவ்வொரு அங்கமும் இப்பிரகடனத்தை இடையறாது மனத்திருத்தி போதிப்ப

தனாலும் கல்வியினாலும் இந்த உரிமைகளுக்குஞ் சுதந்திரங்களுக்குமான மதிப்பினை மேம்படுத்தவும் தேசிய, சர்வதேச மட்டத்தில் முற்போக்கான நடவடிக்கைகள் மூலம் உறுப்பு நாடுகளது மக்கள் மத்தியிலும் தமது நியாயாதிக்கத்தின் கீழுள்ள ஆள்புல மக்களிடையேயும் இவ்வுரிமைகள் அனைத்து மட்டத்திலும் பயனுறுதிய டையதாகவும் அங்கீகரிப்பையும் நடைமுறைப்படுத்தலையும் உறுதிப்படுத்துவதாகவும் மக்களுக்கும் நாட்டினங்களுக்கும் தமது சாதனையிலக்காக அமைவதுமான பொதுவான தராதரப்பெறுபேறு எனப் பிரகடனப்படுத்துகிறது.

மனித உரிமைகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் அடிப்படைத் தளமானது பிரகடனத்தின் முகப்புரையில் வருமாறு கூறப்படுகிறது "மனிதனின் உடன்பிறந்த கௌரவம்." முதலாவது பந்தி "மனிதக் குடும்பத்தின் எல்லா உறுப்பினர்களதும் உடன்பிறந்த கௌரவம் சமமானதும் பராதீனப்படுத்தப்பட முடியாதுமான உரிமைகளே உலகில் சுதந்திரம், நீதி, சமாதானம் என்பவற்றுக்கு அடிப்படையாகும்" என இனங்கண்டுகொள்கின்றது.

இப்பிரகடமானது மனித உரிமைகளின் விரிவான பட்டியலை நிரலிட்டு 30 உறுப்புகளைக் கொண்டமைகிறது. இவற்றுள் மரபார்ந்த அடிப்படைச் சுதந்திரங்களும் குடியியல் சொந்தச் சுதந்திரங்களும் உள்ளடக்கப்படுகின்றன. அவையாவன: உயிர்வாழ் உரிமை, சித்திரவதை, கட்டாய ஊழியம், எதேச்சாதிகாரக் கைது என்பவற்றிலிருந்து விடுபடும் சுதந்திரம், நீதியான விசாரணை, கருத்துத் தெரிவித்தலுக்கும் அதனை வெளியிடுதலுக்குமான சுதந்திரம் என்பனவாகும். ஆனால் இதில் பொருளாதார, சமூக மற்றும் கலாச்சார உரிமைகளும் உள்ளடங்குகின்றன பின்னையவற்றுள் தொழில்புரிவதற்கான உரிமை, சமூகப் பாதுகாப்பு வசதிகளுக்கான உரிமை, போதிய வாழ்வுத் தராதரத்துக்கான உரிமை, கல்விக்கான உரிமை, சமூகத்தின் கலாச்சார வாழ்வில் பங்குபற்றும் உரிமை என்பவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இப்பிரகடனத்தின் மொழி நடை ஓர் ஒழுங்குவிதிப் பிரமாணம் போல் அமைந்துள்ளதைப் பார் கலாம்: "ஒவ்வொருவருக்கும் உயிர்வாழ்வு, சொந்தச் சுதந்திரம், ஆட்பாதுகாப்பு என்பவற்றுக்கான உரிமையுண்டு" "ஆளெவரும் சித்திரவதைக்கு உள்ளாக்கப்படக் கூடாது" "ஒவ்வொருவருக்கும் கல்விக்கான உரிமையுண்டு" இப்பிரகடனம் ஒரு உடன்படிக்கையல்ல என்பதுடன் இதில் மேற்பார்வைக்கோ அல்லது முறைப்பாடு செய்வதற்கோ உரிய ஏற்பாடுகள் எதுவும் இடம்பெறவில்லை.

இங்கிலாந்தில் "மக்ன காட்டா", மனிதனதும் குடிமக்களினதும் உரிமைகள் பற்றிய பிரஞ்சுப் பிரகடனம், அமெரிக்க சுதந்திரப் பிரகடனம் போன்ற பிரசித்திபெற்ற பலமனித உரிமைகள் பிரகடனங்களும் பெருஞ்செல்வாக்கு ஏற்படுத்தியவையாக விளங்குகின்றன. உண்மையில், ஐக்கிய நாடுகள் நிறுவன உறுப்பினர்களது நடவடிக்கைகளை எடைபோடுவதற்கான "பொதுவான சாதனையின் உரைகல்லாகவே" இது அமைகிறது. பல நாடுகளின் தேசிய அரசியலமைப்புக்களில் இப்பிரகடனம் அச்சொட்டாகப் பிரதிபண்ணப்பட்டு உள்ளடக்கப்பட்டிருப்பதுடன் உள் நாட்டு நீதிமன்றத் தீர்ப்புக்களிலும் அடிக்கடி ஆதாரமாக காட்டப்பட்டு வருகிறது. மனித உரிமைகள் மீறல்களினால் பாதிக்கப்பட்டோரும் மனித உரிமைகள் நிறுவனங்களும் பாரதூரமான மனித உரிமைகள் மீறல்கள் தொடர்பில் கவனத்தை ஈர்ப்பதற்கு இதனையே மேற் கோளாகக்காட்டி வருவதைக் காணலாம். ஐக்கிய நாடுகளில் 50 நாடுகள் மட்டுமே அங்கம் வகித்த வேளையிலும் குடியேற்றவாதம் பரவலாக நிலைத்து நின்ற வேளையிலும் ஆக்கப்பட்டபோதிலும் ஐ.நா.வின் ஆரம்ப நாடுகளினாலும் புதிதாகச் சுதந்திரம் பெற்ற நாடுகளினாலும் இது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டும் ஆதாரம் காட்டப்பட்டும் வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இப்பிரகடனம் உடன்படிக்கையல்ல, வெறுமனே விளம்பர வகைத் தீர்மான அறிவிப்பு என்றாலும் இன்று இது பற்றி இவ்வாறு கூறப்படுகின்றது.

சர்வதேசப் பிரகடனத்தின் கட்டளை மதிப்பு நிலை (சட்ட மதிப்புநிலை) அதிசயக்கத்தக்க வகையில் மாற்ற மடைந்திருக்கிறது. இந்த மாற்றம் வழங்குகின்ற போதிய சான்று யாதெனில் கருத்துக்கள் அவற்றுக்கான காலம் முதிர்வடையும் போது சட்ட, அரசியல் வலுவினைப் பெறுவதுடன் மனித குலத்தின் கற்பனையையும் கவர்ந்து விடுகின்றன. சர்வதேசச்சட்ட பிரகடமானது சர்வதேசச் சட்டத்தின் கீழ் சட்டக் கடப்பாடுகளை உருவாக்குஞ் சாதனமொன்றாக படிமுறை வளர்ச்சி அடைந்திருப்பதை மறுக்கவல்ல சர்வதேசச் சட்டவாதிகள் இன்று மிக அரிதாகவே உள்ளனர் எனலாம். ⁴

⁴ Thomas Buergenthal, 'International Human rights law and institutions', in Hernan L.Fuenzalida-Puelma and Susan Scholle Conner (eds), *The Right to Health Care in the Americas, A Comparative Constitutional Study* (Scientific Publication No.509, Washington, D.C:Pan American Organization, Word Health Organization, 1989),p.3

மனித உரிமைகள் சட்டமும் மனிதாபிமானச்சட்டமும்

குடியியல் அரசியல் உரிமைகள் மீதானதும் பொருளாதார, சமூக மற்றும் கலாச்சார உரிமைகள் மீதானதுமான சர்வதேசக் கட்டுறுத்துக்கள்.

சர்வதேச மனித உரிமைகள் பிரகடனமானது அதனது ஆரம்பத்தில் சட்டரீதியில் இறுகப்பிணைக்குஞ் சாதனமாக இருந்திருக்கவில்லை என்றாலும் மனித உரிமைகள் சட்டத்தின் வளர்ச்சியில் அது முக்கியமானதொரு படிக்கல்லாகும். மனித உரிமைகள் பாதுகாப்பானது, அரசுகள் மனித உரிமைகளைப் பேணுவதை உறுதிக்கொள்ளச் செய்யும் சட்டக்கோவை ஒன்றைத் தேவைப்படுத்துகின்றது. பங்குபற்றும் அரசுகளுக்கிடையில் 20 வருடங்களாக நீடித்ததும் சில வேளைகளில் சிரமம் மிக்கதாக இருந்ததுமான பேச்சுவார்த்தைகளின் பின் குடியியல், அரசியல் உரிமைகள் மீதான சர்வதேசக் கட்டுறுத்தும் (ICCPR) பொருளாதார சமூக மற்றும் கலாச்சார உரிமைகள் மீதான சர்வதேசக் கட்டுறுத்தும் (ICESCR) ஐக்கிய நாடுகள் சபையினால் 1966இல் ஆக்கப்பட்டன. இவ்வுடன்படிக்கைகள் வலுவுக்கு வருவதற்கெனக் குறிப்பிடப்பட்ட ஆகக்குறைந்தளவு எண்ணிக்கையான அரசுகள் இவற்றை ஏற்றங்கீகரிப்பதற்கு மேலும் பல வருடங்கள் தேவைப்பட்டன. 1976 இலேயே இது இடம் பெற்றது. பொருளாதார, சமூக, மற்றும் கலாச்சார உரிமைகள் கட்டுறுத்து 133 நாடுகளினாலும் குடியியல், அரசியல் உரிமைகள் கட்டுறுத்து 132 நாடுகளினாலும் 1995 டிசெம்பர் 31ஆந் தேதியன்று வரை ஏற்றங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளன.⁵ இந்த நாடுகளையும் எதிர்காலத்தில் கட்டுறுத்துகளை ஏற்றங்கீகரிக்கவுள்ள நாடுகளையும் பொறுத்தளவில் இந்த இரு சாதனங்களும் முறைப்படி இறுகப்பிணைக்குஞ் சர்வதேசச் சட்டமேயாகும். இந்த இரு கட்டுறுத்துக்களும் சர்வதேச மனித உரிமைகள் பிரகடனத்துடன் சேர்க்கப்பட்டுச் சர்வதேச மனித உரிமைகள் பட்டயம் (International Bill of Human Rights) என அழைக்கப்படுகின்றது.

இக்கட்டுறுத்துக்கள் சர்வதேச மனித உரிமைகள், சட்டத்தின் மையப்பகுதியாக அமைகின்றன. பொருளாதார சமூக மற்றும் கலாச்சார உரிமைகள் கட்டுறுத்து (ICESCR) 31 உறுப்புரைகளைக் கொண்டுள்ளது. ஏற்றங்கீகரிக்கும் நாடுகளை இவை தேவைப்படுத்துவதாவது:

⁵ Human rights: International Instruments: chart of ratifications as at 31 December 1995. ST/HR/4/Rev.13. New York & Geneva, UN, 1995.

கட்டுறுத்தில் இனங்கண்டுகொண்ட இந்த உரிமைகளைப் பூரணமாய் முற்போக்கான முறையில் அனுபவிக்கும் நோக்குடன் கிடைக்கப்பெறும் அதிகக்கூடிய மூலவளங்களுக்கேற்ப தனித்தும் சர்வதேச உதவி மற்றும் ஒத்துழைப்புக்கூடாகவும் நடவடிக்கை எடுக்கப் பொறுப்பேற்கவேண்டும்.

இந்த உரிமைகளுக்குள்ளே வேலைசெய்வதற்கான உரிமை, நீதியானதும் சாதகமானதுமான வேலை நிலைமைகள், ஒன்று கூடுஞ் சுதந்திரம் கல்விக்கான உரிமை, அடையக்கூடிய சுகாதார ஆரோக்கிய தராதரம், மற்றும் போதிய வாழ்க்கைத்தராதரம் என்பன உள்ளடங்குகின்றன.

குடியியல் அரசியல் உரிமைகள் மீதான கட்டுறுத்து (ICCPR) அரசுகளைக் "கட்டுறுத்தில் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ள உரிமைகளை மதிக்கவும் தனது ஆள்புலத்தினுள்ளும் தனது நியாயாதிக்கத்துக்கு அமையவுமாகவுள்ள எல்லாத் தனி நபர்களுக்கும் அவற்றை உறுதிப்படுத்தவும் பொறுப்பேற்குமாறு" தேவைப்படுத்துகின்றது. 53 உறுப்புரைகளில் நிரலிடப்பட்டிருக்கும் உரிமைகள், சுதந்திரங்களில் உயிர் வாழ் உரிமை மற்றும் அடிமைத்தனம், கட்டாய ஊழியம், எதேச்சாதிகாரக்கைது என்பவற்றிலிருந்து சுதந்திரம், சித்திரவதையிலிருந்து சுதந்திரம், நபரின் சொந்தப் பாதுகாப்பு, நீதியான விசாரணை, ஒன்று கூடுஞ் சுதந்திரம், நடமாடுஞ் சுதந்திரம், தனிமைக்கான உரிமையும், சிந்தனை, மனச்சாட்சி, மதம் என்பனவற்றுக்கான சுதந்திரம் ஆகியனவும் உள்ளடங்குகின்றன. யுத்தத்துக்கான பிரச்சாரம் அல்லது தேசிய, இன அல்லது மத வெறுப்புணர்ச்சியைத் தூண்டும் பிரச்சாரத்தை இது சட்ட விரோதமாக்குகின்றது.

இரண்டு கட்டுறுத்துக்களதும் முதலாம் உறுப்புரை "எல்லா மக்கள் குழுக்களும் சுய நிர்ணய உரிமையுடையவர்கள். அந்த உரிமையின் பயனாக அவர்கள் தமது அரசியல் அந்தஸ்தினைச் சுயமாகத் தீர்மானிப்பதுடன் தமது பொருளாதார, சமூக மற்றும் கலாச்சார அபிவிருத்தியினையுஞ் சுயமாகத் தொடர்ந்து முன்னெடுக்கின்றனர்" எனக் கூறுகிறது. இருகட்டுறுத்துகளிலும் கூறப்பட்டுள்ள உரிமைகளை அனுபவிப்பதில் இனம், நிறம், பால், மொழி, மதம், அரசியல் அல்லது வேறு அந்தஸ்து என்பவற்றின் மீதமைந்த பாரபட்சம் எதுவும் இருக்கக்கூடாதென இரு கட்டுறுத்துக்களுமே ஏற்பாடு செய்கின்றன. குடியியல், அரசியல் உரிமைகள் கட்டுறுத்துக்கு இரு விருப்புரிமைத் தாயேடுகள்

பொதுசன நலகம்
யாழ்ப்பாணம்.

சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. முதலாவது விருப்புரிமைத் தாயேடு 1995 டிசெம்மர் 31 ஆந் தேதிவரை 87 நாடுகளினால் ஏற்றங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. முறைப்பாட்டு முறைமைக்கு வழி செய்கின்றது. உரிமைகளைச் செயற்படுத்தல் என்ற அத்தியாயத்தில் அது பற்றி ஆராயப்படும். இரண்டாவது விருப்புரிமைத் தாயேடு 1995 டிசெம்பர் 31 ஆந் தேதி வரை 29 நாடுகளினால் ஏற்றங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. இது மரண தண்டனை ஒழிப்புக்கு அரசுத் திறத்தவரை உறுதியான நடவடிக்கையெடுக்கச் செய்கிறது.

ஏன் இரண்டு கட்டுறுத்துக்கள் அவசியமாகின? எல்லா உரிமைகளையும் உள்ளடக்கியதாக ஒரேயொரு கட்டுறுத்து மட்டும் இருந்தால் போதுமென்றே ஆரம்பத்தில் கருதப்பட்டது. ஆனால் வரைவு நடைபெறுந் தறுவாயில், சில நாடுகள் பொருளாதார, சமூக மற்றும் கலாச்சார உரிமைகள் மரபார்ந்த குடியியல், அரசியல் உரிமைகளிலிருந்து அடிப்படையில் வேறுபட்டன என வலியுறுத்தின. பின்னைய வகை உரிமைகள் உலகில் பெரும்பாலான நாடுகளில் அரசியலமைப்புகளில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. பொருளாதார சமூக உரிமைகள் நேர்மறையான நடவடிக்கைகளைத் தேவைப்படுத்துகின்றன என வாதிடப்பட்டது. மறு புறத்தில், மரபார்த்த குடியியல் அரசியல் உரிமைகளுக்குக் சுதந்திரங்களும் எதிர்மறையானவை, அதாவது அவை அரசின் தலையிடாமையைக் கோருவன. மேலும் வாதிடப்பட்டது யாதெனில் பொருளாதார சமூக உரிமைகள் உடனடியாகவே எய்தப்பட முடியாதவை, எனவே, அரசுகள் அவற்றைச் செயற்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்குமாறு தேவைப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பதாகும். குடியியல் அரசியல் உரிமைகள் உடனடியாகவே செயற்பாட்டுக்கு வரக்கூடியன. இந்த உரிமைகள் எல்லா நாடுகளினாலும், வறிய நாடுகளினாலுங் கூட, உத்தரவாதப்படுத்தப்படக் கூடியவை எனவும் கூறப்பட்டது. ஆனால், பொருளாதார, சமூக உரிமைகள் கணிசமான அளவு பணச் செலவீனங்களைத் தோற்றுவிக்கும் என்பதுடன் அவற்றினைச் செயற்படுத்தல் என்பது அந்த நாட்டின் பொருளாதார நிலைமையிலுந் தங்கியுள்ளது. இதன் விளைவாகவே இரண்டு வெவ்வேறான கட்டுறுத்துக்கள் உருவாகின. பொருளாதார, சமூக மற்றும் கலாச்சாரக்கட்டுறுத்து "கிடைக்கக்கூடிய அதி கூடிய மூலவழங்களுக்கு அமைவாக" முன்னேற்றகரமான செயற்படுத்தலை மட்டுமே தேவையென்றாகிறது. அதே வேளை குடியியல், அரசியல் உரிமைகள் கட்டுறுத்து நாட்டின் பொருளாதார வசதிகள் கணக்கிலெடுக்கப்படாது, உடனடியாக செயற்படுத்தப்பட வேண்டும். ஒவ்வொரு கட்டுறுத்துக்கும்

வெவ்வேறான செயற்பாட்டு முறைமை நிறுவப்பட்டுள்ளது. (அத்தியாயம் 4 மனித உரிமைகள் சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துதல் - பார்க்கவும்)

மனித உரிமைகள் நிபுணர்களும் போராளிகளும் சுட்டிக்காட்டுவதன்படி மனித உரிமைகள் திட்டவட்டமான முறையில் இந்த இரண்டு வகையில் மட்டுமே எனப்பிரிக்கப்பட முடியாதவை. உரிமையொன்று பொருளாதார அல்லது சமூக உரிமையா அன்றேல் குடியியல் அல்லது அரசியல் உரிமையா என வகைப்படுத்துவது எப்போதுமே இலகுவானதன்று. தொழிற்சங்கங்கள் நிலைநாட்ட உள்ள உரிமை பொருளாதார அல்லது சமூக உரிமையா, இன்றேல் குடியியல் அல்லது அரசியல் உரிமையா? கட்டுறுத்துக்களை வரைந்தோர் இது பற்றி நிச்சயமற்றிருந்தார்களெனத் தோன்றுகிறது. எனவே தான் தொழிற்சங்கங்களை அமைக்கும் உரிமையை இரண்டு கட்டுறுத்துகளிலுஞ் சேர்த்துள்ளார்கள். அத்துடன் இரண்டு வகையான உரிமைகளையுஞ் செயற்படுத்தும் நெறிமுறைகள் முற்றிலும் வேறானவை என்ற வாதமும் தோற்றத்தில் மட்டும் எது என்று கூற முடியும். சமூக உரிமையிலொன்றான கல்வியுரிமைக்கு நேரடிநடவடிக்கை தேவைப்படுத்துகிறது. அரசினால் கணிசமான அளவு பணச்செலவு அதற்காகச் செய்யவேண்டியிருக்கும். ஆனால், அதே விதமாகச் செயற்படும் குடியியல், அரசியல் உரிமைகளும் உள்ளன. உதாரணமாக, நியாயமான விசாரணையை உத்தரவாதப்படுத்துவதற்கு பணச் செலவு செய்தல் தவிர்க்க முடியாதது. இதற்கு அவசியமான நியமனங்களுக்கும் பணிகளுக்கும் அரசு தானே செலவிட வேண்டும்.

இரண்டு கட்டுறுத்துகளுமே ஒன்றோடொன்று இணைந்தவை. ஒவ்வொரு கட்டுறுத்தின் முகப்புரையும் மற்றையவகை உரிமைகள் பற்றித் திட்டவட்டமான குறிப்பைக் கொண்டுள்ளது. உதாரணமாக, குடியியல், அரசியல் உரிமைகள் மீதான கட்டுறுத்தின் முகப்புரை "சுதந்திரமான மானிடர் குடியியல் அரசியல் சுதந்திரத்தையும் அச்சம் மற்றும் பற்றாக்குறை என்பவற்றிலிருந்து சுதந்திரம் என்பவற்றை அனுபவித்தல் என்னும் இலட்சிய இலக்கானது ஒவ்வொருவரும் அவரது குடியியல், அரசியல் உரிமைகளையும் அதேபோல் அவரது பொருளாதார, சமூக மற்றும் கலாசார உரிமைகளையும் துய்த்தனுபவிக்கக்கூடிய நிலைமைகளைத் தோற்றுவிப்பதன் மூலம் அடைய முடியும்" எனக் கூறி நிற்கிறது.

பல்வேறு வகையான மனித உரிமைகளின் இணைபிரியாத தன்மையினையும் பிரிவுபடாத தன்மையினையும் விளங்கிக் கொள்ளுதல் மிகவும் அவசியமானது. ஆதிக்க ஆட்சியாளருக்கு வக்காலத்து வாங்குவோருக்கான விடை இதில் பொதிந்துள்ளது. அதாவது, மிகச்சிறந்ததென மேலேயிருந்து திணிக்கப்பட வேண்டிய முறையொன்றே பொருளாதார வளர்ச்சி எனச் சிலவேளைகளில் ஆட்சியாளர்கள் கருதுகின்றனர். இவர்களது வாதத்தின்படி குடியியல், அரசியல் உரிமைகள் ஆடம்பரமானவை: எனவே, இரண்டாம் இடத்தில் வைக்கப்படக் கூடியவை இத்தகைய அணுகுமுறை முக்கிய விடயமொன்றை அலட்சியப்படுத்துகிறது. அதாவது பொருளாதார அபிவிருத்தியைப் பாதிப்பதான தீர்மானங்களைப் பற்றி அறியவும் அவற்றில் பங்குபற்றவும் குடிமக்களுக்கு உரிமையுண்டு. பொருளாதாரக் கொள்கைகளைச் செயற்படுத்தும் பொறுப்புள்ள அதிகாரிகளின் வீண் விரயங்களை அல்லது ஊழல் நடைமுறைகளைக் கையாள்வது பற்றி விமர்சிப்பதற்கான உரிமையும் அபிவிருத்தியின் இன்றியமையாத ஒரு அங்கமாக அமைவதைக் கவனித்தல் வேண்டும்.

இரண்டு கட்டுறுத்துகளின் கீழும் அரசுகளின் கடப்பாடுகள் வெவ்வேறானவை. குடியியல், அரசியல் உரிமைகள் பொருத்தனையின் கீழ் அரசுத்திறம் தனது ஆள்புலத்தினுள் உள்ள எல்லாப் குடிமக்களுக்கும் உரிமைகளை "மதிக்கவும் உறுதி செய்யவும்" கடப்பாடு கொண்டுள்ளது. பொருளாதார, சமூக மற்றும் கலாச்சார உரிமைகள் கட்டுறுத்தின் கீழ் அரசுத் திறமானது உரிமைகளை அதற்கு அதிகக்கூடியளவில் கிடைக்கக்கூடியதான மூலவழங்களைப் பொறுத்து அந்த உரிமைகளால் பூரணமாகப் பயனடையும் முன்னேற்றத்தை அடையும் நோக்குடன் (உடனடியாக "மதிக்கவும் உறுதி செய்யவும்" என்றில்லாமல்) "நடவடிக்கை எடுக்கவே" கடமைப்பட்டுள்ளது. ஆயினும் பாரபட்சமின்மை என்ற தேவைப்பாடு இரு வித சந்தர்ப்பங்களிலும் சமமான வலுவுடையதாக இருப்பது மனதிற்கொள்ளப்பட வேண்டியதே. பொருளாதார, சமூக, கலாச்சார உரிமைகள் கட்டுறுத்தினை வெறுமனே இலட்சிய வேணவாக்கள் அல்லது வெறும் பூச்சுக்கள் என்று உதாசீனஞ் செய்யப்படும் போக்குப்பற்றிக் குறிப்பிட்டு கருத்துரைத்த ஒருவர் வருமாறு சுட்டிக்காட்டுகிறார்:

இருப்பினும் உண்மையில், மட்டுப்பாடானதென ஓரளவுக்கு ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு விட்டதான இந்தக் கடப்பாட்டுக்கு வலுக்கொடுக்கும் பிரதான ஏற்பாடுகளில் ஒன்று யாதெனில் இதனை உடனடுத்து வருகின்றதான பாரபட்சமின்மை

என்ற வாசகமேயாகும். செல்வந்த நாடுகளே நிலை நிறுத்துவதற்குப் பல தசாப்தங்கள் எடுத்ததான முன்னேற்றகரமான ஒரு சுகாதார சேவை, அல்லது முழுமையான கல்வி முறைமை போன்றவற்றை வறுமையில் வாடும் நாடொன்று நினைத்த மாத்திரத்தே நடைமுறைக்கு கொண்டுவர முடியாது என்பது தெளிவு. ஆனால், தொடர்புடையதும் முற்போக்கானதுமான அரசுக் கடப்பாட்டினிதும் பாரபட்சமின்மை வாசகத்தினதும் கூட்டான விளைவு யாதெனில் ஒவ்வொரு அரசுத் திறமும் தனது வளங்களுக்கு ஏற்றபடி (இவை எந்தளவுக்கு மட்டுப்படுத்தப்பட்டவையாயினும்) தன்னால் இயன்ற அனைத்தையும் செய்ய வேண்டும் என்பதும் பின்பு அதன் விளைவைத் தன்னகத்தே வசிப்போருக்கு, தடுக்கப்பட்ட காரணங்கள் எவற்றிற்காகவும் அவர்களுக்கிடையே பாரபட்சமின்றிக் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும் என்பதுமேயாகும். இரண்டு உதாரணங்களைப் பார்ப்போம்: வறிய நாடொன்றில் ஒரு சில மருத்துவர்களே இருக்கக்கூடும். பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்கள் இன்னும் குறைவாக இருக்கலாம். நாடொன்றை இக்காரணத்தை எவரும் குறை கூற முடியாது. ஆனால், இந்த மருத்துவர்களையும் பல்கலைக்கழகங்களையும் அணுகுதல், குறிப்பிட்ட நிறத்தினருக்கு அல்லது குறிப்பிட்டதொரு அரசியற் கொள்கையுடையவர்களுக்கு மட்டுமென தனி நபர்களுக்கு மட்டுப்பாடு விதிக்கப்படுவதாக இருப்பின் பொருளாதார, சமூக மற்றும் கலாச்சார உரிமைகளின் சர்வதேசக் கட்டுறுத்தின் கீழான தனது கடப்பாடுகளை அந்நாடு உடனடியாகவே மீறி விடுகிறது எனலாம். ஏனெனில், இது கூடுதலான மருத்துவர்களையும் ஆசிரியர்களையும் வழங்கக்கூடிய அளவுக்கு வசதியானதாக இல்லை என்பதனால், இத்துறைகளில் இங்கு கிடைக்கக் கூடிய வளங்களைப்பங்கிடுவதில் தனது மக்களிடையே சட்ட முரணான பாரபட்சம் காட்டுகின்றது என்பதனாலேயாகும்.⁶

குறிப்பிடத்தகு மனித உரிமைகள் உடன்படிக்கைகள்

மனித உரிமைகள் தொடர்பில் விவரமானதும் பரந்ததுமாக உள்ள இந்த இரண்டு கட்டுறுத்துக்களைவிட மேலும் பல மனித உரிமைகள் உடன்படிக்கைகள் குறிப்பிடத்தக்க மனித உரிமைகள் தொடர்பாக

⁶ Paul Sieghart, *An introduction to the International Covenants on Human Rights* (London: Commonwealth Secretariat, 1988), pp. 9-10. (Human Rights Unit Occasional Paper).

மனித உரிமைகள் சட்டமும் மனிதாபிமானச்சட்டமும்

ஆக்கப்பட்டுள்ளன. உதாரணமாக இனப்படுகொலை, சித்திரவதை, குழந்தைகளின் உரிமைகள், புலம்பெயர்ந்த தொழிலாளர், தொழில் கல்வி என்பவற்றில் பாரபட்சம், கட்டாய ஊழியம், அகதிகள், இனம் மற்றும் பால் தொடர்பான பாரபட்சம் போன்றவை உட்படப் பல்வேறு விடயங்களில் குறிப்பிடத்தக்க மனித உரிமைகள் உடன்படிக்கைகள் ஆக்கப்பட்டுள்ளன. மனித உரிமைகள், மனிதாபிமானச் சட்டம் தொடர்பான சர்வதேச உடன்படிக்கைகள் சிலவற்றின் பட்டியலொன்று பின்னிணைப்பு (அ) வில் தரப்பட்டுள்ளது.

இவற்றுள் சில உடன்படிக்கைகளும் பிரதான மனித உரிமைகள் கட்டுறுத்துக்கள் இரண்டும் மேற்பார்வை, கண்காணிப்பு முறைமைக்கு ஏற்பாடு செய்கின்றன. இவை வழக்கத்தில் 18-20 பேரடங்கிய கண்காணிப்பு குழுக்களைக் கொண்டிருக்கும். இவர்கள் குறிப்பிடப்படும் உடன்பாடு அல்லது சமவாயத்தின் நடைமுறைப்படுத்தல் தொடர்பாக அரசுகளிடமிருந்து அறிக்கைகளைப் பெற்று அவற்றைக் கவனமாகப் பரிசீலனை செய்வர். இந்த அறிக்கையிடு முறைமைகளும் ஏனைய நடைமுறைப்படுத்தல் அம்சங்களும் பிறிதோரிடத்தில் இன்னும் விவரமாக ஆராயப்படும்.

குறிப்பிட்ட சில மனித உரிமைகள் தொடர்பாக உடன்படிக்கை ஆக்கல் என்பது ஒரு தொடர் செய்முறையாகும். சில உரிமைகளை இன்னும் பூரணமாக வரைவிலக்கணஞ் செய்தலும் அவற்றைப் பாதுகாப்பதற்கான குறிப்பிட்ட விசேட நடவடிக்கைகளுக்கான தேவையினைக் கவனத்திற்கெடுப்பதும் அவசியமெனத் தோன்றும். அதே வேளையில், மனித உரிமைகள் உடன்பாடுகள் பல்கிப்பெருகுதலே ஓரளவு கவலையையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது. ஏற்றங்கீகரிக்கும் அரசுகள் சர்வதேசக் குழு ஒன்றுக்கு இவ்வுடன்படிக்கைகளை நடைமுறைப்படுத்தல் பற்றி அறிக்கையிடவேண்டியதான ஏற்பாட்டினை இவற்றில் பெரும்பாலானவை கொண்டுள்ளன. இரண்டு கட்டுறுத்துகளின் கீழும் அரசு தரப்பினர் அறிக்கையிடுந்தேவையை காணலாம்.

ஐ.நா. வின் பிரகடனங்கள், கோட்பாடுகள் மற்றும் வழிகாட்டல்கள்

கணிசமான அளவு முக்கிய பிரகடனங்கள், கோட்பாடுகள், விதிகள் மற்றும் வழிகாட்டிகள் என்பன ஐ.நா. அமைப்புகளினால் ஆக்கப்பட்டு ஏற்கப்பட்டுள்ளன. பொதுச்சபை வழக்கத்தில் ஒருமனதாகவே இவற்றை நிறைவேற்றும். இவை பல்வேறு

விடயங்கள் சம்பந்தப்பட்டவையாகும். உதாரணமாக சட்டவாதிகளின் பங்கு, வழக்குத் தொடுநர்களின் பங்கு, எதேச்சாதிகார மற்றும் நீதிமுறைசாரா கொலைகளைத் தடுத்தல் அல்லது புலன் விசாரணை செய்தல் என்பதில் பயன்வலுக் கொண்டிருக்கும் தடுப்பு நடவடிக்கை மற்றும் சட்ட செயலாக்க அதிகாரிகளினால் பலாத்காரமும் சுடுபடைக்கலன்களும் பயன்படுத்தப்படல், தடுப்புக் காவலிலிருக்கும் எல்லோரையும் பாதுகாத்தல், மற்றும் சிறுவர்களது சிறைக்கூட நிலைமைகள், சிறுபான்மையினரின் உரிமைகள் ⁷ என்பவை தொடர்பான ஆக்கங்களை குறிப்பிடலாம். இவற்றுள் மிகமுக்கியமானவை பின்னிணைப்பு (ஆ) வில் தரப்பட்டுள்ளன.

இந்தப் பிரகடனங்கள், கோட்பாடுகள், விதிகள் மற்றும் வழிகாட்டல்கள் முறைப்படி இறுகப்பிணைப்பனவாக அல்லாவிடினும் கூடுதலான நல்லொழுக்க வலுக் கொண்டிருக்கின்றன எனலாம். இவற்றைச் சிலவேளைகளில் "மென் சட்டம்" (உடன்படிக்கைகள் கொண்டுள்ள "வன்சட்டம்" என்பதற்கு எதிரிடையான) என்றும் குறிப்பிடப்படும். ஆயினும், இவை வருடக்கணக்கில் தொடர்ச்சியாக மேற்கோளாகக் காட்டுவதால் இறுகப்பிணைக்கும் தன்மை பெற்றவை என்ற அங்கீகாரத்தை நாளடைவில் பெற்றுவிடலாம். சர்வதேசச் சட்டம் உருவாக்கப்படும் வழிகளில் இதுவும் ஒன்றென்பதைக் குறிப்பிடல் வேண்டும். ⁸

ஐ.நா.வின் பல்வேறு அமைப்புகளினாலும் மேலும் பல செயலாக்கங்கள் தொடர்ச்சியாக நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன. மனித உரிமைகள் தொடர்பான இவற்றுள் பலவும் ஐ.நா.வின் குற்றத்தடுப்பு மற்றும் குற்றவாளிகளின் நடாத்துகை தொடர்பான மாநாடுகளிலிருந்து உற்பத்தியாகின்றன. இத்தகைய மாநாடு ஐந்து வருடங்களுக்கொருமுறை நடாத்தப்படும். இவற்றில் அரசாங்கங்கள், அரசாங்கங்களின் இணைப்பு அமைப்புகள், அரசாங்க சார்பற்ற

⁷ தேசிய அல்லது கிணத்துவ, மத மற்றும் மொழிவாரிச் சிறுபான்மையின தனி நபர்களின் உரிமைகள் பிரகடனம் 1992 கில் ஐ.நா பொதுச்சபையினால் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது. கீப்பிரகடனத்தின் கோட்பாடுகளுக்கு கிணங்கிய வகையில் சிறுபான்மையினரின் உரிமைகளை மேம்படுத்துவதற்கு ஐந்து நிபுணர்கள் கொண்ட செயற்பாட்டுக் குழு இன்று பாரபட்சத்தைத் தடுப்பதற்கும் சிறுபான்மையினரைப் பாதுகாப்பதற்குமான ஐ.நா. வின் துணை ஆணைக்குழுவினால் 1995 கில் நிறுவப்பட்டுள்ளது. பார்க்கவும்: Phillips and Rosas (eds.), *The UN Minority Rights Declaration* (Turku/ Abo [Finland]: Institute for Human Rights, Abo Akademi University; London: Minority Rights Group International, 1993).

⁸ See Rosalyn Higgins, 'Some thoughts on the implementation of human rights', *Interights Bulletin* 5 No. 3 (1990), p.52 (extract reproduced from *UN Bulletin of Human Rights* 89/1 (1990) pp. 60-66).

மனித உரிமைகள் சட்டமும் மனிதாபிமானச்சட்டமும்

அமைப்புக்கள் மற்றும் தனிப்பட்ட நிபுணர்கள் ஆகியோர் ஒன்று கூடுகின்றார்கள். ஆயினும் ஐ.நா.வின் உறுப்பு நாடுகளைப் பிரதிநிதிப்படுத்தும் அரசாங்கங்களே இந்த மாநாடுகளில் வாக்களிக்கும் உரிமையுடையன.

பிராந்திய மனித உரிமைகள் உடன்படிக்கைகள்

பிராந்திய மனித உரிமைகள் உடன்படிக்கைகள் ஐரோப்பாவிலும் (ஐரோப்பிய மனித உரிமைகள் சமவாயம், ஐரோப்பிய சமூகப்பட்டயம். ஐரோப்பிய சித்திரவதைத் தடுப்புச் சமவாயம்) அமெரிக்க நாடுகளிலும் (அமெரிக்க மனித உரிமைகள் சமவாயம், அமெரிக்க மனித உரிமைகள் சமவாயத்தில் பொருளாதார, சமூக மற்றும் கலாச்சார உரிமைகள் தொடர்பான பகுதிக்குரிய தாயேடு) ஆபிரிக்கப் பிராந்தியத்திலும் (ஆபிரிக்க மானிட, மக்கள் உரிமைகள் பட்டயம்) ஆக்கப்பட்டுள்ளன. ஆசியாவில் பிராந்திய மனித உரிமைகள் உடன்படிக்கைகள் எதுவுமே கிடையா. ஆனால், பசுபிக் தீவுகள் பிராந்தியத்துக்கான மனித உரிமைகள் சமவாயம் பற்றித் தற்போது ஆராயப்பட்டு வருகிறது.⁹ இந்தப் பிராந்தியச் சமவாயங்களானவை சர்வதேசக் கட்டுறுத்துகளிலுள்ள பெரும்பாலான அடிப்படை உரிமைகள், சுதந்திரங்களையே உள்ளடக்கியவையாக உள்ளன. ஆயினும் இவை அடிக்கடி மேலதிக உரிமைகளை சேர்த்துக்கொள்வதுண்டு. அத்துடன் கட்டுறுத்துகள் அல்லது ஏனைய சர்வதேச சாதனங்களைவிட இவை கணிசமான அளவில் நடைமுறைப்படுத்தும் முறைமைகளுக்கும் ஏற்பாடு செய்கின்றன.

ஐரோப்பிய மனித உரிமைகள் நீதிமன்றம், குறிப்பிடக்கூடிய ஏராளமான வழக்குகளை ஐரோப்பிய மனித உரிமைகள் சமவாயத்தின் கீழ் தீர்த்துள்ளது. இந்த வழக்குகளில் பல தனி நபர் முறைப்பாடுகளின் வடிவில் தொடுக்கப்பட்டவை. இவற்றின் இறுதியில், பாதிக்கப்பட்டவர்கள் இழப்பீட்டுப்பணம் பெறுவது மட்டுமன்றி, சம்பந்தப்பட்ட அரசுகள் தமது சட்டத்தையும் நடைமுறைகளையும் மாற்றியமைக்க வேண்டிய கட்டாயமும் ஏற்பட்டுள்ளது. இதுவிடயம் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புடன்

⁹ 1995 டிசெம்பர் 31ஆந் தேதிவரையிலானபடி பின்வரும் ஆசிய நாடுகள் கிரண்டு சர்வதேசக் கட்டுறுத்துக்களையும் ஏற்றங்கீகரித்துள்ளன. ஆப்கானிஸ்தான், கம்போடியா, இந்தியா, ஜப்பான், கொரியக்குடியரசு, ஜனநாயக மக்கள் கொரியக் குடியரசு, மொங்கோலியா, நேபாளம், பிலிப்பைன்ஸ், சிலங்கை, வியட்நாம் என்பன. சிவைகளில் கொரியக் குடியரசு, மொங்கோலியா, நேபாளம், பிலிப்பைன்ஸ் என்பன குடியியல், அரசியல் உரிமைகளுக்கான கட்டுறுத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்ட முதலாவது விருப்புரிமைப் பின்னேட்டையும் ஏற்றங்கீகரித்துள்ளன.

முடிந்துவிடுவதுமில்லை. நீதிமன்றின் தீர்ப்பை செயலாற்றுவதற்குப் பின்னால் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் பற்றி அறிக்கை சமர்ப்பிக்க வேண்டிய கடப்பாடும் குறித்த அரசுக்கு இருக்கும். இதில், அவசியமாயின், சட்டவாக்க முறைமையை ஐரோப்பிய மனித உரிமைகள் சமவாயத்தின் தேவைப்பாடுகளுக்கு ஒத்திருக்கச் செய்வதும் உள்ளடங்குகின்றது. ஐரோப்பிய சமவாயத்தின் கீழ் செயற்படும் இந்த முறைமையின் செயற்பாடானது சக்தி மிக்க இறைமையுடைய நாடுகள் சுய விருப்பிலும் தொடர்ச்சியாகவும் தமது நடவடிக்கைகளை எவ்விதம் நீதி விசாரணைக்கு உட்படுத்துகின்றன என்பதைக் காட்டும் தகுந்ததோர் உதாரணமாகிறது. தமது சொந்த ஆட்புல முறைமைகளுக்கு வெளியேயுள்ள அமைப்பு ஒன்றிடம் இங்ஙனம் தம்மைத் தாமே சமர்ப்பிப்பது தமது குடிமக்களின் அடிப்படை உரிமைகளைத் திறம்பட உறுதிப்படுத்தும் நோக்குடனேயாகும்.

1978 இல் நடைமுறைக்குவந்த அமெரிக்க மனித உரிமைகள் சமவாயமானது 25 லத்தின் அமெரிக்க மற்றும் கரிபியன் நாடுகளினால் ஏற்றங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. இச்சமவாயத்தின் கீழ் அமைக்கப்பட்டுள்ள அமெரிக்க நாடுகள் நீதிமன்றின் நியாயாதிக்கத்தினை இவற்றுள் 17 நாடுகள் (1995 டிசெம்பர் 31 ஆந் தேதிவரையிலாக) ஏற்றிருந்தன.

அமெரிக்க பிராந்திய மனித உரிமைகள் முறைமையின் அசாதாரண அம்சமொன்று யாதெனில் அமெரிக்க நாடுகள் மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவின் முக்கியமான ஆக்கபூர்வமான பங்குவகிப்பேயாகும். இந்த அமைப்பு, மனித உரிமைகள் சமவாயம் நிறைவேற்றப்பட வெகு காலத்திற்கு முன்பே அமெரிக்க அரசுகள் ஒழுங்கமைப்பினால் (OAS) 1959ல் நிறுவப்பட்டது. இதனுடைய ஆணையதிகாரம் யதெனில் 1949 இல் நிறைவேற்றப்பட்ட மனிதனின் உரிமைகளும் கடமைகளும் பற்றிய அமெரிக்கப் பிரகடனத்தில் (இது சர்வதேச மனித உரிமைகள் பிரகடனத்தை ஒத்தது) விவரிக்கப்பட்டுள்ளவாறான "மனித உரிமைகளுக்கான கௌரவத்தினை மேம்படுத்துவதேயாகும்" இவ்வாணைக்குழுவானது அமெரிக்க நாடுகளில் மனித உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதில் ஆக்கபூர்வமான சக்திவாய்ந்த சாதனமாகவும் விளங்குகிறது. இது, முறைப்பாடு தெரிவிப்பதான தகவல்களை தனி நபர்கள், நிறுவனங்களிடமிருந்து பெற்றிருக்கிறது. அத்தகவல்களை இது அரசாங்களுக்குத் தெரியப்படுத்துகிறது என்பதுடன் தனித்தனியாக அந்தந்த நாடுகளில் மனித உரிமைகளின் பொதுவான நிலைமைபற்றி நேரடியாகச் சென்று விசாரணைகளையும்

நடாத்தியிருக்கிறது. அரசாங்கங்களுக்கு அவற்றின் நாடுகளில் நிலவும் பாரதூரமான மனித உரிமைகள் நிலைமைபற்றி அறிக்கைகள் வெளியிட்டும், பரிந்துரைகளைச் செய்துமுள்ளது.

சமவாயத்தின் கீழ், ஆணைக்குழுவானது தனது முன்னைய பணிகளையே தொடர்கின்றது. ஆனாலும் மேலதிகமாக, சமவாயத்திற்குத் திறத்தவையாக உள்ள நாடுகளின் சட்ட மீறல்கள் தொடர்பாக மேற்கொள்ளப்படும் குற்றச்சாட்டுக்களின் ஆரம்ப விசாரணையைத் தற்போது ஆணைக்குழு மேற்கொள்கிறது. இக்குற்றச்சாட்டுக்கள் இறுதியில் மனித உரிமைகள் அமெரிக்க நாடுகள் நீதிமன்றின் முன்பாகவும் கொண்டு வரப்படக்கூடும். எனவே, ஆணைக்குழு இரட்டைப் பணிகளை ஆற்றுகிறது எனலாம். (1) சமவாயத்தை ஏற்றங்கீகரித்த நாடுகளின் கடப்பாடுகள் விடயத்தில்; (2) சமவாயத்தை ஏற்றங்கீகரிக்காத நாடுகள் புரியம் மனித உரிமைகள் மீறல்கள் விடயத்தில். ஏனெனில், அவை அமெரிக்க அரசுகள் ஒருங்கமைப்பின் உறுப்பினர்கள் என்ற வகையில் மனித உரிமைகள், கடமைகள் பற்றிய அமெரிக்கப் பிரகடனத்தில் உள்ள உரிமைகளைப்பேணும் கடப்பாட்டைக் கொண்டிருக்கின்றன.

சமவாயத்தின் கீழ் எழும் பிரச்சனைக்குரிய வழக்குகளை விளங்க அமெரிக்க நாடுகள் நீதிமன்றம் நியாயாதிக்கம் கொண்டுள்ளது. அமெரிக்க நாடுகள் ஒருங்கமைப்பும் அதனது பல்வேறு அங்கங்களும் கேட்டுக் கொள்வதன் பேரில் சமவாயத்தையும் ஏனைய மனித உரிமைகள் சாதனங்களையும் பொருள்கோடல் செய்யும் ஆலோசனை நியாயாதிக்கத்தையும் இந்த நீதிமன்றம் கொண்டுள்ளது.

மானிட, மக்களின் உரிமைகள் மீதான ஆபிரிக்கப் பட்டயம் 1986 இலிருந்து செயற்பாட்டுத்திறன் கொண்டுள்ளது. இது, 50 அரசுகளினால் (1995 டிசெம்பர் 31ஆந் திகதி வரையிலாக) ஏற்றங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. இது ஆணைக்குழு ஒன்றின் உருவாக்கத்திற்கு ஏற்பாடு செய்தாலும் நீதிமன்றுக்கு ஏற்பாடு செய்யவில்லை. தனிநபர்கள், ஏற்றங்கீகரிக்கும் அரசுகள், குழுக்கள், அரசாங்க சார்பற்ற நிறுவனங்கள் (N.G.O) ஆணைக்குழுவிடம் முறைப்பாடுகளைத் தாக்கல் செய்யலாம்.

உரிமைகளின் மட்டுப்பாடுகள், கட்டுப்பாடுகள், இடைநிறுத்தங்கள்

மட்டுப்பாடுகளும் கட்டுப்பாடுகளும்

மனித உரிமைகள் சட்டமானது தனி நபர்களது அல்லது பொதுவில் சமூகத்தின் குறிப்பிட்ட சில நியாயமான நலன்களைப் பாதுகாப்பதற்கு அவசியமெனக் காணுமிடத்து, சில உரிமைகள் கட்டுப்பாடுகளுக்கு உட்படுத்தப்படலாம் என்பதை ஏற்றுக்கொள்ளவே செய்கிறது. உதாரணமாக, கட்டிடத்தினுள்ளே பெரிய பொதுக் கூட்டத்தை நடத்துவதனால் போதுமான வெளியேறு வழிகள் இருக்க வேண்டும். மற்றும் கட்டிடத்தில் தீப்பிடித்தல் தொடர்பான முன்னெச்சரிக்கைகள் இருக்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனைகள் விதிக்கப்படலாம். பல சட்ட முறைகளில் இங்ஙனமான மட்டுப்பாடுகள் இருப்பதைக் காணலாம். குடியியல், அரசியல் உரிமைகள் மீதான கட்டுறுத்தில் உறுப்புரை 21 பொதுக்கூட்டம் கூடுஞ் சுதந்திரத்தை ஒவ்வொருவரும் கொண்டிருக்க வேண்டும். என்கிறது. ஆனால், அது மேலும் ஏற்பாடு செய்வதாவது "இந்த உரிமையைப் பயன்படுத்துவதில் தேசிய பாதுகாப்பு, பொது மக்கள் ஒழுங்கு, பொது மக்கள் சுகாதாரத்தை அல்லது ஒழுக்கத்தைப் பாதுகாத்தல் என்பவற்றின் நலன்கருதி அல்லது மற்றவர்களின் உரிமைகள், சுதந்திரங்களைப் பாதுகாப்பதற்கு ஐனநாயக சமூகத்தில் அவசியமானதும் என்றளவில் சட்டத்துக்கு அமைவாக உள்ளன தவிர்ந்த வேறு எவ்வித கட்டுப்பாடுகளும் விதிக்கப்படலாகா".

இந்த குடியியல் அரசியல் கட்டுறுத்தினதும் சமூக பொருளாதார கலாசார உரிமைகளினது கட்டுறுத்தினதும், ஏனைய முக்கிய மனித உரிமைகள் உடன்பாடுகளினதும் உறுப்புரைகளிலும் இதையொத்த கட்டுப்பாடுகள் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. மேலுள்ள உறுப்புரையிலும் ஏனைய உறுப்புரைகளிலும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள பதப்பிரயோகமானது, உதாரணமாக சட்டத்துக்கு அமைவாக உள்ளன தவிர்ந்த ஏதாவது கட்டுப்பாடுகளுக்கு உட்படுத்தப்படக் கூடாது. போன்ற பிரயோகமானது, கட்டுப்பாடுகள் விசேட சந்தர்ப்பங்களுக்கு மட்டுமென வரையறுக்கப்பட்டுள்ளதைத் தெளிவாக்குகிறது. குறிப்பிட்ட சிலவகையான மட்டுப்பாடுகள் மட்டுமே அனுமதிக்கப்படுகின்றன என்பதுடன் அவை அவசியமானவையாகவும் சட்டத்தினால் வழங்கப்படும் ஏனைய உரிமைகளுடன் ஒத்துப்போவதாகவும் இருக்கவேண்டும். எத்தகைய கட்டுப்பாடும் அவசியமானதாக இருக்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனை குறிப்பான முக்கியத்துவத்தையுடையது. அரசுகள் அடிக்கடி மனித உரிமைகளை மட்டுப்படுத்துவது பாதுகாப்பு, பொதுமக்கள் ஒழுங்கு அல்லது சுகாதாரம் அல்லது நல்லொழுக்கம் என்பவற்றுக்கு

மனித உரிமைகள் சட்டமும் மனிதாபிமானச்சட்டமும்

அவசியம் என்றல்லாமல் எதிர்ப்பை அடக்குவதற்காகவே என்பதைக் கட்டுறுத்தை வரைந்தோர் நன்கு அறிந்தே இருந்தனர். எனவே தான் மனித உரிமைகள் சட்டத்தில் உரிமைகள் மீதான கட்டுப்பாடுகள் விதிவிலக்கானவையாகவும் விசேட நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட்டவையாகவும் இருக்கின்றன. 10

இடைநிறுத்தம் அல்லது மதிப்புக்குறைத்தல்

குறிப்பிட்ட சில உரிமைகளுக்கு "கட்டுப்பாடுகள்" மேலே குறிப்பிடப்பட்டதைப்போல சிலவகை அங்கீகரிக்கப்பட்ட நலன்களைப் பாதுகாப்பதற்கு அவசியமாகும் போதும் அனுமதிக்கப்படுகின்றது. அத்தகைய கட்டுப்பாடுகளானவை எல்லா வேளைகளிலும் ஏற்புடையன என்பது தெளிவு. மறுபுறத்தில் மதிப்புக்குறைத்தல் விலகிநிற்றல் என்பது அதாவது தற்காலவிதமாக அடிப்படை உரிமைகளை இடை நிறுத்தி வைத்தலானது மிக விதிவிலக்கான சந்தர்ப்பங்களில் மட்டுமே ஏற்படக்கூடியது. இது குடியியல், அரசியல் உரிமைகள் மீதான சர்வதேசக் கட்டுறுத்தின் உறுப்புரை 4 இல் கூறப்படுவது போல "நாட்டின் வாழ்வினை அச்சுறுத்தும் பொது அவசர கால நிலை" இருக்கும்போது மட்டுமே ஏற்படுகிறது.

மீண்டும் ஒரு முறை, இந்த மதிப்புக்குறைப்புகளில் தீவிர மட்டுப்பாடுகள் உள்ளதை காணலாம். உயிர்வாழும் உரிமை, சித்திரவதை, அடிமை முறை என்பவற்றிலிருந்து, சுதந்திரம் போன்ற உரிமைகளை ஒரு போதுமே மதிப்புக்குறைக்கக் கூடாது.

10 கிலங்கை அரசியலமைப்பில் அடிப்படை உரிமைகள் மீதான கட்டுப்பாடுகள் அவை அவசியமானவை என்ற தேவைப்பாட்டைக் கொண்டிருக்கவில்லை. 1991ல் பொதுமக்களிடையே மிகவும் விவாதிக்கப்பட்டதான 17 வது திருத்தநகல்திட்டத்திலேனும் கீந்தத்தவறு சரிசெய்யப்படவில்லை. இதனை ஐ.நா.வின் மனித உரிமைகள் குழுவானது கிலங்கையின் கிரண்டாவது காலப்பருவ அறிக்கையினை 1991 ஏப்ரலில் நியூயோர்க்கில் பகிரங்க அமர்வில் அது ஆராய்ந்தபோது சுட்டிக்காட்டியுள்ளது. கிலங்கை அரசியலமைப்புக்கான 17 வது திருத்தத்தைக் கவனத்தில் எடுக்கையில் கட்டுறுத்தின் மட்டுப்பாடுகளானவை அக்கறைகள் கருதி அல்லாமல் அவசியம் என்ற காரணத்துக்கு மட்டுமே அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளன. தேசிய பொருளாதாரத்தின் நலன்கருதி என அரசியலமைப்பில் கீருப்பது முறையானகாரணங்களல்ல என்று பிரித்தானிய மனித உரிமைகள் நிபுணரான பேராசிரியர் றொசலின் ஹிக்கின்ஸ் கீந்த அமர்வின்போது சுட்டிக்காட்டினார்.

17வது திருத்தத் தொடர்பாக பின்னர் கீருபோதும் மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. புதிய அரசியலமைப்புச் சீர்திருத்த நடவடிக்கைகள் 1994 பொதுத்தேர்தலின் பின்னர் ஆரம்பமாகின. 1995 மே மாதத்தில் பத்திரிகைகளில் பிரசுரிக்கப்பட்டபடியான புதிய அடிப்படி உரிமைகள் அத்தியாயத்தில் எந்த மட்டுப்பாடுகளையும் அவை "ஜனநாயக சமூகமொன்றுக்கு அவசியமவையாக கீருக்க வேண்டும்" எனத் தேவைப்படுத்தும்.

உறுப்புரை 4 இன் கீழ், அவசரகால நிலையின்போது அனுமதிக்கப்படுவதான ஏனைய உரிமைகளுக்கான மதிப்புக்குறைத்தல் "நிலைமைகளின் அவசரத்துக்கு ஏற்பக் கூடியதாக மட்டுமேயாகவேண்டும்", அவசரகால நிலைமைகள் உத்தியோக பூர்வமாகப் பிரகடனப்படுத்தப்பட வேண்டும், மதிப்புக்குறைவு இனம், நிறம், பால், மொழி, மதம் சமூகத் தோற்றுவாய்த் தொடர்பு என்ற காரணங்களில் மீதான பாரபட்சத்துடன் சம்பந்தப்பட்டதாகவும் இருக்கக் கூடாது.

அவசர காலம் என்பது "நாட்டின் வாழ்வினை அச்சுறுத்துவதான" நிலையாக இருக்க வேண்டும். வெறுமனே அமைதிக்குலைவு அல்லது நாட்டின் ஒரு பகுதியில் மட்டும் நிகழும் கலவரம் என்பதாக இருத்தல் போதாது. ஏனெனில் இது முழு நாட்டினதும் வாழ்வினை அச்சுறுத்துகிறது என்றாகாது. மேலும், ஏதாவது நாடொன்று கட்டுறுத்துக்குத் திறத்ததாக இருந்து அதன் ஏற்பாடுகளிலிருந்து மதிப்புக்குறைக்கும் தனது உரிமையைக் கோரின், அந்நாடு உடனடியாகவே ஐ.நா.வின் செயலாளர் நாயகத்தின் இடைநிலையாளர் மூலமாக கட்டுறுத்தின் திறத்தவர்களான ஏனைய நாடுகளுக்கு அறிவிக்க வேண்டிய விபரம் யாதெனில், தான் எந்தெந்த ஏற்பாடுகளின் மதிப்புக்குறைக்க விரும்புவதையும் அத்தகைய மதிப்பிக்குறைப்புக்கான காரணங்களையுமேயாம்.

எனவே, அரசுகளை அவற்றின் கடப்பாடுகளின் மதிப்பைக்குறைக்க அல்லது அவற்றில் கட்டப்பாடுகள் விதிக்க ஏகபோக அதிகாரத்தை மனித உரிமைகள் சட்டம் அனுமதிக்கவில்லை என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள முடிகிறது. ஏனைய அரசுத் திறத்தவர்களும் மனித உரிமைகள் பொருத்தனைகளால் ஆக்கப்பட்டுள்ள சர்வதேச மேற்பார்வை அமைப்புகளும் இது விடயத்தில் கேள்வி எழுப்பிட முடியும். மனித உரிமைகள் பொருத்தனைகளின் ஏற்பாடுகளுடன் கண்டிப்பாக ஒத்துப்போகாத விதத்திலான நடவடிக்கை ஒன்று தொடர்பில் மதிப்புக்குறைந்து நிற்கும் அல்லது கட்டுப்படுத்தும் உரிமையே இங்ஙனம் கேள்விக்குட்படுத்தப்படும்.

4

மனித உரிமைகள் சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தல்

உள் நாட்டுச் சட்ட முறைமைகள்

மனிதனின் உரிமைகளைப் பாதுகாக்கும் வழிமுறையில் மிகச் சிறந்ததாக உள்நாட்டுச் சட்ட முறைமைகளே இருக்க வேண்டும், என்று பொதுவில் கூறலாம். தேசிய அரசுகள் பொலிஸ், பாதுகாப்புப் படைகள் மற்றும் மிகவும் வளர்ச்சியடைந்த நீதி முறைமைகள் ஆகியவற்றைக் கொண்டுள்ளன. (இவையிரண்டும் சர்வதேசச் சட்ட முறைமையில் கிடையாது) என்பதனால் அவை தனிமனிதனின் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்பட முடியும். உள்நாட்டுச் சட்ட முறைமைகள் பல அரசியலமைப்பிலடங்கிய உரிமைகள் பட்டயங்களை அல்லது சட்டங்களைக் கொண்டுள்ளன. உள்நாட்டுச் சட்ட முறைமைகளிற் சில தேசிய மனித உரிமையில் உள்ளடக்குவதற்கான ஏற்பாடுகளையும் கொண்டிருக்கலாம். அத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில், முற்போந்த அத்தியாயங்களில் விவரித்தவாறான மனித உரிமைகள் விதிகள் உள்நாட்டுச் சட்டமாக மாறி நாட்டின் பொலிஸ், மற்றும் நீதித்துறையினால் செயற்படுத்தப்பட வேண்டியதாகவும் மாறிவிடும்.

ஆனாலும், உள்நாட்டுச் சட்ட முறைமைகள் மனித உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கான தமது பொறுப்பிலிருந்து உண்மையில் அடிக்கடி தவறிவிடுவதைக் காணலாம். தீவினைப்பயனாக, பெரும்பாலும் தேசிய அரசுகளின் பொலிஸாரும் பாதுகாப்புபடையினருமே குடிமக்களின் உரிமைகளை மீறுவதுடன் நாட்டின் சொந்தச் சட்ட ஏற்பாடுகளையே அலட்சியப்படுத்தவும் முயல்கின்றனர். பல நாடுகளில் நீதித்துறை சுதந்திரமில்லாததாக இருப்பதுடன் அரசாங்கத்துக்கு எதிராக குடிமக்களின் உரிமைகளைக் காப்பாற்றுவதிலிருந்து அடிக்கடி தவறியும் விடுகின்றன. அப்படி ஆயின் “மனித உரிமைகள்” சட்டம் ஏட்டளவிலேயே இருக்க முடியும், செயற்படுஞ் சட்டமாக இருக்க முடியாது என்பது உண்மையாகிவிடும். இருந்த போதிலும், உரிமைகள் பட்டயங்களை ஆக்கல், சர்வதேச மனித உரிமைகள் சட்டவிதிகளை உள்நாட்டுச் சட்டத்தில் உள்ளடக்கல் என்பன மனித உரிமைகள் சட்டத்தைச் செயற்படுத்துகையிலுள்ள முக்கிய படிக்கற்களாகும். இத்தகைய

மனித உரிமைகள் சட்டமும் மனிதாபிமானச்சட்டமும்

சர்வதேச மனித உரிமைகள் விதிகளின் நோக்கம் யாதெனில் சர்வதேச கடப்பாடுகளுடன் உள்நாட்டுச் சட்டத்தையும் நடைமுறையையும் இணைக்கும் விதத்தில் கொண்டுவருதலேயாகும். ஆயினும், உள் நாட்டுச் சட்ட முறைமையானது மனித உரிமைகளைப் பாதுகாக்க முடியாதுபோய்விடின் பாதுகாப்புக்கான சர்வதேச வழிவகைகளை நாடுவதற்கும் வழியுண்டு.

"வெட்கப்படுத்த அணிதிரட்டல்"

மனித உரிமைகள் சட்டத்தின் உள்ளடக்கத்தை வரையறுப்பதிலேயே சர்வதேச சமூகத்தின் ஆரம்ப முயற்சிகள் கவனஞ் செலுத்தின. மனித உரிமைகளை மேம்படுத்தவும் பாதுகாப்பதற்கும் இது மிக அவசியமாக்கப்பட்டது. ஆனால், மனித உரிமைகள் சட்டத்தின் உள்ளடக்கத்தைக் குறிப்பிட்டுரைத்தல் என்பது முதற்படி மட்டுமே இந்த உரிமைகளைச் செயற்படுத்துவதற்கு சர்வதேச மட்டத்தில் வலியுறுத்து நடைமுறைகள் வளர்க்கப்பட வேண்டும். ஆயினும், இது, பொதுவில் சர்வதேசச் சட்டத்தைச் செயற்படுத்துவதில் உள்ள சிரமத்தை சீர்தூக்கிப் பார்க்கையில் இலகுவான காரியமல்ல என்பது தெரியவரும். மனித உரிமைகள் சட்டத்தைச் செயற்படுத்தும் பிரதான முறைமைகள் இந்த அத்தியாயத்தில் விளக்கப்படுகின்றன. கடைசி வழியாக அவற்றுள் பலவும்

"வெட்கப்படுத்த அணிதிரட்டல்" என்ற கருத்தாக்கத்தில் தங்கியுள்ளன. அரசொன்றின் பரவலான மனித உரிமைகள் மீறல்கள் சர்வதேச அமைப்பொன்றினால் ஆவண ஆதாரத்துடன், பகிரங்கமாக்கப்பட்டு விமர்சனத்துக்குள்ளாகும் செயற்பாடு

"வெட்கத்தை வெளிப்படுத்தல்" எனக் குறிப்பிடப்படுகிறது. நாட்டின் அரசாங்கத்தின் ஆட்சி எப்படிப்பட்ட அடக்குமுறையானதாக இருந்தாலும் அது தனது சர்வதேச மதிப்புப் பற்றி அக்கறை கொண்டதாகவே இருக்கும். உதாரணமாக, நாடொன்று பாரதூரமாக மனித உரிமைகளை மீறுவதாகக் கருதப்பட்டால் அதற்கு சர்வதேச உதவிகளும் வியாபார உரிமைகளும் ஏனைய நாடுகளினாலும் சர்வதேச அமைப்புக்களினாலும் பெரும்பாலும் மட்டுப்படுத்தப்படுகிறது. தமது அரசாங்கங்கள் மனித உரிமைகளை மறுப்பதாகத் தெரிவிக்கப்படும் கண்டனங்களை மறுத்துரைப்பதில் அரசு தந்திர தூதர்கள் சர்வதேச மட்டத்தில் பொறுப்பேற்கும் முயற்சிகளானவை அரசுகள் தமது நற்பெயர்களைப் பேணும் விருப்பினைத் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன. "வெட்கப்படுத்த அணிதிரட்டல்" என்பது வலுவற்ற நிவாரணம் என்று தோன்றுவதாயினும், இது சர்வதேச உறவுகள் என்ற

மனித உரிமைகள் சட்டமும் மனிதாபிமானச்சட்டமும்

வரையறைக்குள் பார்க்கையில் மனித உரிமைகளின் மேம்பாட்டுக்கும் பாது காப்புக்கும் முக்கியமான சாதனமாக அடிக்கடி நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது.

அறிக்கையிடும் முறைமைகள்

மனித உரிமைகள் சமவாயங்களிலுள்ள கடப்பாடுகளை நடைமுறைப்படுத்துவதனைக் கண்காணிப்பதற்கு சர்வதேச சமூகத்தினால் பொதுவாகப் பயன்படுத்தப்படும் அதிகமான வழிவகைகளுக்குள் அறிக்கையீடு முறைமைகளே முக்கியமானவை அரசுகள் எழுத்துமூலமான அறிக்கைகளைச் சமர்ப்பிக்குமாறு பெரும்பாலான மனித உரிமைகள் பொருத்தனைகள் பணிக்கின்றன. இந்த அறிக்கைகள் வாய்மூல விசாரணை ஒன்றில் சர்வதேசக் குழு ஒன்றினால் பரிசீலிக்கப்படும். பொருத்தனையின் கீழான தமது கடப்பாடுகளை அரசுகள் எந்தளவுக்கு நிறைவேற்றியுள்ளன என்பதே இங்கு ஆராயப்படும். சர்வதேச தொழில் ஒழுங்கமைப்பு (ILO) 170 சர்வதேச தொழில் சார் சமவாயங்களின் நடைமுறைப்படுத்தல் தொடர்பாக அதிநீண்ட காலமாக மிக உயர்வான வளர்ச்சியடைந்த கண்காணிப்பு முறைமை ஒன்றைக் கைக் கொள்கிறது. அதனது அறிக்கையிடும் முறைமை அதன்பின் தோன்றிய அறிக்கையிடும் முறைமைகளுக்கு முன்மாதிரியாக பயன்பட்டுவருகின்றது.

ஐ.நா.வின் ஆதரவில் மிக அண்மைக்காலங்களில் நிறைவேற்றப்பட்ட பொருத்தனைகளின் கீழ் நிறுவப்படும் குழுக்களானவை வழக்கத்தில் 18-20 பேர்களைக் கொண்டிருக்கும். இவர்கள் மனித உரிமைகள் துறையில் அடைந்த சிறப்புத் தகுதி காரணமாக அரசு திறத்தவர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். குடியியல், அரசியல் உரிமைகள் மீதான சர்வதேசக் கட்டுறுத்து உரிமைகள் மீதான கட்டுறுத்து (பொருளாதார, சமூக கலாச்சார கலாச்சார உரிமைகள் குழு) எல்லா வகையான இனப்பாரபட்சத்தையும் ஒழிக்குஞ் சமவாயம் பெண்களுக்கெதிரான எல்லாவித பாரபட்சங்களையும் ஒழிக்குஞ் சமவாயம்: சித்திரவதை மற்றும் ஏனைய கொடூரமான மனிதாபிமானமற்ற அல்லது இழிவான நடாத்துகை அல்லது தண்டனை என்பவற்றுக்கெதிரான சமவாயம்: குழந்தைகளின் உரிமைகள் மீதான சமவாயம் என்பனவற்றைக் கண்காணிக்க தற்போது விசேட குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளதை புலம்பெயர்ந்த தொழிலாளர்களதும் அவர்களது குடும்ப உறுப்பினர்களினதும் உரிமைகளைப் பாதுகாக்கும் சர்வதேச சமவாயமும் (இது இன்னமும் நடைமுறைக்கு வரவில்லை) கண்காணிப்புக் குழுவுக்கான ஏற்பாடுகளைக் கொண்டுள்ளது.

சமவாயம் எப்படிப் பிரயோசிக்கப்படுகிறது என்பது தொடர்பில் அரசுகளினால் அனுப்பி வைக்கப்படும் இந்த அறிக்கைகள் மனித உரிமைகள் குழுவின் உறுப்பினர்களால் ஆராயப்படும். அவர்கள் அறிக்கையை அனுப்பிய அரசு, பொருத்தனையை போதுமான அளவில் நடைமுறைப்படுத்துகிறதா என்று அதே அரசின் பிரதிநிதிகளைப் பகிரங்க அமர்வுகளில் கேள்விகள் கேட்பார்கள்.¹¹ ஐ நா. வின் ஆதரவுடன் வரையப்பட்ட மனித உரிமைகள் உடன்படிக்கைகளின் கீழ் தேவைப்படுவதான அறிக்கைகளைத் தயாரிக்கும் விடயத்தில் அரசாங்க அதிகாரிகளுக்கு வழிகாட்டவும் உதவிடவுமென ஐ.நா. கையேடொன்றை வெளியிட்டுள்ளது.¹² இந்தக் கையேடானது, அரசாங்க சார்பற்ற மனித உரிமைகள் நிறுவனங்கள் அறிக்கையீடு நடவடிக்கைக்கு எவ்வித பங்களிப்புச் செய்யலாம் என்பது தொடரில் முக்கிய தகவல்களை வழங்குகிறது.

அறிக்கையீடு முறைமையின் நோக்கம் யாதெனில் மனித உரிமைகள் பாதுகாப்புப் பற்றி அரசுப் பிரதிநிகளுக்கும் மனித உரிமைகள் குழுவின் உறுப்பினர்களுக்கும் இடையில் ஆக்கபூர்வமான கலந்துரையாடலை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதேயாகும். இந்த உரையாடலின் ஆக்கபூர்வத் தன்மையின் தராதரம் என்பது கணிசமான அளவுக்கு, அரசு மனித உரிமைகள் விடயத்தில் தனது செயற்பாட்டை மேம்படுத்தக் கொண்டிருக்கும் நேர்மறையான

11 இலங்கை (குடியியல், அரசியல் உரிமைகள் மீதான சர்வதேசக் கட்டுறுத்தினை 1980இல் ஏற்றுங்கீகரித்திருந்தது) தனது முதலாவது அறிக்கையினை 1983 மார்ச்சில் சமர்ப்பித்ததுடன், இவ்வறிக்கை ஐ நா.வின் மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவினால் அதேவருடம் நவம்பர் / டிசம்பரில் பரிசீலிக்கப்பட்டது. இலங்கை தனது கிரண்டாவது காலாந்தர அறிக்கையினை 1990 மார்ச்சில் சமர்ப்பித்ததுடன் அவ்வறிக்கை 1991 ஏப்ரலில் நியூயோர்க்கில் பகிரங்க அமர்வில் பரிசீலிக்கப்பட்டது. இதில், குழுவின் உறுப்பினர்கள் அரசாங்க பிரதிநிதியிடம் உன்னியாக கேள்விகள் கேட்டனர். (உதாரணமாக, 10வது அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க). இலங்கையின் 3வது காலாந்தர அறிக்கையானது 1994 ஜூலையில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டதுடன் அதற்கான பிற்சேர்க்கை 1995 ஜூலையில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. இந்த அறிக்கைகள் 1995 ஜூலையில் ஜெனீவாவில் பகிரங்க அமர்வில் பரிசீலிக்கப்பட்டன. மீண்டுமொருமுறை, அரசாங்கல் பிரதிநிதிகளிடம் தீவிரமாகக் கேள்விகள் கேட்கப்பட்டன. விசாரணையின் முடிவில், 1992இல்விருந்து குழு கடைப்பிடித்து வரும் நடைமுறைக்கிணங்க, அறிக்கை மீதான தனது கருத்துரையையும் இரு தொடரான விதப்புரைகளையும் குறிப்பிட்டு ஆவணமொன்றை கீக்குழு வெளியிட்டுள்ளது. பார்க்க: *Consideration of Reports Submitted by States parties under Article 40 of the Covenant: Comments of the Human Rights Committee, Sri Lanka* (UN doc. CCPR/C/79/Add.56 of 27 July 1995).

12 (பி.கு. மேலே குறிப்பிடப்பட்ட இலங்கையின் கிரண்டாவது காலாந்தர அறிக்கை ஐந்து பக்கங்களை மட்டுமே கொண்டிருந்தது. ஆனால் விசாரணைக்குச் சற்று முன்பாக விபரமான குறைநிரப்பு ஆவணம் இன்று சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. ஆனாலும் கீது அறிக்கைகளின் இருபாகமாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை. ஏனெனில் மொழிபெயர்ப்புக்காகவும் மனித உரிமைகள் குழுவின் கவனத்திற்காகவும் உரிய காலத்தில் கீது சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. ஆகவே கீது ஆவணத்தின் தொகுதியின் இருபாகமாக ஐ.நா.வினால் பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கவில்லை) விபரங்களுக்கு ஐ.நா.வின் பத்திரிகைகள், அறிக்கைகள் பற்றி அடிக்குறிப்பு 12 ஐப் பார்க்கவும்.

விருப்பிலேயே தங்கியுள்ளது. மனித உரிமைகள் குழுக்கள் தீர்ப்பு வழங்குவதோ அல்லது கண்டனந் தெரிவிப்பதோ இல்லை. ஆனால், பாரதூரமான மனித உரிமைகள் மீறல்கள் தொடர்பில் அரசுப் பிரதிநிதிகளைப் பகிரங்க அமர்வில் கேள்விக் கணைகளால் துளைக்கும்போது அது வெட்கப்படுத்தும் அணிதிரட்டலாக அமைந்து விடுகிறது. விசாரணைகள் பகிரங்கமாகவே அறிக்கையிடப்படுகின்றன. ஐ.நா.வே பத்திரிகை அறிக்கைகளை வெளியிடவும் கூடும். இவை பின்பு குறைநிரப்பும் விதமாக குறித்த நடவடிக்கைகளில் அதிக விவரம் கொண்ட பதிவுகளை கொண்டதாக இருக்கும். ¹³

குடியியல் அரசியல் உரிமைகள் மீதான சர்வதேசக் கட்டுறுத்தின் கீழ் தயாரிக்கப்பட்ட மனித உரிமைகள் குழுவானது "பொதுவான கருத்துரைகள்" என்பதை அரசுத் திறத்தவர்களுக்கு வழங்கும். இவை கட்டுறுத்தின் நோக்கெல்லை, பொருள் என்பவை பற்றிக் குழு கொண்டுள்ள புரிந்துணர்வைப் பிரதிபலிக்கின்றன. இதை எழுதும்போது, இத்தகைய பொதுவான 24 கருத்துரைகள், வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவை கட்டுறுத்தை விளங்கிக்கொள்வதில் குறிப்பாக, அதன் ஏற்பாடுகள் உண்மையான வாழ்க்கையில் எவ்வண்ணம் யதார்த்தமாக்கப்பட வேண்டும் என்பதில் அதிகூடிய பயனுடையவையாக உள்ளன. இந்த பொதுவான கருத்துரைகள் பட்டியல் ஒன்று அவற்றின் விடயப் பொருள் பற்றிய விளக்கத்துடன் பின்னிணைப்பு (இ) யில் தரப்பட்டுள்ளது. அவற்றின் இயல்பு பற்றி வாசகர்களுக்கு ஒரு கருத்துருயைத் தருவதற்காக, பொதுவான கருத்துரைகள் என்பவற்றுள் அந்தரங்கத்துக்கான (தனிமைக்கான) உரிமை பற்றிக் குறிப்பிடும் கருத்துரை ஒன்று பின்னிணைப்பு ஈ யில் பதிப்புச் செய்யப்பட்டுள்ளது.

¹³ உதாரணத்துக்குப் குடியியல் அரசியல் உரிமைகள் மீதான சர்வதேசக் கட்டுறுத்தின் கீழான கிலங்கையின் அறிக்கையினை 1991 ஏப்ரலில் நியூயோர்க்கில் பகிரங்க ஆய்வுக்குட்படுத்தியமை தொடர்பாக ஐ.நா.வினால் விடுக்கப்பட்ட பின்வரும் பத்திரிகை அறிக்கைகளைப் பார்க்கவும்.

Human Rights Committee Takes Up Report of Sri Lanka: Hears Questions on Emergency Measures, Terrorism, Habeas Corpus (UN press release HR/CT/118 of 9 April 1991).

Members of Human Rights Committee Express Concern Over Laws Restricting Freedoms in Sri Lanka: Law Officer Speaks of Emergency Situation Needing Temporary Measures (UN press release HR/CT/119 of 9 April 1991).

Human Rights Committee Focuses on Emergency Laws, Retroactive Crimes, as Discussion Continues on Report of Sri Lanka: Hears Calls for Greater Efforts to Bring Laws in Line with Rights Covenant (UN press release HR/CT/120 of 10 April 1991).

Human Rights Committee Concludes Examination of Report from Sri Lanka: Government Urged to Ensure that Constitutional Amendments Accord with Covenant on Civil and Political Rights (UN press release HR/CT/121 of 10 April 1991).

The Committee also issued press releases when it examined Sri Lanka third periodic report in Geneva in July 1995

பொருளாதார, சமூக, பண்பாட்டு உரிமைகள் மீதான செயற்குழு, 1989ல் இருந்து பொதுக்கருத்துரைகளை வழங்கியிருக்கிறது. வீடமைப்பு, அங்கவீனமுடையவர்கள் ஆகிய விடயங்கள் குறித்து குறிப்புரைகள் உட்பட இதுவரை ஆறு குறிப்புரைகளை வெளியிட்டுள்ளது.

சித்திரவதை, மனிதாபிமானமற்ற அல்லது இழிவான நடாத்துகை அல்லது தண்டனையைத் தடுப்பதற்கான ஐரோப்பிய சமவாயத்தின் கீழ் அண்மையில் தாபிக்கப்பட்ட குழுவின் செயற்பாடு முறைமையானது குறிப்பான முக்கியத்துவமுடையது. தடுப்புக் காவல் தொடர்பில் எவ்விடத்திற்கும் பொருத்தமான பாடங்களை அதிலிருந்து ஒருவர் பெற முடிகிறது. சுதந்திரமான நிபுணர்கள் குழுவொன்று தடுப்புக் காவலிடங்களுக்கு செல்வதற்கான ஏற்பாடானது இச்சமவாயத்தின் கீழுள்ளது. இது மீறல்கள் பற்றிய குறிப்பிட்ட சில முறைப்பாடுகளை விசாரணை செய்வதைவிட அவற்றைத் தடுப்பதையே இலக்காகக் கொண்டுள்ளது. அத்துடன் அது சென்றிருந்த குறிப்பிட்ட நாடுகள் மீதான அறிக்கைகளை தயாரிப்பதுடன் வருடாந்த அறிக்கைகளையும் வெளியிட்டுள்ளது. இந்த அறிக்கைகள் வாசிப்பதற்குச் சுவையானவை. இந்த அறிக்கைகள் சிறைத்தண்டனை, பொலிஸ் கட்டுக்காவல் போன்ற குறித்த விவகாரங்கள் மீதான கருத்தாழம் பொதிந்த அவதானிப்புக்களை உள்ளடக்குகின்றன.¹⁴

மனித உரிமைகள் நீதி மன்றங்கள்

மனித உரிமைகளைச் செயலுருப்படுத்துவதற்கு சர்வதேச நீதிமன்றங்கள் அடிக்கடி உபயோகிக்கப்படுத்தப்படும் சிறந்த வழிமுறையாக இன்னும் இடம்பெறவில்லை. குடியியல், அரசியல் உரிமைகள் கட்டுறுத்தின் கீழ் அமைக்கப்பட்டுள்ள மனித உரிமைகள் குழுவானது பிறிதோரிடத்தில் விவரிக்கப்பட்டுவது போல, சில சமயங்களில் நீதிமன்றம் போன்றதகைமையில் பணியாற்றுகிறது. இதனைவிட மனித உரிமைகள் நீதி மன்றங்கள் இரண்டு மட்டுமே (இரண்டுமே பிராந்திய மட்டத்திலேயே) இதுவரை அமைக்கப்பட்டுள்ளன.¹⁵

¹⁴ See, for instance, European Committee for the Prevention of Torture and Inhuman or Degrading Treatment or Punishment (CPT), *Second (2nd) General Report of the CPT's Activities Covering the Period 1 January to 31 December 1991* (Doc. CPT/Inf (92)3 of 13 April 1992).

¹⁵ மேலும், இரண்டு சர்வதேசக் குற்றவியல் நியாயசபைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவை முன்னாள் யுகோஸ்லாவியாவிலும் ருவாண்டாவிலும் அதன் அயல்நாடுகளிலும் மனிதாபிமானச் சட்டத்தை மீறியதாகவும் ஏனைய பாரதூரமான குற்றங்களைப் புரிந்ததாகவும் குற்றஞ் சாட்டப்பட்டுள்ளனாரை விசாரிப்பதற்காக நிறுவப்பட்டுள்ளன. (பார்க்க: அத்தியாயம் 5, யுத்தக் குற்ற நியாயசபைகள், பக்கம் 59.)

மனித உரிமைகள் சட்டமும் மனிதாபிமானச்சட்டமும்

ஐரோப்பிய மனித உரிமைகள் நீதி மன்றமானது ஐரோப்பிய மனித உரிமைகள் சமவாயத்தின் (1953) கீழ் நிறுவப்பட்டது. அரசொன்று இந்நீதிமன்றின் நியாயாதிக்கத்தினை விசேடமாகக் குறிப்பிட்டு ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும், என்ற ஏற்பாடுள்ளது. அப்படியிருந்தும் எல்லா நாடுகளுமே அவை சமவாயத்தை ஏற்றங்கீகரித்துள்ளமை போலவே நீதி மன்ற நியாயாதிக்கத்தையும் ஏற்றுள்ளன. அமெரிக்க நாடுகள் மனித உரிமைகள் நீதிமன்றானது அமெரிக்க நாடுகள் மனித உரிமைகள் சமவாயத்தின் கீழ் (1978) நிறுவப்பட்டது. சமவாயத்தை ஏற்றங்கீகரித்த நாடுகளில் பெரும்பாலானவை நீதி மன்றின் நியாயாதிக்கத்தையும் ஏற்றுள்ளன. மனித, மக்கள் உரிமைகள் மீதான ஆபிரிக்கப்பட்டயம் (1986) மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவினை உருவாக்கியுள்ளது. ஆனால் அதுக்கு நீதி மன்றம் ஏற்படுத்தப்படவில்லை. ஆயினும், அப்பிராந்தியத்தில் ஆபிரிக்க மனித உரிமைகள் நீதிமன்றை நிர்மாணிக்கும் சாத்தியம் குறித்து தற்போது பேச்சுவார்த்தைகள் இடம் பெற்று வருகின்றன.

ஐரோப்பிய நீதி மன்றால் தீர்மானிக்கப்பட்டதான வழக்குகள் சட்டக்கோட்பாடுகள் வடிவத்தில் ஏராளமாக உள்ளன. அங்ஙனமே அமெரிக்க நாடுகள் நீதி மன்றத்தின் முன்னால் கொண்டுவரப்படும் வழக்குகளின் எண்ணிக்கையும் அதிகரித்து வருகின்றது. தனிமனிதர் ஒருவர் அமெரிக்க நாடுகள் நீதி மன்றிலோ அல்லது ஐரோப்பிய மனித உரிமைகள் நீதி மன்றிலோ வழக்குகளைக் கொண்டுவர முடியாது. அரசுத்திறத்தவரால் மட்டும் அல்லது ஆணைக்குழுவினால் (பூர்வாங்க விசாரணை அமைப்பாகச் சமவாயங்களால் உருவாக்கப்பட்டது) மட்டுமே அங்ஙனம் வழக்குக் கொண்டுவர முடியும். ¹⁶

¹⁶ 1990 இல் நிறைவேற்றப்பட்டதும் தற்போது நடைமுறையிலிருந்து வருவதுமான ஐரோப்பிய சமவாயத்தின் 9வது பின்னேற்புக்கையேடு தனிநபர்களும் அரசாங்க சார்பற்ற நிறுவனங்களும் நீதிமன்றத்துக்கு வழக்குகளைக் கொண்டுவருவதை அனுமதிக்கின்றது (சம்பந்தப்பட்ட அரசுத்திறம் பின்னேற்புக் கையேட்டை ஏற்றங்கீகரித்திருப்பின்). ஆனால் இது அரசுகள் அல்லது ஆணைக்குழுவினால் கொண்டுவரப்படும் வழக்குளிலிருந்து சற்று வேறான நடபடியின் கீழ் கொண்டுவரப்படுகிறது. ஐரோப்பிய சமவாயத்தைக் கட்டுப்படுத்தி கீயக்கும் இழுங்குமுறையினை மறுசீரமைக்கும் வகையில் 1994ல் 11வது பின்னேற்புக் கையேடு நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது. இதன்படி, முன்னைய நீதிமன்றம், ஆணைக்குழு என்ற இரு அமைப்பு முறைமைகளுக்குப்பதிலாக இரையொரு முழுநேர நீதிமன்ற முறைமை நிறுவப்பட்டுள்ளது. மேலும், தனிநபர்கள் தத்தம் உள்நாட்டு நிவாரணங்களைக் கோரியபின் நேரடியாகவே நீதிமன்றத்துக்கு வருவதற்கு வழியமைக்கிறது. சமவாயத்தை அங்கீகரித்த எல்லா அரசுத்திறங்களும் ஏற்றங்கீகரித்ததன் பின்னரே இந்த மாற்றம் நடைமுறைக்கு வரும். 9வது பின்னேற்புக் கையேடு அதனை ஏற்றங்கீகரித்து அரசுகளைப் பொறுத்தவரையில்— 11வது பின்னேற்புக் கையேடு நடைமுறைக்கு வரும்வரை வலுவிலிருந்துவரும்.

ஆனால் தனிமனிதரால் செய்யப்பட்ட முறைப்பாடுகள் கீழே குறிப்பிட்டாற் போல கடைசியில் நீதி மன்றின் விசாரணைக்கு வரும் ஒரு ஆரம்ப வழிமுறையாகச் செயற்படுகின்றன. ஒஸ்ட்றியாவுக்கெதிராக லிங்கென்ஸ் என்பவர் தொடுத்த வழக்கின் விபரத்தை பின்னிணைப்பு 'உ' இல் காணலாம், இந்த வழக்கில் அரசியல் வாதிகளை விமர்சிக்க பத்திரிகைகளுக்கான சுதந்திரம் ஆராயப்பட்டுள்ளது. ஐரோப்பிய நீதிமன்றின் தீர்ப்புக்கு வந்த சுவையூட்டும் வழக்குகளுக்கு இதை ஒரு எடுத்துக்காட்டாக கருதலாம். நீதிமன்றின் தீர்ப்புக்களைத் தொடர்ந்து பல்வகைப்பட்ட அங்கத்துவ நாடுகள் தங்கள் சட்டங்களையும் அல்லது செயல்முறையையும் மாற்றியமைத்தன. இவை பத்திரிகைகள் மீதான கட்டுப்பாடுகள், சிறைக்கைதிகள் சட்டத்தரணிகளை அணுகுவதற்குத்தடை, புத்தி சுவாதீனமிழந்தவர்களைப் பாதுகாத்தல் என்பன தொடர்பான சீர்திருத்தங்களும் இன்னோரன்ன பல மாற்றங்களுமாகும்.

அமெரிக்க நாடுகள் நீதிமன்றின் முன்வந்த முதலாவது கட்டாய நியாயாதிக்க வழக்கின் விபரம் கொண்டுரோஸ் நாட்டு மாணவன் வெலாஸ்குவஸ் ரொட்றிக் குயங் சம்பந்தப்பட்டதாகும். இதன் விபரத்தைப் பின்னிணைப்பு "ஊ" வில் காணலாம்.

அரசுகள், தனி மனிதர்கள், நிறுவனங்கள் செய்யும் முறைப்பாடுகள்

மனித உரிமைகள் மீறல்கள் குறித்து முறைப்பாடுகளை அரசுகள் ஏராளமான சர்வதேச, பிராந்திய சமவாயங்களின் கீழ் கொண்டு வருவதற்கு உரித்துடையவை. ஆனாலும் அவை மிக அரிதாகவே அங்கங்ஞ் செய்கின்றன. பெரும்பாலும் மனித உரிமைகள் மீறல்கள் முறைப்பாடுகள் சர்வதேச அமைப்புகள் முன்பாகக் கொண்டுவரப்படுவது உரிமைமீறப்படுவதால் பாதிக்கப்படும் மனிதனாலும் அரசாங்க சார்பற்ற மனித உரிமைகள் நிறுவனங்களினாலுமேயாகும். மேலே விவரிக்கப்பட்டுள்ளவாறு, தனிமனிதர்கள் மனித உரிமைகள் மீறல்கள் சார்பாக வழக்குகளை நேரடியாக ஐரோப்பிய நீதிமன்றிலும் அமெரிக்க நாடுகள் நீதிமன்றிலும் ¹⁷ கொண்டுவர முடியாது. ஆனாலும், உள்ளூர் நிவாரணங்களைக்கோரி அதில் வெற்றிபெறாதபோது ஆணைக்குழுவின் முன்பாக இந்த வழக்கைக் கொண்டுவரலாம்.

¹⁷ அடிக்குறிப்பு 16ஐப் பார்க்கவும்

இத்தகைய ஆணைக்குழுக்கள் ஐரோப்பிய சமவாயம், அமெரிக்க நாடுகள் சமவாயம், ஆபிரிக்கப் பட்டயம் என்பவற்றின் கீழ் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. "பாரதூரமானதும் பரந்தளவிலான மீறல்களை வெளிப்படுத்துவதுமான விசேட சந்தர்ப்பங்கள்" தொடர்பாக மட்டுமே தனி நபர் மனு மீது ஆபிரிக்க ஆணைக்குழு செயற்படும் (உறுப்புரை 58 (1) ஆபிரிக்க பட்டயம்)

குடியியல், அரசியல் உரிமைகள் மீதான சர்வதேசக் கட்டுறுத்துக்கான விருப்புரிமைத் தாயேட்டினை 18 ஏற்றங்கீகரிக்கத்துள்ள கிட்டத்தட்ட 90 நாடுகள் ஏதேனும் ஒன்றைப் பொறுத்தளவில் அதற்கெதிராகத் தனிநபர் ஒருவர் மனித உரிமைகள் மீறல்களைக்காட்டி மனித உரிமைகள் குழுவிடம் முறைப்பாடுகளைத் தெரிவிக்கவும் முடியும். (இருப்பினும், விண்ணப்பதாரி தனது சொந்த நாட்டில் கிடைக்கக்கூடியதாகவுள்ள நிவாரணங்களை முதலில் கோரியிருக்க வேண்டும்.) இதன் பின்பு, மனித உரிமைகள் குழுவானது முறைப்பாட்டை ஆராய்ந்து, கட்டுறுத்தின் கீழ் பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கும் தனிநபர் உரிமையொன்று மீறப்பட்டுள்ளதா என்பதைக் கண்டறியும் இக்குழுவானது இவ்விதம் சித்திரவதை, தன்னிச்சையான தடுத்துவைப்பு, நியாயமான விசாரணை, காணாமற்போதல், சட்டமுறைசாராக் கொலைகள் உள்ளிட்ட ஏராளமான தனி மனிதர் முறைப்பாடுகளில் தனது முடிவினைத் தெரிவித்துள்ளது. மத்திய ஆபிரிக்காவில் சயிரே நாட்டைச் சேர்ந்த திரு. லுலேயே என்பவர் தொடர்பில் சட்ட முரணான தடுத்துவைப்பு, மனிதாபிமானமற்ற நடாத்துகை, மற்றும் ஏனைய மனித உரிமைகள் மீறல்கள் சம்பந்தமாகக் குழுவினால் விசாரிக்கப்பட்டவழக்கின் விபரம் பின்னிணைப்பு "ஏ" யில் தரப்பட்டுள்ளது. இது எப்படி இந்தக் குழு பணியாற்றுகிறது என்பதைக் காட்டும் ஓர் உதாரணமாகும். இக்குழுவானது தனி நபர் உரிமைகளை அரசொன்று மீறியிருக்கிறது என முடிவு செய்யும்போது அதன் பின்னர் அந்த அரசினால் மேற்கொள்ளப்படும் நடவடிக்கைகளைக் கண்டறியத் தனது உறுப்பினர்களில் ஒருவரை அறிக்கையிடு தொடர்பாளராக அண்மையில் நியமித்துள்ளது. 19

18 விருப்புரிமைத் தாயேடு என்று குறிப்பிடும்போதெல்லாம் 1966 ஆம் ஆண்டின் அத்தகைய முதலாவது தாயேட்டையே கருத்தில்கொள்ள வேண்டும். இது தற்போது பெரும்பாலும் விருப்புரிமைத் தாயேடு (1966) என்றே குறிப்பிடப்படுகிறது. குடியியல் அரசியல் உரிமைகள் கட்டுறுத்துக்கு 1991இல் சேர்க்கப்பட்ட கிரண்டாவது விருப்புரிமைத் தாயேட்டிலிருந்து வேறுபடுத்திக் காட்ட வேண்டியதாலேயே ஆண்டினையும் குறிப்பிடுகிறோம். கிரண்டாவது விருப்புரிமைத் தாயேடு மரண தண்டனையை அழித்தல் தொடர்பானது.

ஐ.நா.வின் பொருளாதார சமூகப் பேரவை²⁰ (ECOSOC) யின் 1503 ஆம் இலக்கத் தீர்மானத்தின் மனிதாபிமான நடவடிக்கையின் கீழும் (இது 1970 இல் நிறைவேற்றப்பட்டது) தனி மனிதர்களும் நிறுவனங்களும் முறைப்பாடுகளை (ECOSOC) தாக்கல் செய்யலாம் "1503 செய்முறை எனக் குறிப்பிடப்படும் இச்செயல்முறையின் கீழ் நிறுவனங்களும் தனி மனிதர்களும் அரசொன்றில் "தொடர்ச்சியாக ஒரே விதத்தில் பாரதூரமாகவும் நம்பகரமாக உறுதிப்படுத்தப்பட்ட விதத்திலும் மீறல்கள்" இடம்பெறுவதாக ஐ.நா.விடம் இத்தகைய முறைப்பாடுகள் தாக்கல் செய்யலாம். 1503 இன் கீழான செய்முறையில் இத்தகவல்களை நிரல்செய்தறிவது மிகவும் நெடுங்காலம் எடுக்கக்கூடியதும் இரகசியமானதுமாகும். ஆனால் ஐ.நா.மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு பகிரங்கமாக ஆராய்ந்து கண்டிப்பதில் அது போய் முடிவடையலாம். ஐ.நா.மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவானது அரசாங்கப் பிரதிநிதிகளையே கொண்டமைந்துள்ளது. இதனை மனித உரிமைகள் குழுவிலிருந்து வேறுபடுத்திப் பார்க்க வேண்டும். பின்னயதன் உறுப்பினர்கள் சுதந்திரமான நிபுணர்கள்; இக்குழு சர்வதேச குடியியல் அரசியல் உரிமைகள் கட்டுறுப்பின் கீழ் உருவாக்கப்பட்டதாகும்.

இந்தச் செயல்முறைகளுக்கும் மேலாக, உரிமை மீறல்கள் பிரச்சனைகள் தொடர்பாகத் தனி மனிதர்கள் அல்லது நிறுவனங்கள் ஐ.நா.விடம் முறையிடுவதற்கு வேறு வழிமுறைகள் பலவும் உள்ளன. வலுக்கட்டாயமான அல்லது தன்னிச்சைவற்ற காணாமற்போதல், தன்னிச்சையான தடுத்துவைப்பு என்பன தொடர்பான குற்றச் சாட்டுக்கள் ஐ.நா.வின் வலுக்கட்டாயமான அல்லது தன்னிச்சையான காணாமற்போதல் தொடர்பான பணிக்குழுவின், அல்லது தன்னிச்சையான கைது தொடர்பான பணிக்குழுவின் கவனத்திற்கு தனிமனிதர்களாலும் பாதிக்கப்பட்டோரின் உறவினர்களாலும் மற்றும் அரசாங்க சார்பற்ற நிறுவனங்களாலும் கொண்டு வரப்பட முடியும்.

19 குடியியல், அரசியல் உரிமைகள் மீதான சர்வதேசக் கட்டுறுத்துக்கு 1995 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 31 ஆந் திகதியிலங்கை இரு பாத்திரமாக இருந்தது ஆனால் விருப்புரிமைத் தாயேட்டை கின்னும் சிப்பமிடவில்லை; எனவே தமது உரிமைகள் மீறல்கள் தொடர்பில் தனியே முறையிடும் கிலங்கைமக்கள் இந்த வெளியீடு அச்சுக்குப் போகும் வகைந்த சர்வதேச முறைப்பாட்டு நடவடிக்கை நாடமுடியாமலுள்ளது. 1996 ஆம் ஆண்டு கிறுதிக்குள் தற்விருப்பு உடன்படிக்கையை கிலங்கை ஏற்றுக்கொள்ளும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது

20 ஐக்கிய நாடுகளின் பொருளாதார சமூகப் பேரவை ஐக்கிய நாடுகள் பட்டயத்தினால் நிறுவப்பட்டதுடன் ஐ.நா.வின் பொருளாதார, சமூக விடயங்களில் செயற்படும் அதிகார ஆணையையும் பெற்றுள்ளன.

மனித உரிமைகள் சட்டமும் மனிதாபிமானச்சட்டமும்

விசாரணையற்ற அல்லது தன்னிச்சையான மரணதண்டனைகள், சித்திரவதை, மதச்சகிப்பின்மை மற்றும் கூலிப்படையினரின் செயற்பாடுகள், உள்நாட்டில் இடம்பெயர்ந்தவர்கள், நீதித்துறையின் சுதந்திரமும் பாரபட்சமின்மையும், கருத்து, வெளிப்பாட்டுச் சுதந்திரம், மக்களுக்கு எதிரான வன்செயல் தொடர்பாக விசேட அறிக்கையிடுதொடர்பாளர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் முறையே தத்தமது துறைசார்ந்த குற்றச்சாட்டுக்களை பெற்றுக் கொள்ள முடியும். இந்த அமைப்புகளில் பலவும் மிகவும் அசாதாரணமான துணிச்சலையும் ஆற்றலையும் தமது பணியில் வெளிப்படுத்தியுள்ளன.

தனி மனிதர் ஒருவர் ஆபத்திலிருக்கும்போது அதற்குத் தீர்வுகாண மிகவிரைவான செயல்முறைகளை இவை வளர்த்து வந்துள்ளன. உதாரணமாக தன்னிச்சையான விசாரணையற்ற மரண தண்டனைகள் மீதான விசேட அறிக்கையிடு தொடர்பாளர் தனிமனிதரொருவர் ஆபத்திலுள்ளார் என நம்பகரமான தகவல் பெற்றதும் உடனடி யாகவும் நேரடியாகவும் சம்பந்தப்பட்ட அரசாங்கத்துடன் தொடர்பு கொள்வர். சில வேளைகளில், மீறல்கள் நடைபெறும் நாட்டிற்கு நேரடியாக அவர்கள் சென்று சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுடன் நேரடியாகப் பேசி, ஆராய்ந்தும் உள்நாட்டு மனித உரிமைகள் குழுக்களைச் சந்தித்தும் பாதிக்கப்பட்டோரிடமிருந்து சாட்சியங்களைக் கேட்கவும் முடியும். பின்பு அவர்கள் தமது நடவடிக்கை தொடர்பாக அறிக்கை ஒன்றைத் தயாரிப்பதுடன் நிவாரணம் மற்றும் தடுப்பு முறைகள் சார்பாக விசேட பரிந்துரைகளையும் அரசாங்கத்துக்குச் செய்வார்.²¹

---

²¹ 1980 இலிருந்து இலங்கையில் இடம்பெற்ற காணாமற் போதல் சம்பவங்கள் பற்றிக் கரிசனை கொண்டிருக்கும் ஐ.நா.வின் வலுக்கட்டாயமான அல்லது சுயவிருப்பற்ற காணாமற்போதல் தொடர்பான செயலாட்சிக் குழுவானது இக் டோபர் 1991 இலும் இக் டோபர் 1992 இலும் இலங்கைக்கு வருகைதந்திருந்தது. இக்குழு அரசாங்க அதிகாரிகளையும் அரசாங்க சார்பற்ற மனித உரிமைகளையும் சந்தித்ததுடன் மட்டக்களப்புக்கும் தென் மாகாணத்துக்கும் சென்று காணாமல் போனவர்களுடைய குடும்ப உறுப்பினர்களில் பலரையுஞ் சந்தித்து இந்த இரு பயணங்கள் பற்றிய இதனது அறிக்கைகள் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளன:

Commission on Human Rights. Forty-Eighth session. *Report of the Working Group on Enforced or Involuntary Disappearances. Addendum: Report on the Visit to Sri Lanka by Three Members of the Working Group on Enforced or Involuntary Disappearances, 7-18 October 1991* (UN doc. E/CN. 4/1992/18/Add. 1 of 8 January 1992).

Commission on Human Rights. Forty-Ninth session. *Report of the Working Group on Enforced or Involuntary Disappearances. Addendum: Report on the Visit to Sri Lanka by Three Members of the Working Group on Enforced or Involuntary Disappearances, 5-15 October 1992* (UN doc. E/CN. 4/1993/25/Add. 1 of 30 December 1992).

மனித உரிமைகளுக்கான மேலாணையாளர்

ஐ.நா.வின் சகல மனித உரிமைகள் செயற்பாடுகளுக்கும் மனித உரிமைக்கான மேலாணையாளரே முதன்மைப் பொறுப்புடையவராகிறார். மனித உரிமைகளின் சர்வதேசச் செயற்படுத்துகையில் இப்பதவியானது ஐ.நா.வின் பொதுச்சபையினால் உருவாக்கப்பட்டமை மிக முக்கிய நடைமுறையாகும். ஐ.நா.வின் முறைமைக்குள்ளாகவே மனித உரிமைகளின் மேம்பாட்டை விளக்கி நிற்பதாலும் மனித உரிமைகளை உயர்நிலைப்படுத்துவதற்கும் மீறல்களைத் தடுப்பதற்குமான அதிகாரத்தைக் கொண்டிருப்பதாலும் இந்த அதிகாரம் சுருதியிழந்த ஐ.நா. மனித உரிமைகள் அமைப்புகளில் தனித்துத் தங்கியிராமல் மிகமுக்கியமான ஓர் உயரிய பதவி நியமனத்துடன் தனியாள் ஒருவரிடம் தங்கியிருப்பதாலும் இந்நியமன நடவடிக்கை மிக நீண்ட காலமாக மனித உரிமைகள் வாதிகளாலும் அறிஞர்களாலும் வேண்டப்பட்டு வந்திருந்தது. 1993 ஆம் ஆண்டைய மனித உரிமைகள் பற்றிய வியன்னா மகாநாட்டின் விதப்புரையை அடுத்து இது ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்பதுடன் அம்மாநாட்டின் மிக முக்கியமானதும் உறுதியானதுமான பயனாகவும் அமைந்தது எனலாம். மேலாணையாளருக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கும் அதிகார ஆணையானது மிகப் பரந்ததாகும். அத்துடன் குடியியல், கலாச்சர பொருளாதார, அரசியல், சமூக உரிமைகள் யாவற்றினதும் பயனுள்ள அனுபவிப்பை மேம்படுத்துவதிலும் மனித உரிமைகளை பயன்பட்டுள்ளதாக்குவதில் உள்ள தடைகளை அகற்றுவதிலும், மனித உரிமைகள் மீறல்கள் தொடர்வதைத் தடுப்பதில் தீவிரப்பங்கு வகிப்பதிலும்; எல்லா மனித உரிமைகளுக்கும்மான மதிப்பினைப் பெறுவதிலும் ஐ.நா. இறைமையினூடாக மனித உரிமைகள் மேம்பாட்டிற்கும் பாதுகாப்புக்குமான நடவடிக்கைகளில் ஒருங்கிணைப்புச் செய்யும் நோக்கிற்காவும் அரசாங்கத்துடன் பேச்சுவார்த்தையிலீடுபடுவதையும் இந்த அதிகார ஆணை அடங்கியுள்ளது. ஜோஸ் அயலா என்பவர் 1994 இல் மேலாணையாளராகப் பெயர் குறிப்பிடப்பட்டார். நான்கு வருடங்களுக்கான இந்நியமனம் பின்னர் நீடிக்கப்படக்கூடியதாகும்; அவரது முதல் நடவடிக்கை ருவாண்டாவுக்கு அவரது நேரடி வருகையாக இருந்ததுடன் அங்கு மனித உரிமைகள் கண்காணிப்பு நடவடிக்கை ஒன்றை ஒழுங்கு செய்வதாகவுமிருந்தது.

அரசாங்க சார்பற்ற நிறுவனங்கள்

மனித உரிமைகள் பயன்பயக்கும் பாதுகாப்புக்கும் ஊக்குவிப்புக்கும் அரசாங்க சார்பற்ற மனித உரிமைகள் நிறுவனங்களே பெருமளவில் பங்களிப்புச் செய்துள்ளன. இந்த அமைப்புகள் தேசிய மட்டத்திலும் சர்வதேச மட்டத்திலுஞ் செயற்படுகின்றன. சர்வதேச மன்னிப்புச் சபை சர்வதேச சட்ட அறிஞர் ஆணைக்குழுவின் மனித உரிமைகள் அவதானிப்புக்குழு என்பனவே பொதுவில் நன்கறியப்பட்ட சர்வதேச நிறுவனங்களாக உள்ளன. ஆனால், இன்னும் பல அமைப்புகளும் இருப்பதை மறக்கக் கூடாது. மனித உரிமை நிறுவனங்களில் பெரியவை ஐ.நா.வின் பொருளாதார சமூக பேரவையில் (ECOSOC) ஆலோசகர் மதிப்புநிலையை பெற்றுள்ளன. இதனால் இவை ஐ.நா.வின் பல்வேறு கூட்டங்களில் அவதானிப்பாளர்கள் மதிப்புநிலையைப் பெறுவதுடன் மனித உரிமைகள் விடயங்களில் தலையீட்கூடியவையாக உள்ளன. மனித உரிமைகள் துறையில் அவற்றுக்குள்ள ஆற்றல் காரணமாகவும் பயனுள்ள அவதானிப்பாளர் என்றளவில் அவர்கள் சம்பாதித்திருக்கும் பெருமதிப்புக் காரணமாகவும் அவற்றின் பங்களிப்புகள் ஐ.நா.வின் அமைப்புகளினாலும் அரசாங்கங்களினாலும் அக்கறையுடன் கவனிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

அரசாங்க சார்பற்ற நிறுவனங்கள் மனித உரிமைகள் சட்டம் உள்ளதென்பதைப் பறைசாற்றி அதன் உள்ளடக்கம் தொடர்பில் அறிவாற்றலையும் பரப்புகின்றன. மனித உரிமைகள் மீறல்களையிட்டு ஆராயவும் நிகழ்வுகளைக் கண்டறியவும் குழுக்களை அனுப்புகின்றன. மனித உரிமைகள் தொடர்பான பிரச்சனைகளைத் தேசிய, சர்வதேச அமைப்புகள் முன்பாக இவை கொண்டு வருகின்றன. புதிய மனித உரிமைகள் பொருத்தனைகள், பிரகடனங்களை விவரிப்பதற்கும் மனித உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்குமான புதிய வழிமுறைகளை வளர்த்தெடுப்பதற்குப் பங்களிப்புச் செய்கின்றன. சர்வதேச மனித உரிமைகள் நிறுவனங்கள் மட்டுமல்ல, தேசிய மனித உரிமைகள் நிறுவனங்களும் பெரும் எண்ணிக்கையில் உள்ளதைக் காணலாம். இந்த தேசிய, சர்வதேச அமைப்புகள் மனித உரிமைகள் இயக்கத்துக்கு அளவிறந்த பங்களிப்புகளைச் செய்திருக்கின்றன.

அறிமுகம்

முற்போந்த பக்கங்களில் ஆராயப்பட்டதான மனித உரிமைகள் சட்டத் தொகுதியொன்றுக்கு மேலதிகமாக அதைவிடக் காலத்தால் முந்தியதும் விசேடமானதுமான சட்டத் தொகுதியொன்று உள்ளது. ஆயுத மோதற் காலத்தின்போது பாதிக்கப்பட்டோரைப் பாதுகாப்பதற்கான ஏற்பாடுகளே இவையாகும். இச் சட்டத் தொகுதியானது "சர்வதேச மனிதாபிமானச் சட்டம்" என அழைக்கப்படுகிறது. அத்துடன் இது அரசுகளுக்கிடையிலான மோதல்களிலும் உள் நாட்டு மோதல்களிலும் ஏற்புடையதாகிறது. மனிதாபிமானச் சட்டமானது "மனிதத்துவத்திற்கான உணர்வினால் உந்தப்படுவதும், யுத்த காலத்தின்போது தனிமனிதரைப் பாதுகாத்தலை மையமாகக் கொண்டுள்ளதுந்தான்" சர்வதேசச் சட்டத்தின் குறிப்பான அங்கம் என வரைவிலக்கணப் படுத்தப்பட்டுள்ளது.²² ஐக்கிய நாடுகள் சபையானது "ஆயுத மோதல் பற்றிய சட்டம்" என்ற சொற்றொடரைச் சர்வதேச மனிதாபிமானச் சட்டம் என்ற பொருள்படவே வழக்கத்தில் உபயோகித்து வருகிறது. மனிதாபிமானச் சட்டமானது தற்போது மிகவும் கூடிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகிறது. ஏனெனில், இன்றய உலகில் ஆயுத மோதல்கள், குறிப்பாக உள்நாட்டு ஆயுத மோதல் பல இலட்சக்கணக்கான மக்களுக்கு அளவிறந்த வேதனையை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது.

இராணுவத் தாற்பரியங்கள் முதன்மை பெறுவதான ஆயுதமோதலின் போது தனி நபர்களைப் பாதுகாக்க முயற்சித்தல் என்பது வெறும் இலட்சிய வாதமாகத் தோன்றலாம். நாடுகளிடையேயான மோதல்களின் போது பொதுவாகப் பின்பற்றப்படும் சிறைக் கைதிகள், அங்கவீனமுற்றோர், காயப்பட்டோர் ஆகியோரை நடாத்தும் விதங்குறித்த ஒழுங்கு விதிகள் பொதுவில் கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றன. இது நாடுகளிடையே பரஸ்பர நல்லுறவு காரணமாகவே இவ்விதம் நடைபெறுகிறது எனலாம். இதனால் பல்வேறு உயிர்கள் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளன. சர்வதேச மனிதாபிமானச் சட்டம் உள்நாட்டு மோதல்களுக்கும்

22.. Pictet, op. cit., p. 1.

ஏற்புடையதாகிறது. ஆனால், இம்மோதல்கள் குறிப்பிட்டளவுக்கு மோசமாகப் போய்விடும்போதுமட்டுமே உள் நாட்டு மோதல்களுக்கு இதனை ஏற்புடையது என்று கூறலாம். தற்போது இத்தகைய மோதல்களே உலகில் மலிந்து பரவியிருக்கின்றன. மனிதாபிமானச் சட்டத்தைக்கடைப்பிடிப்பது குறித்தே இத்தகைய மோதல்களின் போது அக்கறை காட்டப்படுகிறது. அரசாங்கங்கள் இவற்றை கடைப்பிடிக்கத் தவறியமை தொடர்பில் மட்டுமன்றி இந்தக் கரிசனையானது, ஆயுத மோதலில் ஈடுபட்டுள்ள அரசாங்க சார்பற்ற குழுக்களுக்கும் ஏற்புடைத்தாக்கும். இவையும் மனிதாபிமானச் சட்டத்தினால் இறுகப்பிணைக் கப்படுகின்றன என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. இந்த விடயத்தில் அடிப்படை அறிவைப் பெறுதல் மனித உரிமைவாதிகளுக்கு நடைமுறையில் உபயோகமானது என்பதை இவ்வெளியீட்டின் ஆரம்பத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளோம். ²³

சர்வதேச மனிதாபிமானச் சட்டத்தின் வளர்ச்சி

மனிதாபிமானச் சட்டத்தின் வளர்ச்சியானது சர்வதேச மனித உரிமைகள் சட்டத்தின் பிரதான தொகுதியின் வளர்ச்சியைவிடக் காலத்தால் முற்பட்டது. ஆனால், அதனை, "மனித உரிமைகள் கோட்பாடுகளின் சிறப்புப் பிரயோகம்" என்று தற்போது பொருத்தமாக எண்ணிப்பார்க்கலாம். ²⁴

19ஆம் நூற்றாண்டின் மத்திய காலப்பகுதியளவிலேயே அரசுகள் யுத்தக்கைதிகள், யுத்தத்தின் போது காயப்பட்டோர், நோய்வாய்ப்பட்டோர் என்பவர்களை பராமரிக்கும் விதம் பற்றிய விதிகளைக் குறிக்கும் உடன்படிக்கையைச் செய்தன. இந்த முன்னய விதிகளும் ஏராளமான புதிய விதிகளும் 1949 ஜெனிவாச் சமவாயங்களிலும் அவற்றிக்கான 1877 இரண்டு மேலதிக தாயேடுகளிலும் விபரிக்கப்பட்டுக் கோவைப் படுத்தப்பட்டுள்ளன. 1949 ஆம் ஆண்டின் சமவாயங்கள் உலகிலுள்ள எல்லா நாடுகளினாலும் ஏற்றங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளன எனக் கூறலாம். 1995 டிசெம்பர் 31ஆந் தேதி வரை 186 நாடுகளினால் இங்ஙனம்

²³ ஜெனிவா சமவாயங்களும் செஞ்சிலுவைச்சங்க சர்வதேசக் குழுவும்: அவற்றில் இலங்கைக்கு பொருத்தமான அம்சங்கள் (CRM doc. T01/7/90 ஓகஸ்ட் 1990) இலங்கை மனித உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கான கியக்கதின் வெளியீடு கிரண்டாம் பதிப்பு 1987

²⁴ ஹிலெயர் மக்கோப்ரி: சர்வதேச மனிதாபிமானச்சட்டம்: ஆயுதம்தாங்கியோர் மோதல்களை விதிமுறைப்படுத்தல் (அவ்யோஷெட்: வேர்மட்: டார்ட் மத், 1990) பக்கம் 1

அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளன, சமவாயங்களின் சில ஏற்பாடுகளைப் பெருக்கியும் விரிவாக்கியும் கூறும் மேலதிகத் தாயேடுகளை பல நாடுகள் ஏற்றங்கீகரித்திருப்பினும் அங்ஙனம் செய்தவை 1949 இன் சமவாயங்களை அங்கீகரித்தவையையிட எண்ணிக்கையில் குறைவானவையேயாகும். மேலதிகத் தாயேடு I, 143 நாடுகளிலும் மேலதிகத் தாயேடு II, 134 நாடுகளிலும் ஏற்றங்கீகரிப்பினை 1995 டிசெம்பர் 31 ஆந் தேதிவரை பெற்றவையாகக் காணப்படுகின்றன.

சர்வதேச மனிதாபிமானச் சட்டம் வழக்கத்தில் இரண்டு வகையினதாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. "ஜெனிவாச் சட்டம்" என அழைக்கப்படுவது 1949 இன் சமவாயங்களிலும் 1977 இன் மேலதிகத் தாயேடுகளிலும் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது. இது குடிமக்கள், காயப்பட்டோர், போராளிகள் மற்றும் சிறைப்பிடிக்கப்பட்ட படையினரைப்பாதுகாத்தல் பற்றிக் கூறுகிறது. "ஹெய்கின் சட்டம்"²⁵ என்றுசொல்லப்படுவது இராணுவ நடவடிக்கைகளின் போது களத் திலிரிப்போரின் உரிமைகள் கடமைகள் பற்றிக் தீர்மானிப்பதுடன் எதிராளிக்குத் தீமை விளைக்கும் செயல் மட்டுப்படுத்தும்படி விதிக்கிறது. ²⁶ ஆரம்பத்தில், ஹெய்க்கின் சட்டத்தின்பாற்படும் எனக் கருதப்பட்டிருந்த விடயங்கள் சிலவும் 1977 இன் தாயேடுகளில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளதாகையால் மேற்சொன்ன இரு கிளைகளுக்கும் இடையிலான வேறுபாடுகள் தற்போது குறைந்துகொண்டு வருகின்றன.

சர்வதேச மனிதாபிமானச் சட்டமானது தற்போது இந்தச் சமவாயங்களிலும் தாயேடுகளிலுமுள்ள சட்டத்தையே முதன்மையாகக் கொண்டிருக்கும் அதே வேளை குறித்த சில வழக்காற்று விதிகளையும் அது கொண்டுள்ளதென்பதையும் அவதானிக்கலாம். மறுபுறத்தில் ஜெனிவாச் சமவாயத்தின் தாயேடுகள் என்பவற்றிலுள்ள ஏராளமான விதிகள் தற்போது வழக்காற்று விதிகளாகவும் கருதப்படுகின்றன. இதனால், இந்த உடன்பாடு ஏற்றங்கீகரிப்புச் செய்திராத நாடுகளையும் கூட இவை இன்று கட்டுப்படுத்துகின்றன எனலாம்.

²⁵ "என்று சொல்லப்படுவது" என்றழைக்கப்படுவது ஏனெனில் 1990ம் ஆண்டுகளில், இல்லாந்து நாட்டில் ஹெச் நகரில் சமவாயம் என்றமுறையில் ஏற்கப்பட்டது.

²⁶ Pictet, op.cit., p.2.

சர்வதேச மனிதாபிமானச் சட்டத்தின் அடிப்படை விதிகள்

ஆயுத மோதல்களை ஒழுங்குபடுத்தும் விதத்தில் பொருத்தமான, வழக்காற்றுச் சட்டம் என்பவற்றின் உள்ளடக்கத்தைக் சுருக்கமாகக் கூறும் விதத்தில் சர்வதேசச் செஞ்சிலுவைச் சங்கக்குழு பின்வரும் மனிதாபிமானச் சட்ட அடிப்படை விதிகளை வெளியிட்டுள்ளது.

1. மோதலில் ஈடுபட முடியாதோராய் ஆக்கப்பட்டோரும் (*hors de combat*) மோதலில் நேரடியாக பங்குபற்றாதோரும் தமது உயிருக்கும், உள, உடல் கௌரவத்திற்கும் உரித்துடையவர்கள் இவர்கள் எல்லா வேளைகளிலும் தீங்குவிளைவிக்கும் பாகுபாடு எதுவுமின்றிப் பாதுகாக்கப்படவும் மனிதாபிமானமாக நடாத்தப்படவும் வேண்டும்.
2. சரனடையும் அல்லது போரிட முடியாத நிலையிலுள்ள ஓர் எதிரியைக் கொல்லுதல் அல்லது காயப்படுத்தல் தடுக்கப்படுகிறது.
3. காயப்பட்டோரும் நோயாளிகளும் அவர்களைத் தனது அதிகாரத்தின் கீழ் கொண்டுவந்திருக்கும் மோதலின் திறத்தவரால் ஒன்று சேர்க்கப்பட்டுப் பாதுகாக்கப்படவும் பராமரிக்கப்படவும் உரித்துடையவர்கள். பாதுகாப்பு என்பது மருத்துவ ஊழியர்கள், நிறுவனங்கள், போக்குவரத்துக்கள் மற்றும் தளபாடங்களைப் பாதுகாத்தலையும் உள்ளடக்கும். செஞ்சிலுவைச் சங்கம் அல்லது செம்பிறைச் சங்கம் என்பதெல்லாம் அத்தகைய பாதுகாப்பின் அடையாளம் என்பதாக மதிக்கப்பட வேண்டியவையுமாகும்.
4. எதிர் தரப்பொன்றின் அதிகாரத்தினுள்ளிருக்கும் சிறைப்பட்ட போர் வீரர்கள், குடிமக்கள் என்போர் தமது உயிர், நன்மதிப்பு, ஆள்சார் சுதந்திரம் மற்றும் நம்பிக்கைகள் கௌரவிக்கப்படுவதற்கு உரித்துடையவர்கள் ஆவர். அவர்கள் எல்லாவிதவன்முறை, பதில்தாக்குதல் என்பவற்றிலிருந்தும் பாதுகாக்கப்படவேண்டும். அவர்கள் தமது குடும்பங்களுடன் கடிதத் தொடர்பு கொள்ளவும் நிவாரணங்கள் பெறவும் உரிமையுடையவர்களாக இருத்தல் வேண்டும்.

5. ஒவ்வொருவரும் அடிப்படை நீதிமுறை உத்தரவாதத்தினால் பயன்பெற உரித்துடையவராதல் வேண்டும். தான் புரிந்திராத செயலொன்றுக்கு எவரும் பொறுப்பாளியாகக் கப்படக்கூடாது. உடல், உளச்சித்திரவதை, உடல் ரீதியான தண்டனை அல்லது கொடூர அல்லது இழிவான நடாத்துகைக்கு எவரும் உட்படுத்தப்படக்கூடாது.
6. யுத்தஞ் செய்வதில் மட்டுப்பாடற்ற வழிமுறைகள், வழிவகைகள் என்பவற்றைத் தெரிவு செய்யும் உரிமையை மோதலின் திறத்தவரும் அவர்தம் ஆயுதப்படை உறுப்பினர்களும் கொண்டிருக்கவில்லை. தேவையற்ற இழப்புகள் அல்லது அளவுக்கதிகமான வேதனையை ஏற்படுத்தக்கூடிய ஆயுதங்கள், சட்டப்படியாக தடுக்கப்பட்டுள்ளன. இத்தகைய வழிமுறைகளைக் கையாள்வதும் தடுக்கப்படுகின்றது.
7. குடிமக்கள் ஆதனங்களையும் தாக்காதிருக்கும் நோக்கத்துக்காக மோதலின் திறத்தவர்கள் எப்போதும் குடிமக்களிலிருந்து போராளிகளை பிரித்து வேறுபடுத்திக்கொள்ளல் வேண்டும். அத்தகைய குடிமக்கள் கூட்டமாகவோ அல்லது தனித்தோ இத்தகைய தாக்குதலின் இலக்காகக் கூடாது. தாக்குதல் இராணுவ இலக்குகளுக்கு எதிராக மட்டுமே நடாத்தப்படுவதாக இருத்தல் வேண்டும்.²⁷

மேலேயுள்ள விதிகள் நான்கு சமவாயங்களினதும் அவற்றுக்கான இரு மேலதிகத் தாயேடுகளினதும் உள்ளடக்கங்களைச் சுருக்கித் தருகின்றன. ஆயினும் இந்த ஆவணங்களிலுள்ள 600 உறுப்புரைகளும் ஒரு தொடரான கடப்பாடுகளை உள்ளடக்கியுள்ளன என்று கூறலாம். உதாரணமாக, செஞ்சிலுவைச் சங்க மருத்துவ மனைகள், ஊழியர்கள் பாதுகாப்புக்குள்ளாவது தொடர்பிலும், பெண்கள், பிள்ளைகள் கற்பழிப்பிலிருந்து பாதுகாக்கப்படுவது சிறைக்கைதிகள் எங்ஙனம் நடாத்தப்படவேண்டும் என்பவை தொடர்பாகவும்; உணவுப் பொருட்கள், விவசாயப் பகுதிகள், பயிர்வகைகள், பண்ணைகள், குடிநீர் வழங்கும் நிலையங்கள் போன்ற குடிமக்களின் வாழ்வூதிய

²⁷ ஜெனிவா சமவாயங்களின் அடிப்படை விதிகளும் அவற்றிற்கான மேலதிகத்தாயேடுகளும் (ஜெனிவா சர்வதேச செஞ்சிலுவைக் குழு, 1983) பக்கம் 7.

அடிப்படைப் பொருட்களின் பாதுகாப்பு என்றவாறான பிரச்சனைகளுக்கு விரிவான விதிகள் பல இவற்றில் உள்ளன. குடிமக்களை வலுக்கட்டாயமாக அப்புறப்படுத்தலைத் தடுத்தல், ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட நிலபுலத்தில் உள்ளவர்கள் நடாத்தப்படும் விதம், உளவாழிகள், காணாமற்போனவர்கள், கலாச்சாரப் பொருட்கள் மற்றும் வணக்கத் தலங்களைப் பாதுகாத்தல் தொடர்பான விதிகள் பலவும் இவற்றுள் பொதிந்துள்ளன. சர்வதேசச் செஞ்சிலுவைக்குழு தேசிய செஞ்சிலுவைச் சங்கம், செம்பிறைச் சங்கம் என்பவை ஆயுத மோதலின் போது ஆற்றும் பங்கு என்பவை தொடர்பாகவும் நிறைய ஏற்பாடுகளை இந்த ஆவணங்கள் கொண்டிருக்கின்றன.

இந்த ஏற்பாடுகளில் சில சர்வதேச மோதல்களுக்கு மட்டுமே ஏற்புடையன. ஆனாலும் மிக அடிப்படையானதும் முக்கியமானதுமான ஏற்பாடுகள் உள்நாட்டு மோதல்களுக்கு ஏற்புடையதாகவே உள்ளன.

இந்த ஏற்பாடுகளில் மிகவும் முக்கியமானவற்றைச் சுருக்கி ச.செ.ச போர்வீரர்களுக்கு சில புத்தகங்களை வெளியிட்டுள்ளது இவற்றிலிருந்து பிரித்தெடுக்கப்பட்டவை பின்னிணைப்பு(ஐ)யில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

உள் நாட்டு ஆயுத மோதல் நிலைமைகளில் மனிதாபிமானச் சட்டம்

முன்னரே கூறியதுபோல, மனிதாபிமானச் சட்டமானது அரசுகளுக்கு இடையிலான மோதல்களுக்கும் குறிப்பிட்ட சில உள்நாட்டு மோதல்களுக்கும் ஏற்புடையதாகும். 1949 சமவாயங்கள் நான்கும் அவற்றிற்கான தாயேடு 1உம் அரசுகளுக்கிடையிலான அல்லது சர்வதேச மோதல்கள் எனப்பெயர்கொண்ட 28 சிலவற்றோடு தொடர்புடைய விதிகளையே முதன்மையாகக் கொண்டுள்ளன. இருப்பினும் சமவாயங்கள் நான்கும் ஒரே விதமான உறுப்புரையை, அதாவது பொது உறுப்புரை (3) என்பதைக் கொண்டுள்ளன. இது சாரம்சத்தில் மிகப் பிரத்தியேகமான முறையில் கடினமான உள்நாட்டுச் சூழ்நிலைகளில் அடிப்படை மனித உரிமைகள் ஏற்பாடுகளை உறுதிப்படுத்துவதாக அமையும் கோர்வையை கோட்பாடுகள் உள்நாட்டு மோதல்கள் தொடர்பாகவும் கொண்டுள்ளது. 29

பொது உறுப்புரை 3 ஏற்பாடு செய்வது யாதெனில் ஆகக் குறைந்தளவில் ஒரு சில ஏற்பாடுகள் உள்நாட்டு ஆயுத மோதலில் பாதிக்கப்பட்டோர் தொடர்பாக கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டும்

28 மேலதிகத் தாயேடு 1 இன் கீழ் மோதல்களும் சர்வதேச மோதல்களாக கருதப்பட்டு அதனகத்துள்ள விரிவான விதிகளினால் பாதுகாக்கப்படுகின்றன. குடியேற்றவாத மேலாதிக்கம், அந்நிய ஆக்கிரமிப்பு, இனவாத ஆட்சிகள் என்பவற்றுக்கு எதிராகத் தமது சுயநிர்ணய உரிமைப் பிரயோகத்தின் போது போராடுவதான ஆயுத மோதல்கள்

29 மக்கோப்றி (21ம் அடிக்குறிப்பைக் கவனிக்கவும்) பக்கம் 173

என்பதே, வன்முறையோடு கூடிய உள் நாட்டு மோதல் நிலைமைகள் பற்றி அக்கறைகொள்ளும் எல்லோருக்கும் மிக முக்கியமான இந்த வரலாற்று முக்கியத்துவம் மிக்க உறுப்புரையின் முழுவடிவமும் பின்னிணைப்பு- 'ஏ' யில் தரப்பட்டுள்ளது. போராளிகள், தமது ஆயுதங்களைக் கீழே வைத்துவிட்ட போராளிகள் அல்லது நோயாளிகள் அல்லது ஊனப்பட்டோர் உட்பட மோதலில் தீவிரமாகப் பங்குபற்றாத மனிதர்கள் மனிதாபிமானத்துடன் நடாத்தப்பட வேண்டும். அவர்கள் கொலை அல்லது சித்திரவதையிலிருந்து பாதுகாக்கப்பட உரித்துடையவர்கள். அவர்களுடைய கௌரவம் மதிக்கப்பட வேண்டும். பணயக் கைதிகள் சிறைப்பிடிக்கப்படுதல் தடுக்கப்படுகிறது. ஒழுங்கான நீதிமன்றத்தினால் நியாயமான விசாரணையின்றி அவர்கள் தண்டிக்கப்படலாகாது. காயப்பட்டோரும் நோயாளிகளும் ஒன்று சேர்க்கப்பட்டுப் பராமரிக்கப்பட வேண்டும். பொது உறுப்புரை 3 ஆனது சமவாயங்களின் ஏனைய ஏற்பாடுகளையும் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவருவதை இச்சந்தர்ப்பத்தில் வற்புறுத்துகிறது.

பொது உறுப்பிரை 3 இனது அசாதாரணமானதும் குறிப்பிடத்தக்கதுமான அம்சம் யாதெனில் அது அரசாங்கங்களை மட்டும் கட்டுப்படுத்துகிறது அல்ல என்பதேயாகும். ".....மோதலில் ஈடுபட்டிருக்கும் ஒவ்வொரு திறத்தவரும் செயற்படப் பிணைக்கப்படல் வேண்டும்" என்பதான பதத்தினை அது பாவிக்கின்றது. இதன் பொருள் யாதெனில் விதிக்கப்பட்டுள்ள மனிதாபிமானக் கோட்பாடுகளை ஆயுதமேந்திய எதிரணிக்குழுக்களும் ஒரே விதமாக மதிப்பதற்குப் பிணைக்கப்பட்டுள்ளன என்பதாகும். இது மிகவும் தனித்தன்மை வாய்ந்த ஏற்பாடாகும். ஜெனிவாச் சமவாயங்கள் (4) மீதான முறையான விளக்கவுரை இந்த ஏற்பாடு பற்றி பின்வருமாறு கூறுகிறது.

ஒவ்வொரு திறமும் என்ற சொற்கள் ஒரு சில வருட காலக்கழிவு சர்வதேசச் சட்டத்தில் கொண்டுவந்திருக்கும் பாரிய முன்னேற்றத்தைச் சுட்டுவதாக அமைந்துள்ளது. மிக அண்மைக்காலம்வரை, சர்வதேச சமவாயம் ஒன்று அதில் ஒப்பமிடாத திறத்தவரைப் பிணைக்கும் என்பது சட்டத்தில் அசாத்தியமானதாகவே கருதப்பட்டிருந்திருக்கும். இங்கே ஒரு திறம், அதுவும் இன்னும் இருப்புக்கு வந்திருக்காத நிலையில் அத்துடன் சட்டப்படியான உள்பொருள் ஒன்றினைப் பிரதிநிதிப்படுத்தும் தேவையற்ற ஒன்றாயிருந்தும், சர்வதேசக்கடப்பாடுகளை ஏற்குந்

தகுதியுடையதாதல் என்பது அசாத்தியமானதாகவே இருந்திருக்கும்...

கிளர்ச்சிக்காரத் திறமொன்று உறுப்புரை 3ஐப் பிரயோகிப்பின் அது அந்தளவுக்கு மோதலினால் பாதிப்புறுவோருக்கு நன்மை பயக்கும்; எவருமே முறையிடக் காரணம் இருக்காது, அது இந்த உறுப்புரையைப் பிரயோகியாவிடில் அதன் செயற்பாடுகளை வெறுமனே அரசியல் கொள்கையில்லாக்குழப்பக் கும்பலின் செயல்கள் என்றே கருதப்படவேண்டும் என்பது சரியென நிரூபிக்கப் பட்டுவிடும். ³⁰

பொதுஉறுப்பிரை 3 இன் பிரதான ஏற்பாடானது அதனது இறுதி வசனமாகும். அது இவ்வாறு அமைகிறது:

மேலுள்ள ஏற்பாடுகளின் பிரயோகமானது மோதலிலுள்ள திறத்தவர்களின் சட்ட தராதரத்தை பாதிப்பதாகாது.

அதே விளக்கவுரையாளர் சுட்டிக்காட்டுவது போன்று;

இந்த வாசகம் மிக அத்தியாவசியமானது. இது இல்லாமல் உறுப்பிரை 3 ஆயினும் அல்லது அதனது இடத்தில் வரும் வேறு எந்த உறுப்புரையாயினும் ஒரு போதுமே ஏற்கப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டிருக்க முடியாது. எப்போதுமே ஒரேவிதமாகத் தெரிவிக்கப்படும் அச்சம் ஒன்றுள்ளது. அதாவது இச்சமவாயத்தினை, மிக மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அளவிலாயினும் உள்நாட்டு யுத்தங்களில் பிரயோகிப்பதானது சட்ட முறையான (*de jure*) அரசாங்கம் கிளர்ச்சியினைச் சட்டப்படி முறையாக அடக்குவதுக்கெதிராக தலையிடுவதாக அமையலாம். அல்லது எதிர்த்தரப்புக்குப் போரிலீடுபடும் தராதரத்தை வழங்குவதாகும் என்பதுடன் அதன் விளைவாக அதனது அதிகாரத்தையும் தத்துவ மேலாண்மையுரிமையையும் அதிகரித்துவிடும் என்பதே இவ்வம்சமாகும். இதற்கு இந்த இறுதி வாசகம் பதிலளிக்கின்றது.

---

³⁰ ஜீன் எஸ் பிக்டிட் (பதிப்பு) ஜெனிவா சமவாயங்கள் ஆகஸ்ட் 12 1994 சண்டைக்காலத்தில் குடிமக்களின் பாதுகாப்புபற்றிய நூலாவது ஜெனிவா சமவாயம் (ஜெனிவா: சர்வதேச செஞ்சிலுவைக் குழு, 1958) பக்கம் 37

தாயேடு II ஆனது உள்நாட்டு யுத்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்டோருக்கென ஜெனீவாச் சமவாயங்களின் பொது உறுப்புரை 3 இல் அடங்கியுள்ளதான உத்தரவாதங்களை மேலும் விரிவுபடுத்துவதாக அமைகிறது. உள்நாட்டு அல்லது சர்வதேச மயமற்ற மோதல்களின்போது பொது உறுப்புரை 3 இனாலும் தாயேடு II இனாலும் பிரயோகிக்கப்படும் விதிகளானவை சர்வதேச மோதல்களின் போது ஏற்புடையதாகும். விதிகளைவிட விபரமானவையல்ல எனினும், அடிப்படை மனிதாபிமானக் கடப்பாடுகளை முழுதாக உள்ளடக்கியுள்ளன என்றும் கூறலாம்.

மனிதாபிமானச் சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தல் போர்குற்றச் செயல்களுக்கான நடுவர் மன்றங்கள்

ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் பாதுகாப்புச் சபையானது 1993இல் சர்வதேச குற்றவியல் நியாயசபையை முன்னாள் யூகோஸ்லாவியா தொடர்பில் உருவாக்கியது. இந்த ஆட்புலத்தினுள் புரியப்பட்டதான ஏனைய சர்வதேச மனிதாபிமானச் சட்ட மீறல்கள், ஜெனீவாச் சமவாயங்களின் பாரதூரமான மீறல்கள் உள்ளிட்ட யுத்தக்குற்றங்கள் தொடர்பில் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டோரை விசாரிப்பதற்கென நியாயசபை உருவாக்கப்பட்டது. இரண்டாம் உலகயுத்தத்தின் பின்னர் அமைக்கப்பட்ட நியூரெம்பேர்க் நியாயசபைக்குப் பின்பு அமைக்கப்பட்ட முதலாவது இத்தகைய விசேட நியாயசபை இதுவேயாகும். இந்த நியாயசபை 11 நீதிபதிகளைக் கொண்டுள்ளது. அத்துடன் வழக்குத் தொடுநர் ஒருவரும் இருப்பார். இதன் அலுவலகம் நெதர்லாந்தில் அமைந்துள்ளது. இதனை எழுதிக்கொண்டிருக்கும் இக்கணம் வரை, கணிசமான எண்ணிக்கையிலான குற்றவழக்குத் தாக்கல்களை இந்நியாயசபை செய்திருப்பதுடன் ஒரு வழக்கின் பூர்வாங்கக் கட்ட விபரங்களை விசாரித்துள்ளது. விதிக்கப்படக் கூடிய தண்டனைகளானவை சிறைத்தண்டனையும் குற்றமுறையான நடத்தையினால் பெறப்பட்ட ஏதேனும் ஆதனம் அல்லது இலாபத்தைத் திருப்பி ஒப்படைப்பதுமாக இருக்குமென மட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் சமூகம் அளித்திராத போது, நியாயசபை அவரது வழக்கை விசாரிக்கமாட்டாது. முன்னாள் யூக்கோஸ்லாவியாவின் நிலைமையைப் பொறுத்தளவில் நியாயசபை முன்பாகக் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டுள்ளோரை நேரடியாகக் கொண்டு வருதல் சாத்தியமற்றதாகத் தெரிவிக்கிறது. இது சபையின் செயற்பாட்டினை மட்டுப்படுத்தலாம்.

1994 இல் பாதுகாப்புச்சபை ருவாண்டாவுக்கான சர்வதேசக் குற்றவியல் நியாயசபையை நிறுவியது. ருவாண்டாவிலும் அதன் அண்டைய நாடுகளிலும் இனப்படுகொலை, மானிடத்துக்கு எதிரான குற்றங்கள், மற்றும் உள்நாட்டு மோதல்களின்போது ஏற்புடையதான

மனிதாபிமானச் சட்டமீறல்கள் என்பவற்றுக்கான குற்றஞ் சாட்டப்பட்டோரை இந்நியாயசபை விசாரிக்கும். 11 நீதிபதிகள் பெயர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளனர். யூக்கோஸ்லாவியாவுக்கான நியாயசபையின் வழக்குத்தொடுநர், மேன்முறையீட்டுச் சபை என்பனபோலவே ருவாண்டா நியாயசபையிலும் ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. நியாயசபையானது ருவாண்டாவிலும் ஹேய்ங்கிலும் பணிபுரியும்.

சர்வதேச செஞ்சிலுவைக் குழுவின் பங்கு

சர்வதேசச் செஞ்சிலுவைக் குழு (ICRC) மனிதாபிமானச் சட்டத்தின் வளர்ச்சி, நடைமுறைப்படுத்தல், மேற்பார்வை என்பவற்றில் விசேடபங்கை வகித்து வருகிறது. அர்ப்பணிப்பு உணர்வுடன் கூடிய தனிமனிதர் குழுவினால் 1863 இல் நிறுவப்பட்ட இந்த தனித்தன்மைமிக்க ஒழுங்கமைப்பு யுத்தத்தினால் பாதிப்புவேவோரைப் பாதுகாப்பதற்கான உடன்படிக்கைகளைச் செய்யுமாறு அரசாங்கங்களைத் தூண்டுவதில் முக்கிய பொறுப்பெடுத்தது. இதன் விளைவாக அந்த உடன்படிக்கைகள் ச.செ.சி.குழு பற்றி வெளிப்படையாகவே குறிப்பிடுவதுடன் அதற்கு விசேட தராதரத்தை வழங்கியுள்ளன. 1949 சமவாயங்களும் அவற்றின் மேலதிகத் தாயேடு I இன்படி மோதலில் ஈடுபட்டுள்ளோர் மறுதிறம் மனிதாபிமானச் சட்டத்தினை நடைமுறைப்படுத்தலை தமது சார்பில் கண்காணிக்க பக்கசார்பற்ற அரசொன்றை "பாதுகாப்புச் சக்தியாக" நியமிக்கலாம். இங்ஙனம் பாதுகாப்புச் சக்தியெதுவும் பெயர் குறிப்பிடப்படாதபோது இத்தகைய சக்தியின் பணிகளை ச.செ.சி.குழு பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளலாம்.

உலகில் பல நாடுகளிலும் ச.செ.சி.குழு பிரதிநிதிகள் பணியாற்றுகிறார்கள் இவர்கள் யுத்தக்கைதிகளையும் முகாம்களில் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் குடிமக்களையும் சிறைச்சாலைகள், மருத்துவமனைகள் என்பவற்றையும் பார்வையிடுகிறார்கள். இடம் பெயர்ந்த குடிமக்களுக்கு உதவுவதுடன் கலவர சம்பவங்களால் பிரிந்துவிட்ட குடும்பங்களை மீளவும் ஒன்றிணைத்து விடுகிறார்கள். ஆயுத மோதலினால் பாதிக்கப்பட்டோருக்கு பொருள் உதவிகளையும் வழங்குகிறார்கள். கிளர்ச்சிக் குழுக்கள் உள்ளிட்ட மோதலில் ஈடுபடும் எல்லாத் திறத்தவர்களையும் ஜெனீவாச் சமவாயங்களது விதிகளைக் கடைப்பிடிக்கும்படி ச.செ.சி.குழு தூண்டுவதோடு அவை செயல்படுத்தப்படுவதையும் கண்காணிக்கிறது. "தொடக்கிவைக்கும் உரிமை" என்ற தமது

உரிமையுடாக ச.செ.சி.குழு தனது சேவைகளை மனிதாபிமானச் சட்டத்தின் பிடிக்குப்புறம்பான உள் நாட்டுக் குழப்பங்கள், பதட்டம் என்பவற்றுக்கும் வழங்குகிறது. 31

ச.செ.சி.கு வழக்கத்தில் சிறைச்சாலை நிலைமைகள், அல்லது மனிதாபிமானச் சட்டத்துடன் ஒத்திசைவு என்பன பற்றிய பகிரங்க அறிக்கைகளை வெளியிட மாட்டாது. ஆனால், தனது கருத்துக்களை அரசாங்கங்களுக்கும் சட்டத்தினதால் பிணிக்கப்படும் ஏனைய திறத்தவர்களுக்குமே வழங்குகின்றது. ஆயுத மோதல்களில் ச.செ.சி.கு எந்தவொரு பக்கத்தையும் ஆதரிப்பதில்லை. ஆனால், இருதரப்புமே மனிதாபிமானச் சேவைகளை இதனிடமிருந்து பெற முடியும். பொதுவாக அது பற்றி இங்ஙனம் கூறப்படுகிறது.

"செஞ்சிலுவைச்சங்கமானது மோதலில் எத்தரப்பில் நியாயமுள்ளது; எதில் நியாயமில்லை என்றெல்லாம் ஆராய்வதில் ஆர்வம் காட்டாது. எது ஆக்கிரமிப்புக்குப்பொறுப்பானி, எது ஆக்கிரமிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதையும் அறிவதில் முனைந்து நிற்காது. இத்தகைய முடிவுக்கு வருவதில் கடினமான விடயங்களை அது ஐக்கிய நாடுகள் பாது காப்புச் சபை அல்லது பொதுச் சபை போன்ற அமைப்புகளுக்கு விட்டுவிடுகிறது. செஞ்சிலுவைச் சங்கமானது வேதனையினாலும் அத்தியாவசிய தேவைகளினாலும் (சில வேளைகளில் சகிக்க முடியாது) தவிக்கும் மனிதனையே எல்லா வேளைகளிலும் முதன்மைப்படுத்தி நோக்குகிறதே தவிர மற்றவர்களது அக்கறைக்குட்பட்ட விடயங்களில் தனது கவனத்தைச் செலுத்தாது." 32

இந்த நடுநிலைமையானது அரசாங்கங்களுடனான ச.செ.சி.கு வின் நிதானமான அனுகுமுறையுடன் சேர்ந்து அதிகரித்த மனிதாபிமானப் பாதுகாப்பிற்கே வழிசமைத்துள்ளது எனலாம்.

31 ச.செ.சி.கு வின் வருடாந்த அறிக்கைகள் எதனையேனும் நுணுகி ஆராயின் இதனது மேலான நோக்கும் வேலையின் விசாலமும் புலப்படும். இந்த அறிக்கையிலிருந்து தெரியப்பட்டவற்றின் பயனுள்ள சேர்க்கையொன்று, உள்நாட்டு ஆயுதமோதல் நிலைமைகளில் இதனது பணியை விளக்குவதாக. பின்னிணைப்பு 3 இலங்கை ஜனநாயக உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கான இயக்கத்தின் அறிக்கையில் காணப்படுகிறது. *The Geneva Conventions and the International Committee of the Red Cross: Their Relevance to Sri Lanka*, Civil Rights Movement of Sri Lanka, op. cit. மனிதாபிமானச் சட்டத்தை பின்பற்றுமாறு ஆயுதப்பாணிகளான எதிர்தரப்பினையும் ஔரே விதமாகத் தூண்டும் ச.செ.சி.கு வின் பணியானது எல் சல்வடோர் பற்றிய குறிப்புத்திரட்டில் திறம்பட விளக்கப்பட்டுள்ளது.

32 Stanislaw E. Nahlik. 'A brief outline of international humanitarian law', *International Review of the Red Cross* 241 (July-August 1984),p.192

தற்காலத்தில் சர்வதேச மனித உரிமைகள் சட்டத்தின் வளர்ச்சியில் அபரிமிதமான முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருப்பது தெளிவாகும் அதே வேளை, அதனுடைய நடைமுறைப்படுத்தல், கடைப்பிடிப்பு என்பவற்றினை உறுதிப்படுத்துவதில் இன்னும் அதிகம் சாதனை ஈட்டப்பட வேண்டியுள்ளது. இது ஒரு பகீரதப் பிரயத்தனமாக இருக்கலாம். ஆனால் அக்கறையுள்ள தனிமனிதர்களினாலும் நிறுவனங்களினாலும் அதிகரித்த அளவில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் சவாலாகவும் இது அமைகிறது. சட்ட உரிமைகளை நடைமுறையதார்த்தங்களாக மாற்றுவதில் பொதுமக்களின் அபிப்பிராயத்தின் தாக்கம் என்பது மிக அவசியமானது. பொதுமக்கள் கருத்து பயன்வலுவுடையதாவதற்கு முதலில் தேவைப்படுவது யாதெனில் அதே பொதுமக்கள் இது பற்றி நன்கு அறிந்திருத்தல் வேண்டும் என்பதாகும்.

இந்தச் சிறிய அறிமுக நூலில் மனித உரிமைகள் சட்டம் மனிதாபிமானச் சட்டம் என்பவற்றின் முழுமையான விபரத்தைத் தர நாம் ஒருபோதும் கருதவில்லை என்பது வெளிப்படை. இந்தத் தொடர்பில் ஏற்கனவே மிகச் சிறந்த நூல்கள் வெளியாகியுள்ளன. தமது சொந்தச் சமூகங்களிலே மனித உரிமைகளின் பாதுகாப்புக்கென அத்தகைய விலைமதிப்பில்லாததும், பெருமளவு விடயங்களிலே முற்றிலுமே புதிய ஆயுதமொன்றாக அமைவதுமான ஏற்பாடுகள் உள்ளன என்பதை வாசகர்கள் அறியச் செய்வதும்; இத்துறையானது ஒரு விசேடமானதும் ஒரு சிலருக்கே உரியதுமான கல்விமுறையல்ல என்பதையும், ஒப்பீட்டளவில் நாளாந்த விதிகளே இவை என்பதையும், நிலைமைகளுக்கு ஏற்புடையதாகும் எனிமையான வாசகர்களுக்கு உறுதிப்படுத்துவதும், இத்துறையில் இன்னும் சிறிது அறிவு வளரவேண்டும் என்னும் அவாவைத்துாண்டுதலுமே இவ்வெளியீட்டின் நோக்கமாகிறது. வாழ்வின் எல்லாத் தரங்களிலுமுள்ள ஆண்கள், பெண்கள் அனைவரும் சர்வதேச மனித உரிமைத் தராதரங்களின் கடைப்பிடிப்பை உறுதிப்படுத்துவதில் இன்னும் முழுமையாகப் பங்குபற்றுவதையும் அவர்களின் நன்மைக்காகவே இவ்விதிகள் உள்ளன என்பதைப் புரிந்து கொள்ளவும் இவ்வெளியீடு உதவி புரிந்து ஊக்கமளிக்கும் என்று நம்புகின்றோம்.

மனித உரிமைகளும் மனிதாபிமானச் சட்டமும் தொடர்பிலான சில சர்வதேச உடன்படிக்கைகளின் பட்டியல்

பொருளாதார, சமூக மற்றும் கலாச்சார உரிமைகள்மீதான சர்வதேச கட்டுமானம்.

குடியியல் மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் மீதான சர்வதேசக் கட்டுமானம்.

குடியியல் மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் மீதான சர்வதேசக் கட்டுமானத்துக்கான விருப்புரிமைசார் தாயேடு.

மரண தண்டனையை ஒழித்தலை நோக்காகக்கொண்ட, குடியியல் மற்றும் அரசியல் உரிமைகள்மீதான சர்வதேசக் கட்டுமானத்துக்கான இரண்டாவது விருப்புரிமைசார் தாயேடு.

எல்லாவகையான இன ஓரங்காட்டுதலை நீக்குவது பற்றிய சர்வதேச சமவாயம்.

(ஊழியர் மற்றும் செய்தொழில் தொடர்பாக) ஓரங்காட்டுதல் பற்றிய சமவாயம்.

கல்வியில் ஓரங்காட்டுதற்கெதிரான சமவாயம்.

சம ஊதியம் பற்றிய சமவாயம்.

பெண்களுக்கெதிரான சகலவிதமான ஓரங்காட்டுதலையும் தவிர்ப்பதற்கான சமவாயம்.

பெண்களின் அரசியல் உரிமைகள் பற்றிய சமவாயம்.

குழந்தைகளின் உரிமைகள் பற்றிய சமவாயம்.

அடிமைத்தனம் பற்றிய சமவாயம்.

ஜெனிவாவில் ஒப்பமிடப்பட்ட அடிமைத்தனம்பற்றிய சமவாயத்தைத் திருத்தும் தாயேடு.

அடிமைத்தனத்தையும் அடிமை வியாபாரத்தையும் அடிமைத்தனத்தை ஒத்த கட்டமைப்புகளையும் பழக்க வழக்கங்களையும் நீக்குதல் பற்றிய குறைநிரப்புச் சமவாயம்.

வலுக்கட்டாயப்படுத்தப்பட்ட தொழில் பற்றிய சமவாயம்.

வலுக்கட்டாயப்படுத்தப்பட்ட தொழில் சமவாயத்தை நீக்குதல்.

மனிதரை வியாபாரப் பொருட்களாகவைத்தும் பரத்தைத் தொழிலில் ஏனையோரை ஈடுபட வைத்தும் சுரண்டுதலை நசுக்குவதற்கான சமவாயம்.

மனித உரிமைகள் சட்டமும் மனிதாபிமானச்சட்டமும்

சித்திரவதை மற்றும் ஏனைய கொடுமையான, மனிதாபிமானமற்ற அல்லது தரக்குறைவாக நடாத்துதல் அல்லது தண்டித்தலுக்கெதிரான சமவாயம்.

சங்கம் அமைப்பதற்குச் சுதந்திரம், கூட்டாகச் சேர்வதைக்காப்பது பற்றிய சமவாயம்.

ஒழுங்கமைப்பதற்கும் கூட்டாகப் பேரம் பேசுவதற்குமான சமவாயம்.

தொழில் உறவுகள் (அரசாங்க சேவை) சமவாயம்.

சொந்த நாடுவிட்டு இடம்பெயர்ந்து வேலைபார்ப்பவர்கள் மற்றும் அவர்களின் குடும்பத்தவர் அனைவரினதும் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கான சர்வதேசச் சமவாயம்.

திருமணம்முடித்த பெண்களின் நாட்டுரிமை பற்றிய சமவாயம்.

நாடற்ற நிலையைக்குறைப்பதற்கான சமவாயம்.

நாடற்றவர்களின் தராதரம்பற்றிய சமவாயம்.

அகதிகளின் தராதரம்பற்றிய சமவாயம்.

அகதிகளின் தராதரம்பற்றிய தாயேடு.

இனப்படுகொலைக் குற்றத்தைத் தடுப்பதற்கும் தண்டிப்பதற்குமான சமவாயம்.

போர்குற்றங்களுக்கும் மனித இனத்துக்கெதிரான குற்றங்களுக்கும் நியதிச்சட்ட மட்டுப்பாடுகள் ஏற்புடையதாகாத சமவாயம்.

களத்தில் காயப்பட்ட மற்றும் நோயுற்ற ஆயுதந்தாங்கிய படைவீரர்களின் நிலைமையைச் சீர்திருத்துவதற்கான ஜெனீவா சமவாயம்.

காயப்பட்ட, நோயுற்ற பாழான கப்பலில் கைவிடப்பட்ட ஆயுதந்தாங்கிய படை உறுப்பினர்களின் நிலையைச் சீர்படுத்துவதற்கான ஜெனீவா சமவாயம்.

போர்க்கைதிகளைப் பரிகரிப்பதற்கான ஜெனீவா சமவாயம்.

போர்க்காலங்களில் பொதுமக்களைப் பாதுகாப்பதற்கான ஜெனீவா சமவாயம்.

சர்வதேச மட்டத்தில் ஆயுதப்போருக்குப் பலியானவர்களைப் பாதுகாத்தல் தொடர்பிலான 1949 ஆகஸ்ட் 12ஆந் தேதிய ஜெனீவா சமவாயங்களுக்கு மேலதிகமான தாயேடு (தாயேடு I) சர்வதேச மட்டத்திலல்லாத ஆயுதப் போர்களுக்குப் பலியானவர்களைப் பாதுகாத்தல் தொடர்பிலான, 1949 ஆகஸ்ட் 12ஆந் தேதிய ஜெனீவா சமவாயங்களுக்கு மேலதிகமான தாயேடு (தாயேடு II)

குறிப்பு

1993 மார்ச் 31 ஆந் தேதி வரையான முழுப்பட்டியல் பார்க்கவேண்டிய நூல் Human Rights: A Compilation of International Instruments (New York: United Nations, 1994), Vol. 1.

சில ஐ நா. பிரகடனங்கள், விதிகள், கோட்பாடுகள் மற்றும் வழிகாட்டு நெறிகள் தொடர்பான நிரல்

நீதித்துறைச் சுதந்திரம்பற்றிய அடிப்படைக் கோட்பாடுகள்.

சட்டவாதிகளின் கடமைக்கூறுபற்றிய அடிப்படைக் கோட்பாடுகள்.

சட்டத்தை நிலைநாட்டும் அலுவர்களால், வலோற்காரமும் படைக்கலங்களும் பயன்படுத்தல் பற்றிய அடிப்படை விதிகள்.

எல்லாவகையான தடுப்புக்காவலில் அல்லது சிறைக்காவலில் வைக்கப்பட்டுள்ள அனைவரினதும் பாதுகாப்பு பற்றிய நெறிக்கோவை.

பெண்களுக்கெதிராக ஓரங்காட்டுதலை ஒழிப்பதுபற்றிய பிரகடனம்.

எல்லாவகையான சகிப்பின்மைகளையும் சமயத்தை அல்லது நம்பிக்கையை அடிப்படையாகக்கொண்ட ஓரங்காட்டுதலையும் ஒழிப்பது பற்றிய பிரகடனம்.

தாம் வாழும் நாட்டின் குடிமக்களாக இல்லாத தனியாட்களின் மனித உரிமைகள் பற்றிய பிரகடனம்.

எல்லோரும் சித்திரவதை, வேறு கொடூரமான, மனிதாபிமானமற்ற அல்லது தரக்குறைவான நடத்தைக்கு அல்லது தண்டனைக்கு ஆட்படுத்தப்படுவதிலிருந்து தடுப்பதுபற்றிய பிரகடனம்.

வலுக்கட்டாயப்படுத்தி காணாமற்போவதிலிருந்து எல்லோரையும் பாதுகாப்பதுபற்றிய பிரகடனம்.

அவசரகால நிலையில் மற்றும் ஆயுதப்போரில் பெண்களையும் குழந்தைகளையும் பாதுகாப்பது பற்றிய பிரகடனம்.

இனம் மற்றும் இனம் தொடர்பான தப்பெண்ணம் பற்றிய பிரகடனம்.

அபிவிருத்திக்கான உரிமைபற்றிய பிரகடனம்.

தேசிய அல்லது இன, சமய, மொழிசார் சிறுபான்மையினரைச் சேர்ந்தவர்களின் உரிமைகள் பற்றிய பிரகடனம்.

குழந்தைகளின் உரிமைகள் பற்றிய பிரகடனம்.

ஊனமுற்ற இயலாவாழிகளின் உரிமைகள் பற்றிய பிரகடனம்.

மனவளர்ச்சிகுன்றியவர்களின் உரிமைகள் பற்றிய பிரகடனம்.

மனித உரிமைகள் சட்டமும் மனிதாபிமானச்சட்டமும்

சட்டத்தை நிலைநாட்டும் அலுவர்களின் நடத்தைக் கோவை.

வழக்குத் தொடுநர்களின் கடமைகள் பற்றிய வழிகாட்டு நெறிகள். சட்டத்தை மீறிய, தன்னிச்சையான மரண தண்டனைகள் பற்றிப் பயன் தருமுறையில் புலனாய்வு செய்வதற்கும், அவற்றை தடுப்பதற்குமான நெறிகள்.

சித்திரவதைக்கும் மற்றும் வேறு கொடூரமான, மனிதாபிமானமற்ற அல்லது தரக்குறைவான இழி செயலுக்கும் அல்லது தண்டனைக்கும் எதிராக மறியற் கைதிகளையும் தடுப்புக்காவலில் உள்ளவர்களையும் பாதுகாப்பதில் சுகாதார ஆளணியினர், குறிப்பாக வைத்தியர்களின் பங்கு பற்றிய மருத்துவ நன்னெறிக்கோவைக் கோட்பாடுகள்.

மறியற்கைதிகளைப் பராமரிப்பது பற்றிய ஆகக்குறைந்த நியமவிதிகள். தமது சுதந்திரம் பறிக்கப்பட்டவர்களான பாலியக் குற்றவாளிகளின் பாதுகாப்புபற்றிய ஐக்கிய நாடுகள் விதிகள்.

குறிப்பு

1993 மார்ச் 31 ஆந் தேதிவரையிலான முழுப்பட்டியல் பார்க்கவேண்டிய நூல்: *Human Rights: A Compilation of international instruments* (New York: United Nations 1994), Vol. 1.

மேலுள்ள சில பிரகடனங்கள் தொடர்பான சமவாயங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளன. மேலுள்ள பட்டியலிலடங்கும் பலவும் நடேசன் நிலையத்தால் INTERDOC Series (அனைத்து நாட்டு ஆவணம்) என்பதில் மீளவும் தரப்பட்டுள்ளதுடன் சிங்களத்திலும் தமிழிலும் மொழியாக்கஞ் செய்யப்பட்டுள்ளன.

ஐ நா. மனித உரிமைகள் குழுவினால் செய்யப்பட்ட

பொதுக்கருத்துரைகள் பற்றிய நிரல்

- பொதுக் கருத்துரைகள் 1(13), 2(13) (அரசு திறத்தவரால் செய்யப்பட்ட அறிக்கைகளின் பிரச்சனைகள் பற்றியது. நேரகாலந்தவறிய, பற்றாக்குறையான அறிக்கைகள்.)
- பொதுக் கருத்துரை 3(13) (அரசு திறத்தவர்களிடையே கடப்பாடுகளை செயற்படுத்தலும் வெளிப்படுத்தலும்)
- பொதுக் கருத்துரை 4(13) (பால்களின் சமநிலை)
- பொதுக் கருத்துரை 5(13) அவசரகால நிலையில் மதிப்புக்குறைத்தல்)
- பொதுக்கருத்துரை 6(16) (உறுப்புரை 4) (வாழ்வதற்கான உரிமை பற்றியது.)
- பொதுக்கருத்துரை 8(16) (உறுப்புரை 9) (ஆட்களின் சுதந்திரம் மற்றும் பாதுகாப்பு பற்றியது)
- பொதுக்கருத்துரை 10(19) உறுப்புரை 19 (அபிப்பிராயம் மற்றும் கருத்து வெளியீட்டு சுதந்திரம் பற்றியும் அனுமதிக்கத்தக்க மட்டுப்பாடுகள் பற்றியதும்.)
- பொதுக்கருத்துரை 11(19) (உறுப்புரை 29) (போர் பிரச்சாரம், தேசிய, இன, அல்லது சமய வெறுப்பை வளர்த்தல்)
- பொதுக்கருத்துரை 12(21) (உறுப்பிரை 1) (சுய நிர்ணய உரிமை பற்றியது)
- பொதுக்கருத்துரை 13 (21) (உறுப்புரை 14) (நீதி நிருவாகம் பற்றியது)
- பொதுக்கருத்துரை 14 (23) (உறுப்புரை 6) (வாழ்வதற்கான உரிமைபற்றியது)
- பொதுக்கருத்துரை 15 (27) (சமவாயத்தின்கீழ் அந்நியர் நிலைமை)
- பொதுக்கருத்துரை 16 (32) (உறுப்புரை 17) (அந்தரங்க உரிமை பற்றியது)
- பொதுக்கருத்துரை 17 (35) (உறுப்புரை 24) (குழந்தைகளின் உரிமை பற்றியது)
- பொதுக்கருத்துரை 18 (37) (பாரபட்சம் காட்டாமை)
- பொதுக்கருத்துரை 19 (39) (உறுப்புரை 23) (குடும்பப் பாதுகாப்புபற்றியது)

மனித உரிமைகள் சட்டமும் மனிதாபிமானச்சட்டமும்

பொதுக்கருத்துரை 20 (44) (உறுப்புரை 7) சித்திரவதை, கொடூர, மனிதாபிமானமற்ற, தரக்குறைவான நடத்தை அல்லது தண்டனை பற்றியது)

பொதுக்கருத்துரை 21 (44) (உறுப்புரை 10) (சுதந்திரம் பறிக்கப்பட்டவர்களை நடத்துதல் பற்றியது)

பொதுக்கருத்துரை 22 (48) (உறுப்புரை 18) (சிந்தனை, உளச்சான்று, மற்றும் சமயச் சுதந்திரம் பற்றியது)

பொதுக்கருத்துரை 23(50) (பொதுக்கருத்துரை 27) (சிறுபான்மை இனத்தவர்களின் உரிமைகள் பற்றியது)

பொதுக்கருத்துரை 24 (52) (தாயேடுகளின் பேரில் உள்ள ஒதுக்கீடுகள் தொடர்பான விவகாரங்கள், அல்லது, கட்டாயமற்ற உடன்படிக்கைகள்)

குறிப்பு

அடைப்புக் குறிகளுள்ளிருக்கும் இலக்கம் மனித உரிமைகள் குழுவின் எத்தனையாவது கூட்டத்தொடரில் குறிப்பிட்ட பொதுக்கருத்துரை ஏற்கப்பட்டது என்பதைக்காட்டும்.

பொதுக்கருத்துரைகள் 7,9 இங்கு வரிசைப்படுத்தப்படவில்லை, அவற்றுக்குப்பதிலாக பொதுக்கருத்துரைகள் 20,21 இடம்பெற்றுள்ளன.

பொதுக்கருத்துரைகள் நடேசன் நிலையத்தால் “அனைத்து நாட்டு ஆவணங்கள்” என்ற தலைப்பில் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. இந்த ஆவணத்தொகுப்பிலே, பொருளாதார, சமூக, பண்பாட்டு உரிமைகள் தொடர்பான பொதுக்கருத்துரைகள் சர்வதேசப் பிரகடனவாசகம், இரு தாயேடுகள், ஐசிசிபிஆர் ச்கான தெரிவுக்குரிய வரைவேடுகள், ஐக்கிய நாடுகள் நிறுவன பட்டயத்திலிருந்து மனித உரிமைகள் தொடர்பாகப் பிரித்தெடுக்கப்பட்ட பகுதிகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

அந்தரங்க உரிமை

குடியியல் மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் மீதான சர்வதேசக் கட்டுறுத்தின் பந்தி 4, உறுப்புரை 40இன் கீழான ஐ.நா.மனித உரிமைகள் செயற்குழுவின் பொதுக்கருத்துரை.

பொதுக்கருத்துரை 16 (32) (உறுப்புரை 17)

1. உறுப்புரை 17 எந்த ஆளுக்குமுள்ள அந்தரங்கத்துக்கும், குடும்பத்துக்கும், வீட்டுக்கும், கடிதத் தொடர்பு வைத்திருப்பதற்கும் உரிய சுதந்திரத்துக்கு எதிராக தன்னிச்சையாக அல்லது சட்ட விரோதமாக தலையீடு செய்வதற்கெதிராகவும் அவரது உயர் மதிப்பையும் புகழையும் பாதிக்கும் விதமாகச் சட்டவிரோதமான தாக்குதல்களுக்கெதிராகவும் பாதுகாப்பு பெறுவதற்கு ஒவ்வொருவருக்கும் உள்ள உரிமை பற்றி ஏற்பாடு செய்கின்றது. குழுவின் கருத்துப்படி, இந்தத் தலையீடுகளும் தாக்குதல்களும் அரசு அதிகாரிகளிடமிருந்தோ வேறு எவரிடமிருந்தோ அல்லது சட்ட ஆதிக்கத்திலிருந்தோ வெளிவந்தாலுஞ்சரி, அவை எல்லாவற்றிற்கும் எதிராகவும் இந்த உரிமை உத்தரவாதப்படுத்தவேண்டியதாகும். அத்தகைய தலையீடுகளையும் தாக்குதல்களையும் தவிர்ப்பதற்கு இந்த உரிமையைப் பாதுகாப்பதற்கு அரசு சட்டவழிகளையும் வேறு வழிமுறைகளையும் கட்டாயமாக கையாள வேண்டுமென இந்த உறுப்புரையின் கடப்பாடு விதிக்கின்றது.
2. இது தொடர்பாக, சமவாயத்துக்கான அரசு திறத்தவர்களின், அறிக்கைகளில் எந்த விதமாக இந்த உரிமை சட்டவாக்க, நிர்வாக அல்லது நீதித்துறை அதிகாரிகளால், அத்துடன் குறிப்பாக அரசு நிறுவனங்களால் பாதுகாக்கப்படும் என்பன தொடர்பான தகவலைத் தருவதற்கு அவசியமான கவனம் செலுத்தப்படவில்லை. குறிப்பாக உறுப்புரை 17 சட்ட விரோதமாகவும் தன்னிச்சையாகவும் தலையீடு செய்வதை எதிர்க்கின்றது என்பதற்கு போதிய கவனஞ்செலுத்தப்படவில்லை. இந்த உறுப்புரையில் தரப்பட்ட உரிமையைப் பாதுகாப்பதற்கு அரசு சட்டவாக்கம் அவசியமாகும். தற்போது அறிக்கைகள் அத்தகைய சட்டவாக்க வழிமுறைகள் பற்றி எதுவும் குறிப்பிடவில்லை அல்லது பற்றாக்குறைவான தகவலைத் தருகின்றன.

3. "சட்டவிரோத" என்ற பதம் சட்டத்தினால் விதிக்கப்பட்டவாறுதவிர, வேறு வழிகளில் தலையீடு இருத்தலாகாது என்பதைக் குறித்து நிற்கின்றது. அரசுகளினால் அதிகாரமளிக்கப்பட்ட தலையீடு சட்ட அடிப்படையில் தான் இடம்பெற முடியும். இது சட்ட சமவாயத்தின் ஏற்பாடுகள், குறிக்கோள்கள், நோக்குகள் என்பவற்றுக்கு இணங்கியொழுக வேண்டும்.
4. "தன்னிச்சையான தலையீடு" என்ற சொற்றொடர் 17ஆம் உறுப்பிரையில் ஏற்பாடுசெய்யப்பட்ட உரிமைக்குப் பொருத்தமானது. "தன்னிச்சையான தலையீடு" கூட சமவாயத்தின் ஏற்பாடுகளுக்கும் குறிக்கோள்களுக்கும் நோக்கங்களுக்கும் இணக்கமாக இருத்தல் வேண்டும்; எப்படியாயினும், குறிப்பிட்ட சந்தர்ப்பத்தில் நியாயமானதாக இருத்தல் வேண்டும்.
5. "குடும்பம்" என்ற சொல்லைப் பொறுத்தவரை, 17ஆம் உறுப்புரையின் நோக்கங்களுக்காக, சம்பந்தப்பட்ட அரசு திறத்தவரின் சமூகத்தில் விளங்கிக்கொள்ளும் முறையில் குடும்பத்தில் உள்ள அனைவரையும் உள்ளடக்குவதாகப் பரந்தளவில் பொருள்கோடல் செய்யப்படவேண்டும். 17ஆம் உறுப்புரையில் ஆங்கிலத்தில் 'இல்லம்' எனவும் அரபில் 'மன்செல்' எனவும் சீனமொழியில் 'சுசானக்' எனவும் பிரஞ்சுமொழியில் 'டொமிசீல்' எனவும் ருஷிய மொழியில் 'சிலிக்கி' எனவும் ஸ்பானிஷ் மொழியில் 'டொமிசிலோ' எனவும் அழைக்கப்படும் சொற்பதங்கள் எல்லாம், ஒருவர் வாழும் அல்லது தனது வழமையான தொழில்பார்க்கும் இடம் என விளங்கிக்கொள்ள வேண்டும். இது தொடர்பாக குழுவானது அரசுகள் 'குடும்பம்' 'இல்லம்' என்பவற்றுக்கு என்ன கருத்தைக் கொடுத்துள்ளன என்பது பற்றி அறிக்கையில் குறிப்பிடுமாறு வேண்டுகிறது.
6. சட்டத்தினால் அனுமதிக்கப்பட்ட தலையீட்டை அதிகாரமளிப்பதற்கு தகுதியுடைய அரசின் சட்டமுறைமையில் காணப்படும் அதிகாரிகள் மற்றும் நிறுவனங்கள் பற்றிய தகவல்களை அறிக்கைகள் உள்ளடக்க வேண்டுமெனக் குழு கருதுகின்றது. சட்டத்தைக் கண்டிப்பாகக் கருத்திற் கொண்டு அத்தகைய தலையீடுகள்மீது கட்டுப்பாட்டைப் பிரயோகிக்கக்கூடிய தகுதிவாய்ந்த அதிகாரிகள் பற்றியும் எந்த முறையிலும்

எவருக்கூடாகவும் சம்பந்தப்பட்ட ஆட்கள் சமவாயத்தில் 17ஆம் உறுப்புரையில் ஏற்பாடுசெய்யப்பட்ட உரிமை மீறப்படுதல் பற்றி முறைப்பாடு செய்யமுடியும் என்பது பற்றியும் தகவல் பெறவேண்டியது அவசியமானதாகும். தமது அறிக்கையில் அரசுகள் எந்த அளவுக்கு உண்மையான நடைமுறைச் செயற்பாடு சட்டத்துக்கு இணங்க நடந்தேறியுள்ளது என்பதை தெரிவிக்கவேண்டும். தன்னிச்சையான அல்லது சட்டவிரோத தலையீடு பற்றியும் அவைதொடர்பாக கண்டுபிடிக்கப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளின் தொகைபற்றியும் அரசு திறத்தவர் அறிக்கை தெளிவுபடுத்த வேண்டும்.

7. எல்லா ஆட்களும் சமூகத்தில் வாழ்வதினால் அந்தரங்கம் பாதுகாக்கப்படுவது அவசியமாகும். எவ்வாறாயினும், ஒரு தனியாளின் சொந்த வாழ்க்கை தொடர்பிலான தகவலைக்கோருவது சமவாயத்தில் விளங்கிக்கொள்ளப்பட்டவாறாக அதை சமூகத்தின் நலன்களுக்கு அவசியமாக இருந்தால் ஒழிய, அரசாங்க அதிகாரிகளுக்கு ஏற்புடையதாகாது. இதன்படி அந்தரங்க வாழ்க்கையில் தலையிட அதிகாரமளிக்கப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களை ஒழுங்கமைக்கும் சட்டங்கள் மற்றும் ஒழுங்குவிதிகள் பற்றித் தமது அறிக்கையில் சுட்டிக்காட்டுமாறு அரசு திறத்தவர்கள் கோரப்படவேண்டும் மெனக் குழுபரிந்துரைத்தது.

8. சமவாயத்துக்கு இணக்கமான தலையீடுகள் தொடர்பிலும் அத்கைய தலையீடுகள் அனுமதிக்கப்படும் சந்தர்ப்பங்களை சுட்டிக்காட்டும் சட்டங்கள் குறிப்பிடப்படவேண்டும். அத்தகைய அதிகாரமளிக்கப்பட்ட தலையீடுகூட ஒவ்வொன்றினதும் அவசியத்தைச் சீர்தூக்கி சட்டத்தினால் பெயர்குறிக்கப்பட்ட அதிகாரிகளினால் மாத்திரமே செய்யப்படவேண்டும். சட்டப்படியும் நடைமுறையிலும் நன்மதிப்பும் கடிதப்போக்குவரத்து அந்தரங்கமும் கட்டாயமாகப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென உறுப்பிரை 17 விதிக்கின்றது. இடைநிறுத்தப்படாமலோ, திறக்கப்படாமலோ, வேறுவகையாக வாசிக்கப்படாமலோ கடிதப்போக்குவரவுகள் விலாசமிடப்பட்டவரிடம் ஒப்படைக்கவேண்டும். மின்அணுசார் அல்லது வேறுவித கண்காணிப்பு, தொலைபேசி, தந்தி, மற்றும் வேறுவகைத்தொடர் தலையீடுகள், கம்பியிணைத்துக்கேட்டல், உரையாடல்களைப் பதிவுசெய்தல் என்பன தடுக்கப்படவேண்டும். ஒருவரின், வீட்டைச் சோதனை செய்தல் அவசியமான சான்றைப் பெறுமளவுக்கு

மட்டுப்படுத்தப்படவேண்டும். அது அவருக்குத்தொந்தரவை ஏற்படுத்தும் விதமாக அமையக்கூடாது. ஆளையும் உடம்பையும் தேடுவதைப் பொறுத்தவரை, தேடப்படும் ஆளின் நன்மதிப்புக்குப் பங்கம் ஏற்படாவண்ணம் நடத்தப்படவேண்டும். உடலை தேடுகையில் அதே பாலைச் சேர்ந்த அரச அலுவலர்களால் அல்லது மருத்துவ உத்தியோகத்தர்களால் தேடுதல் செய்யப்படுதல் வேண்டும்.

9. அரச திறத்தவர்கள் உடன்படிக்கையின் 17 ஆம் உறுப்புரைக்கு முரணாக தலையீடு செய்யாதிருக்கும் கடமை கொண்டவர்களாவர். மேலும் அத்தகைய செயல்கள் இயல்பாக அல்லது சட்ட அதிகாரத்துடன் புரியப்படுதலைத் தடுக்கும் சட்ட வரைவுகளை அரச திறத்தவர்கள் ஏற்பாடுசெய்ய வேண்டும்.

10. அரசாங்க அதிகாரிகள் அல்லது தனிப்பட்ட ஆட்கள் அல்லது குழுக்கள் தனி மனிதர்சார்பான தகவலைச் சேகரித்து கணனிகளிலும் தரவுகள் அடங்கிய வைப்பகங்கள் போன்றவற்றிலும் வைத்திருப்பது சட்டத்தின் மூலம் ஒழுங்குபடுத்தப்பட வேண்டும். தனி ஒரு மனிதரின் சொந்த வாழ்க்கை தொடர்பான தகவல் எதுவேனும் அதனைப்பெறுவதற்கு அதிகாரமளிக்கப்படாத ஆட்கள்வசம் சென்றடைவதையும் பொருத்தனையின் நோக்கங்களுக்குப் பாதகமானமுறையில் அத்தகைய தகவல் பயன்படுத்தப்படுதலையும் தடுப்பதற்கான வினைத் திறமையான வழிவகைகள் அரசுகளினால் எடுக்கப்பட வேண்டும். ஒவ்வொரு மனிதரும் சொந்த வாழ்வை மிகவும் அவதானமாக பாதுகாக்கும் நோக்கத்துக்காக, தன்னைப்பற்றிய தரவு எதுவும் தன்னிச்சையாக தரவுக் கோப்புக்கள் களஞ்சியப்படுத்தப்பட்டுள்ளதா எனத்தான் விளங்கிக்கொள்ளும் முறையில் கண்டறியவும் என்ன நோக்கத்திற்காக என அறியவும் உரிமை உடையவராதல் வேண்டும். அத்தகைய கோப்புக்கள் எவற்றைப்பற்றியும் பிழையான தரவுகளை கொண்டிருந்தால், அல்லது சட்ட ஏற்பாடுகளுக்கு முரணாகச் சேகரிக்கப்பட்டு அல்லது வழிமுறைப்படுத்தப்பட்டு இருந்தால், அவர் அதனை அழிக்க அல்லது திருத்தவேண்டுமெனக்கோர உரிமையுடையவர்.

11. உறுப்புரை 17 சொந்த உயர் மதிப்புக்கும் புகழுக்கும் பாதுகாப்பு வழங்குகிறது. அரசுகள் அந்நோக்கத்துக்காகப் போதியதான சட்டவாக்கத்தை ஏற்பாடுசெய்யக் கடப்பாடுடையன. தமக்கு ஏதேனும் சம்பவிக்கும்போது

சட்டவிரோத தாக்குதல்களுக் கெதிராகத் தம்மைப் பாதுகாத்துக்கொள்வதற்கும் அதற்குப் பொறுப்பானவர்களிடமிருந்து நிவாரணம் பெறுவதற்கும் ஒவ்வொருவருக்கும் ஏற்பாடு செய்துகொடுக்கப்படுதல் வேண்டும். அரசு திறத்தவர்கள் தமது அறிக்கையில் தனியாட்களின் உயர்மதிப்பும் புகழும் எந்த அளவுக்கு பாதுகாக்கப்படுகிறது என்பதையும் இந்தப் பாதுகாப்பு சட்ட திட்டங்களின் கீழ் எவ்வாறு அளிக்கப்படுகின்றது என்பதையும் தமது அறிக்கையில் சுட்டிக்காட்ட வேண்டும்.

ஓர் அரசியல்வாதியைக் குறைகூறுதல்

ஐரோப்பிய நீதிமன்றத்தில் லிங்கென்ஸ் வழக்கு

ஒரு நாட்டின் முன்னணி அரசியல் தலைவரின் நடத்தை 'ஒழுக்கக்கேடான'தாக, 'உயர் மதிப்பைக் கெடுப்பதாக' இருத்தலாகாது: இதனையே 'கீழ்த்தரமான சந்தர்ப்பவாதம்' எனக் கூறலாம் என பத்திரிகையாளரான பீட்டர் மைக்கல் லிங்கென்ஸ் என்பார் முன்னைநாள் ஒஸ்ட்றியா கூட்டரசு தலைவரான புறுானோ கிறெயிஸ்கி பற்றிக் கூறியுள்ளார். இவ்வாறு 1975ல் வியன்னாவிலுள்ள பிராந்திய நீதி மன்றத்தில் தொடுத்த மானபங்கவழக்குத் தொடர்ச்சி ஆரம்பித்ததெனலாம். இதன் விளைவாக ஸ்ராஸ்பேக்கில் ஐரோப்பிய மனித உரிமைகள் நீதி மன்றத்தில் ஏகமனதான தீர்ப்புக்கூறப்பட வழிபிறந்தது.

லிங்கென்ஸ் வழக்கு உலகெங்கும் உள்ள பத்திரிகையாளர்களுக்கும் அரசியல்வாதிகளுக்கும் அக்கறையுள்ள பல பிரச்சினைகளுக்கு வழிவகுத்தது. இது பொதுமக்களுக்கு அதே அக்கறையுள்ள விடயமாகும். ஏனெனில், பொதுமக்கள் சுதந்திரமாகத் தகவல்களைப் பெறும் உரிமையானது சுதந்திரமாகக் கருத்துக்களை வெளியிடும் உரிமையின் புறக்கணிக்க முடியாத ஆக்கக்கூறாகும். எந்தளவுக்கு அரசியல் வாதியின் நல்லொழுக்கத்தையும் நேர்மையையும் பத்திரிகைகள் குறை கூற முடியும்? இது தொடர்பாக சாதாரண குடிமக்களுக்குள்ள அதே பாதுகாப்பு அரசியல்வாதிகளுக்கும் உண்டா? உண்மையில் அவர் மேலதிகமாக பாதுகாப்புக்கு உரித்துடையவர் எனச் சிலர் வாதிடலாம். இவர்களே தமது நாட்டைக் காப்பாற்றும் பொறுப்புடையவர்கள். இவர்கள் சேவைகள் நிந்திப்பதன் மூலமும் கடுங்கண்டனம் மூலமும் தடைப்படக்கூடாது என்று கூறப்படுகிறது. இதற்குமாறாக சொந்த விருப்பின் பிரகாரம் பொதுச்சேவையில் இறங்கிவிட்டு, அவர் கண்டனத்துக்கு ஆளாகத் தயாராக இருக்க வேண்டும். ஆகவே, பெருமளவு சகிப்புத் தன்மையை அவரிடமிருந்து எதிர்பார்ப்பது நியாயமானது. ஜனநாயகம் சீரிய முறையில் செயற்படுவதில் கட்டுமீறாத கண்டனத்தால்கூட அவர் வருத்தமும், அதிர்ச்சியும், மனக்குழப்பமும் அடையும்போது அதைத்தவிர்க்க முடியாது என்றுங்கூறப்படுகிறது.

நிகழ்வுகள்

இரண்டாவது உலக மகா யுத்தத்துக்குப் பிறகு ஒஸ்த்றிய பொது வாழ்வில் முக்கிய இடம்வகித்த ஒஸ்த்றிய அரசியல் தலைவர்களின் நாஜி இயக்கத் தொடர்பு பற்றிய அரசியல் விவாதத்தில் பல கட்டுரைகள் வெளியிடப்பட்டதன் காரணமாக மானபங்க வழக்கு தாக்கல் செய்யப்பட்டது. 1975ல் ஒஸ்த்றிய சுதந்திரக் கட்சியின் தலைவரான பிறெட்றிக் பீட்டர் என்பார், முன்னை நாள் நாஜிகளை விடாப்பிடியாக அம்பலப்படுத்தியவராகப் பெயரெடுத்த சைமன் வெய்செந்தால் என்பவரால், போர்க்காலத்தில் ரஷ்யாவில் பொது மக்களை அடிக்கடி கொன்று குவித்த எஸ்எஸ் படையணியைச் சேர்ந்தவர் எனப்பகிரங்கமாகக் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டார். இந்த படையணிப்பிரிவை தாம் சேர்ந்தவர் என்பதை திரு. பீட்டர் மறுக்கவில்லை. கொடூரச் செயல்களில் தான் ஈடுபடவில்லை என்பது அவர் நிலைப்பாடு. இந்தக் குற்றச்சாட்டு பொதுத்தேர்தல் நடாத்தப்படுவதற்கும் அரசாங்கத்தை அமைப்பதற்கும் இடையில் இடம்பெற்றது. தேர்தல் பிரச்சாரத்தின் போது பதவிக்காலம் முடிந்து வெளியேறும் தலைவர் திரு. கிறெயிஸ்கி என்பாருக்கும் திரு.பீட்டர் என்பாருக்கும் இடையே கூட்டாட்சி அரசாங்கம் அமைக்கும் சாத்தியம் பற்றி ஒஸ்றியாவில் பேச்சு அடிபட்டது.

தொலைக்காட்சி பேட்டியில் திரு. பீட்டர் என்பவருக்கெதிரான குற்றச்சாட்டுப்பற்றி திரு. கெறியிஸ்கியிடம் கேட்கப்பட்டது. தமது, கட்சி பூரண பெரும்பான்மை பெற்றிருந்ததால் கூட்டாட்சியைப் புறக்கணித்த அவர், திரு. பீட்டரை முற்று முழுதாக ஆதரித்தார். யூத ஆவணமையத்தின் இயக்குனரான சைமன் வெய்செந்தால் திரு.பீட்டரின் கடந்தகால ஈடுபாடுகளை பகிரங்கமாக, வெளிப்படுத்தியிருந்ததை வன்மையாகக்கண்டித்த திரு. கிறெயிஸ்கி, வெய்செந்தாலின் முறைகள் 'அரசியல் மவ்வியா' முறைகள் எனச் சாடினார்.

கட்டுரை

இந்தக் கட்டத்தில் தான் புரோவில் சஞ்சிகையின் பதிப்பாசியரான லங்கென்ஸ் இரண்டு பிரச்சினைக்குரிய கட்டுரைகளை எழுதினார். திரு. பீட்டர் உண்மையில் படுகொலைகளில் பங்குபற்றி இருக்கா விட்டாலும், தான் எஸ்எஸ் படையணியில் உறுப்பினராக இருந்ததை ஒப்புக்கொண்டதாகத் தெரிவித்ததால், இதன் காரணமாக, இவர் ஒஸ்ற்றியாவில் அரசியல்வாதியாக இருக்கத் தகுதியற்றவர்

எனக்கூறினார் லிங்கென்ஸ். பின்னர், திரு.பீட்டரைப் பாதுகாத்ததற்காகவும் ஒஸ்றிய அரசியலில் பங்குபற்றிய முன்னைநாள் நாஜிகளை ஆதரித்ததற்காகவும் கிறெயிஸ்கியை லிங்கென்ஸ் விமர்சித்துக்கொண்டிருந்தார். சைமன் வெசென்தால் மீது கண்டனம் தெரிவித்ததற்காகவும் கிறெயிஸ்கியில் குறைகண்டார்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில்தான் கிறெயிஸ்கியின் நடத்தையை 'ஒழுக்கக்கேடான' தெனவும் 'நன்மதிப்புக்கு இழுக்கான' தெனவும் 'இழிவான சந்தர்ப்பவாதம்' எனவும் லிங்கென்ஸ் விவரித்தார்.

என்ன செயல்களை ஆதாரமாகக்கொண்டு லிங்கென்ஸ் கிறெயிஸ்கியின் நடத்தைபற்றிக் கூறினாரோ அவை மறைக்கமுடியாதவை. ஒஸ்த்றியாவின் நாஜிகளின் கடந்தகால வரலாறு உருவாக்கிய பிரச்சனைகள்பற்றி இக்கட்டுரை சிறிது விரிவாக விளக்குகின்றது. ஒஸ்த்றியா கடந்த காலத்தை நேருக்குநேர் எதிர்கொள்ளாமல் முடிமறைக்க முற்படுகிறது எனவும் எதிர்கால பாசிசவாதிகளின் கைகளில் நாட்டை ஒப்படைக்கப்போகும் ஆபத்துப் பற்றியும் அது கூறுகின்றது.

இக்கட்டுரைகள் பொறுப்பேற்பின் வெவ்வேறு கருத்துக்கள்பற்றி ஆராய்ந்து நாஜிகளுடன் ஒத்துழைக்க மறுத்த ஆட்கள் பற்றிய விபரத்தையும் தருகின்றது. முன்றாவது பேரரசின் விசேட படையினருக்கும் சாதாரண படையினருக்குமிடையே வேறுபாடு காட்டப்பட்டது. முன்னையதில் எவரும் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவதில்லை. ஒருவர் தாமாக சேர முன்வரவேண்டும். நாஜி இயக்கத்தால் பலியாக்கப்பட்டவர்களுக்கு அனுதாபங்காட்டத் தயங்கியது பற்றியும் வலியுறுத்தப்பட்டது.

ஒஸ்த்றியாவில் வழக்கு

லிங்கென்ஸுக்கு எதிராக குற்றவியல் அவதூறுக்காக கிறெயிஸ்கி தொடுத்த வழக்கு வீயன்னா பிராந்திய நீதிமன்றத்திலும் மேன்முறையீட்டு நீதி மன்றத்திலும் வேதனையேற்படுத்தி மாறி மாறி விசாரிக்கப்பட்டது. ஈற்றில் லிங்கென்ஸ் குற்றவாளியாகக் காணப்பட்டு அவர் மீது அபராதம் விதிக்கப்பட்டது. குறித்த "புரொவில்" சஞ்சிகை பிரதிகள் பறிமுதல் செய்யப்பட்டன. லிங்கென்ஸ் தனது சஞ்சிகையில் மேன் முறையீட்டு நீதி மன்றத் தீர்ப்பைப் பிரசுரிக்கவேண்டுமென வற்புறுத்தப்பட்டார்.

ஸ்ட்றாஸ்போர்க்கிற்கு லிங்கெனின் மேன்முறையீடு

லிங்கென்ஸ் என்பார், மனித உரிமைகள் தொடர்பிலான ஐரோப்பிய சமவாயத்தின் 10ஆம் உறுப்புரையினால் உத்தரவாதமளிக் கப்பட பேச்சுச் சுதந்திரம் இம்முடிவு மூலம் தன்னிடமிருந்து பறிக்கப் பட்டதாக வாதாடினார். அவர் ஐரோப்பிய ஆணைக் குழுவுக்கு முறைப்பாடு செய்தார். ஐரோப்பிய மனித உரிமைகள் நீதி மன்றத்தினால் ஈற்றில் முடிவாகத் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டது. (ஆணைக்குழு முன்னரான விசாரணை நீதிமன்ற விசாரணைக்கு முன்னோடியானதாகும்) ஆணைக்குழுவும் நீதி மன்றமும் ஒருமனதாக லிங்கென்ஸ் சார்பில் தீர்ப்பளித்தன. அனைத்து பதினெட்டு நீதிபதிகளின் ஒருமனதான முடிவு நீதிமன்றத்தில் 1986 ஜூலையில் கையளிக்கப்பட்டது.

முடிவுக்கான நியாய விளக்கம்

காத்திரமான அரசியல் விவாதக்கருத்து வெளிப்பாடு தொடர்பான முக்கிய விடயங்களையும் அதன்சுதந்திரத்தின் மீது எந்த அளவுக்கு நியாயமான வரையறைகள் வகுக்கப்படலாம் என்பதையும் தேடிப்பார்ப்பதற்கான தங்கச் சுரங்கமாக இந்த வழக்கு திகழுகின்றது. ஆணைக்குழு அபிப்பிராயத்துக்கும் நீதிமன்றத் தீர்ப்புக்கும் மேலாக சர்வதேச அச்சக நிறுவனத்தின் தலையீடும் இடம்பெற்றது. சர்வதேச அச்சக நிறுவனம் எழுத்திலான சமாப்பணங்களை "சர்வதேச உரிமைகள்" என்ற தமது சட்டத்தரணிமூலம் சமர்ப்பித்தது. "சர்வதேச உரிமைகளை சட்டமூலம் பாதுகாப்பதற்கான்" (ஐரோப்பியமன்றம் அமெரிக்கா உட்பட்ட) நிறுவனம் பத்து நாடுகளின் நிலைமைகளை சட்டபூர்வமாக ஆராய்ந்து விளக்கமளித்திருந்தது. இந்த நாடுகளில் லிங்கென்ஸ்மீது வழக்கு தொடரப்பட்டிருக்க மாட்டாது; அப்படிச் செய்யப்பட்டிருப்பினும் பெரும்பாலும் உறுதியாகக், அவர் தண்டிக்கப்பட்டிருக்கமாட்டார் என்பதே "சர்வதேச உரிமைகள்" கண்ட முடிவாகும்.

ஆணைக்குழுவும் நீதி மன்றமும் செய்த முடிவு ஒஸ்ட்றிய சட்டம் பற்றியும் ஒஸ்ட்றிய நீதிமன்றத் தீர்ப்புப் பற்றியும் ஜனநாயக முறை ஒத்துப்போவதா என்பதை ஆராய வழிவகுத்தது. அரசாங்கம் அத்தகைய மட்டுப்பாட்டை அவசியமெனக் கருதுகிறது என்பது மட்டும் போதுமானதால், இந்த ஆராய்ச்சி அரசின் விருப்பு வெறுப்புக்கு அப்பாற்பட்டதும் புறவயமானதுமாகும், தற்போதைய வழக்கின் பயனாகக்கிடைத்த விடை மிகவும் தெளிவான 'இல்லை' என்பதும் குறிப்பிட்ட மட்டுப்பாட்டை அனுமதித்திருக்க முடியாதும் என்பதாகும். தீர்ப்பில் நீதி மன்றம் பின்வரும் கருத்துக்களை தெரிவித்தது.

'அவசியம்' என்ற அடைமொழி ஒரு கட்டாயப்படுத்தும் சமூக தேவை உண்டு என்பதை வலியுறுத்துகிறது. சமவாயத்துக்கான தனிப்பட்ட அரசு திறத்தவர்கள் அத்தகைய தேவை இருக்கின்றதா என்பது பற்றி மதிப்பீடு செய்ய ஓரளவுக்கு முனையலாம். ஆனால், ஜரோப்பிய நீதி மன்றத்தின் வசந்தான் ஆகக்கடைசித்தீர்மானத் தங்கியுள்ளது.

கருத்தை வெளிப்படுத்துவதற்கான சுதந்திரம் ஜனநாயக சமுதாயத்தின் முன்னேற்றத்திற்கும் ஒவ்வொரு தனி நபரின் சுயநிறைவுக்கும் முக்கியமான அடிப்படைக் காரணி எனலாம். சுயமாகப் பெறப்படும் அல்லது தீங்கற்றதெனக் கருதப்படும் தகவல்களுக்கு மாத்திரம் இது பொருந்துவதல்ல; தாக்கும், அதிர்ச்சிதரும் அல்லது குழப்பும் கூற்றுக்களுக்கும் பொருந்தும். இதுவே சகிப்புத் தன்மையின் பண்பாகும். இது இல்லாமல் 'ஜனநாயக சமுதாயம்' இயங்கமுடியாது. (நீதிமன்றம் இங்கு தனது முன்னைய 'ஹாண்டிசைட்' வழக்குத்தீர்ப்பை குறிக்கின்றது.)

ஏற்றுக்கொள்ளத்தகு கண்டனத்தின் எல்லைகள், அரசியல்வாதியைப் பொறுத்தவரை தனியாளைவிட பரந்துபட்டதாகும். அரசியல் வாதிதனது ஒவ்வொரு சொல்லும் செயலும் கண்டனத்துக்கு உள்ளாவது தவிர்க்க முடியாதது என்பதை அறிவர். இதனால், அவர் கூடியளவு சகிப்புத் தன்மையை வெளிக்காட்ட வேண்டியவாராகிறார்.

இக்கட்டுரைகள் ஒஸ்த்றியாவில் மக்களுக்கு பொதுவாக அக்கறையுள்ள அரசியல் விடயங்கள் பற்றி விளக்குகிறது. அதன் காரணமாக பல காரணமான வாதப் பிரதிவாதங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. சைமன் வையின்சென்கோவின் மீது திரு. கிறெயிஸ்கி தெரிவித்த கண்டனத்தின் முனைப்பான எதிர்விளைவுகளாகும் 'ஒழுக்கக்கேடான' 'நன்மதிப்புக்குப் பங்கம் விளைவிக்கும்' 'கீழ்த்தரமான சந்தர்ப்பவாதம்' என்பன போன்ற சொற்கள் அங்கு நடந்தேறி முடிந்த பிணக்குகள் நிறைந்த தேர்தல் பின்னணியில் வைத்து நோக்கப்பட வேண்டியனவாகும். இந்தப் போராட்டத்தில் ஒவ்வொரு ஆயுதமும் பயன்படுத்தப்பட்டது. வியன்னா நீதிமன்றம் கூறியது போல, இவை ஒன்றும் புதிதல்ல; வாக்குவாதம் நிறைந்த அரசியலரங்கில் இவை சர்வசாதாரணமானவையே.

சர்ச்சைக்குரிய கட்டுரைகள் ஏற்கனவே வேண்டியளவுக்குப் பரப்பப்பட்டுவிட்டன. ஆகவே, இனிமேல் லிங்கென்ஸ்சைத் தண்டிப்பதால் இனி அதிகாரப்பரப்புதலைத் தடுக்க இடமில்லை அர்த்தமில்லை என்ற ஒஸ்றிய அரசாங்கம் வாதம் ஏற்றுக்கொள்ளவல்லதல்ல. இவ்விவாதம் அத்தகைய கண்டணத்தை எதிர்காலத்தில் தொடர இடமளிக்காது. இல்லாமலும் சமூக வாழ்வைப் பாதிக்கும் விடயங்களைவிமர்சிக்க பத்திரிகையாளர்கள் சற்று தயக்கத்துடன் நடக்கவும் வழிவகுக்கும். தண்டனையானது பொதுமக்களைப் பாதுகாப்பதிலும் தகவல் பரப்புவதிலும் பத்திரிகையாளருக்கு ஒரு தடையாக அமையலாம்.

நிகழ்வுகளுக்கும் பயன்மதிப்புத் தீர்ப்புகளுக்குமிடையிலுள்ள வேறுபாட்டை நுண்ணிதாய்க்கவனிக்க வேண்டும். ஒன்று நிரூபிக்ககூடியது; மற்றது அவ்வாறல்ல. இந்த வழக்கில் உண்மையான நிகழ்ச்சிகளின் அடிப்படையில் திரு.லிங்கென்ஸ் பயன்மதிப்புத் தீர்ப்புகளை வெளியிட்டதனால் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டுள்ளார். எவ்வளவுதான் நல்லெண்ணத்துடன் வெளியிட்டிருந்தாலும் ஒஸ்றிய சட்டப்படி பெறுமதித் தீர்ப்புகளின் உண்மையை பத்திரிகையாளர்களால் நிரூபிப்பது சிரமமானதாகும். அத்தகைய சட்டம் கருத்துச் சதந்திரத்தையே பாதிக்கின்றது.

ஆகவே திரு. லிங்கென்ஸ் என்பாரது கருத்துவெளிப்படுத்தும் சுதந்திரத்துடன் தலையிட்டது 'ஐனநாயக சமூகத்தில் ஏனையோரின் நற்பெயர் பாதுகாப்பிற்கும், அவசியமானதால்' இது பின்பற்றப்படும் நோக்கத்துக்குப் பொருந்தாத ஒன்றாகும். ஆகவே, ஒஸ்த்றியா, சமவாயத்தின் 10ஆம் உறுப்புரையை மீறியுள்ளது.

லிங்கென்ஸுக்கு வழங்கப்பட்ட நட்டஈடு

நீதி மன்றம் திரு லிங்கென்ஸுக்கு 'திருப்திப்படுத்தும் வகையில் நீதி' வழங்குவதெனத் தீர்மானித்தது. ஒஸ்றிய அரசாங்கம் அறவிட்ட தண்டப்பணத்தைத் திரும்ப திரு.லிங்கென்ஸுக்குக் கொடுப்பது மட்டுமன்றி இழப்பீடும் செலவுத்தொகைகளும் கொடுக்கப்படவேண்டுமென விதிக்கப்பட்டது. இழப்பீடும் கொடுப்பதுபற்றி ஒஸ்றிய மேன்முறையீட்டு நீதி மன்றம் செய்த தீர்ப்பை சஞ்சிகையில் வெளியிடுவது பற்றி பெரும் சர்ச்சை எழுந்தது. உண்மையில் செலவுசெய்யப்பட்ட தொகை மட்டுமே கொடுக்கப்பட வேண்டும் எனவும் இலாப இழப்புக் கணக்கிலெடுக்கப்படலாகாது எனவும்

பொதுசன பாலகி
யாழ்ப்பாணம்.

ஒஸ்றிய அரசாங்கம் கருத்து தெரிவித்தது. எனினும் நீதிமன்றம், உண்மையாக பணம் கொடுத்துப் போடப்படும் விளம்பரச் செலவுகளை ஊகித்து இலாபம் என்னவென்பதைக் கருத்துக் கெடுப்பதைவிடுத்து இதனையும் உண்மையான செலவுத் தொகையையும் கருத்துக்கெடுத்து இழப்பீடு வழங்கியது.

முடிவுரை

ஐரோப்பிய நீதிமன்றம் மனித உரிமைகளையும் அடிப்படை சுதந்திங்களையும் பேணிக்காக்கும் அதேவேளையில் அவை அடையவிரும்பும் அளவுக்கு அங்கத்துவ அரசுகள் நடந்துகொள்வதிலை என்பதை இவ்வழக்கு தெளிவுபடுத்துகிறது.

ஒவ்வொரு தடவையும் இது நிகழும்போது தமது மக்களின் அடிப்படை உரிமைகளைக்காக்க இந்நாடுகள் எடுத்த விசேடமான வழிவகைகள்பற்றி நாம் நினைவூட்டப்படுகிறோம். உத்தேச நோக்கங்களுக்கும் அவற்றை அடைவதற்குமிடையே உள்ள இடைவெளிகள் உலகம்பூராகவும் உள்ள நாடுகளில் காணக்கூடும். ஐரோப்பிய சபையில் அங்கத்துவ அரசுகளைப் பொறுத்தவரை குறைபாடுகளை அடையாளங்கண்டு தமது சொந்த நாடுகளின் சட்ட முறையின் எல்லைகளுக்கப்பால் சுதந்திரமாக நிலைகொண்ட நிவாரண வழிவகைகளை அவை உருவாக்கியுள்ளன. என்பது குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும்.

- (சூரியா விக்கிரமசிங்க 'தி ஐலன்ட்' என்ற நாளிதழில் எழுதிய கட்டுரையிலிருந்து 'எழுத்தாளருக்கு கண்டிப்பதற்குள்ள உரிமை' என மீள்பதிக்கப்பட்டது, *Index on Censorship* 16 no.1 (1987), pp. 7-8

1. ஒவ்வொருவருக்கும் கருத்தை வெளிப்படுத்தும் சுதந்திரம் உண்டு. இது அபிப்பிராயங் கொள்வதற்கும் பொது அதிகாரியின் தலையீடு இன்றி தகவலைப்பெறுவதற்கும், கொடுப்பதற்கும் உள்ள உரிமையையும் உள்ளடக்கும். ஒலிபரப்பு தொலைக்காட்சி, மற்றும் படக்காட்சி முயற்சிகளுக்கு உரிமம் தேவைப்படுவதை அரசுகளுக்கு இவ்வுறுப்புரை தடைவிதிக்கமாட்டாது.

2. இச்சுதந்திரங்களைப் பயன்படுத்துவதில், அதனுடன் கடமைகளும் பொறப்புக்களும் இணைந்திருப்பதனால், சட்டமிட்டபடி ஜனநாயக சமூகத்துக்கு அவசியமான வையாகவும், அத்தகைய சம்பிரதாயங்களையும், நிபந்தனைகளையும் மட்டுப்பாடுகளையும் தண்டனைகளையும், தேசிய நலனை முன்னிட்டும், பாதுகாப்பையும், ஆட்புலமூல முழுநியையும் பொது மக்கள் பாதுகாப்பையும் முன்னிட்டும் ஒழுங்கீனத்தை அல்லது குற்றத்தைத் தடுப்பதற்கும், சுகாதாரத்தை அல்லது நல்லொழுக்கத்தை பாதுகாப்பதற்கும், ஏனையோரின் உயர் மதிப்பை அல்லது உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கும், அந்தரங்கத்தில் பெறப்பட்ட தகவலை வெளியிடுவதைத் தடுப்பதற்கும் அல்லது நீதித்துறையில் அதிகாரத்தையும் நடுநிலைமையையும் பேணுவதற்கும் கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டும்.

மனித உரிமைகள் பற்றிய ஐரோப்பிய சமவாயத்தின் 10ஆம் உறுப்புரை.

ஹொண்டுறாசில் மாணவன் காணாமற்போனமை

மாநிலங்களுக்கான அமெரிக்க நீதி மன்றில்
வெலாற்ஸ்குவெஸ் றெட்றிக்ஸெஸ் வழக்கு

மனித உரிமைகள் மீதான அமெரிக்க நீதிமன்றம், அதன் முன்னர் கொண்டுவரப்பட்ட முதலாவது வழக்கில் ஒருமனதாக அதன் தீர்ப்பை வழங்கும் போது, சம்பந்தப்பட்டவரான வெலாஸ்குவெஸ் றெட்றிகுவெஸியின் மறைவுக்கு ஹொண்டுறாஸ் அரசாங்கத்தின் மீது பொறுப்பைச்சுமத்தியது. * சம்பந்தப்பட்டவருக்கு என்ன நடந்தது என்பது பற்றி நீதி மன்றத்திற்கு இவ்வழக்கைக்கொண்டு வந்த அமெரிக்க ஆணைக்குழு நேரடிச்சான்று எதனையும் முன்வைக்க இயலாதபோதும், இவ்விடயங்களில் பொறுப்பு அரசினதே என நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது. முதலாவதாக, குறித்த மனிதர் ஹொண்டுறாஸ் அரசாங்க உத்தியோகத்தர்களின் ஒத்தாசையுடன் அல்லது அவர்களின் கைவசம் இருக்கும்போது காணாமற் போயிருக்கிறார். இது அவரது உயிரையும் சுதந்திரத்தையும் நற்பெயரையும் காப்பதற்குள்ள உரிமை மீறல் செயலாகும். சமவாயத்தின் 4,7,5 ஆகிய உறுப்புரைகள் அதனை உத்தரவாதஞ் செய்கின்றன. இண்டாவதாக, ஹொண்டுறாஸ் அரசாங்கம், சமவாயத்தின் 1(1) என்னும் உறுப்புரையினால் வேண்டப் பட்டவாறாக காணாமற்போனமை பற்றி புலன்விசாரணை நடத்தத்தவறியுள்ளது. அதற்கான பரிகாரம் என்ற வகையில் நீதிமன்றமானது பாதிக்கப்பட்டவரின் நெருங்கிய உறவினருக்கு அரசாங்கம் இளப்பீடு கொடுக்க வேண்டும் என தீர்ப்பளித்தது.

றெட்றிகுவெஸ் ஒரு பல்கலைக்கழக மாணவராவார். இவர், தேசிய பாது காப்புக்கு "ஆபத்தான" தெனக் கருதப்படும் செயல்களில் ஈடுபட்டதற்காக ஹொண்டுறாஸின் ஆயுதந்தாங்கிய படைகளினால் கடத்திச்செல்லப்பட்டு 1981 செப்டெம்பரில் பிடி ஆணையின் நித தடுத்துவைக்கப்பட்டார். போலிசாரோ, பாதுகாப்புபடையினரோ இவர் தடுத்து வைக்கப்பட்டதை மறுத்தனர்: தமக்கு அவரைப்பற்றி எதுவும் தெரியாது என்று கூறினர். அவர்சார்பில் ஆட்கொணர்வு எழுத்தாணைகள் மூன்று கொண்டுவரப்பட்டபோதும் அவை பயனளிக்கவில்லை.

* வெலாஸ்குவெஸ் றெட்றிகுவெஸ் எதிர் ஹொண்டுறாஸ் மனித உரிமைகள் அமெரிக்க நீதிமன்றத்தீர்ப்பு 29 ஜூலை 1988- வருடாந்த அறிக்கை 1988 பின்னிணைப்பு (IAC arthr) மனித உரிமைகள் சட்டகீழ் 9/ கில2-3 (1988) ப.ப212-249

மனித உரிமைகள் சட்டமும் மனிதாபிமானச்சட்டமும்

நீதி மன்றத்தீர்ப்புத் தேதியில்கூட அவர் வருகை தராதபடியால், அவர் கொல்லப்பட்டுவிட்டாரென குடும்ப உறுப்பினர் அஞ்சினர். அவர் சார்பில் அவரது உறவினர் அமெரிக்க ஆணைக்குழுவுக்கு மனித உரிமை மீறலுக்காக மனு ஒன்றைத் தாக்கல் செய்தனர்.

ஆணைக்குழுவானது, இவ்விடயம் தொடர்பாக ஹொண்டுறாஸ் அரசாங்கத்திடமிருந்து, தகவல் தெரிந்திருந்தபோதும், எவ்வித பதிலும் கிடைக்காமையினால் சம்பந்தப்பட்ட நபர் தொடர்பிலான குற்றச்சாட்டுகள் உண்மையானவை என்று ஊகித்தது. ஆனால், இதற்குமாறாக, அத்தகைய எந்த ஊகத்தையும் செய்ய உரிமையில்லையென நீதிமன்றம் வெகு தெளிவாகத் தெரிவித்தது. உண்மையில் எண்பிப்புப் பொறுப்பையும் எண்பிப்புத் தராதரத்தையும் வைத்துக்கொண்டே ஆணைக்குழு அதன்தீர்ப்பை வழங்கியது குறிப்பிடத்தக்கது.

உள்ளூரில் கிடைக்கக்கூடிய பரிகாரங்களை நாடாமல் பொது அமெரிக்க நீதிமன்றத்துக்கு மனுச்செய்யப்படின அந்நீதிமன்றம் அதனை விசாரிப்பதற்கு நியாயாதிக்கம் கொண்டதாகாது என்ற அரசாங்கத்தின் பூர்வாங்க ஆட்சேபணையை நிராகரித்து, குறைகள் மலிந்த, வலுவற்ற உள்ளூர் பரிகாரங்களை நாடியிருக்க வேண்டியது கட்டாயமானதல்ல என்ற கருத்தை நீதிமன்றம் தெரிவித்தது. அதிகாரிகளினால் தடுத்துவைக்கப்பட்ட ஆளைக்கண்டுபிடிப்பதற்கு, அவர் சட்ட முறையாகத் தடுத்துவைக்கப்பட்டுள்ளாரா என்று கண்டறிய, அவரை விடுவிப்பதற்கு ஆட்கொணர்வு எழுத்தாணை விடப்பட்ட போதும், அது பயன் தரவில்லை.

ஆட்கொணர்வு எழுத்தாணை, ஒருவர் தடுத்துவைக்கப்பட்டுள்ள இடத்தைக் கண்டறிவதற்கு தடுத்துவைத்தலுக்கும் கட்டளையிட்ட அதிகாரியைக் கண்டறிவதற்கும் போதியதாக இருந்தபோதும், அரசு உத்தியோகத்தர்களினால் வஞ்சகமாக மறைத்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் ஆளைக்கண்டுபிடிப்பதற்கு போதியதாக இருக்கவில்லை. எந்த அதிகாரிகளுக்கெதிராக ஆட்கொணர்வு கொண்டுவரப்படுகின்றதோ அந்த அதிகாரிகள் அவற்றைப் புறக்கணிப்பதாகவும் சட்டத்தரணிகளையும் நீதிபதிகளையும் அச்சுறுத்துவதாகவும் மிரட்டுவதாகவும் தெரியவந்தது.

இங்கு முறைப்பாட்டின் தாரதம்மியங்களை பற்றிப் பார்க்கும்போது, 1981-84 காலப்பகுதியில் ஆயுதப்படையினரால் அடிக்கடி ஆட்கள் கடத்தப்படுவதும் சித்திரவதை செய்யப்படுவதும்

பற்றி நீதிமன்றத்தில் சாட்சியமளிக்கப்பட்டது. எத்தகைய சான்றை அளிக்கலாம் என்ற விடயத்தில் நீதிமன்றம் பரந்தபோக்கைக் கடைப்பிடித்தது. அது பிறிதொருவர் சொல்லக்கேட்டசான்றையும், பத்திரிகைத்தாள் துணுக்குகளையும், தூள்நிலைச்சான்றையும், ஏற்றுக்கொண்டது. நேரடிச்சான்று மட்டுந்தான் சட்டப்படி ஏற்கப்படக்கூடிய சான்று அல்ல. நீதிமன்றம் உண்மை நிகழ்ச்சிகளைக்கண்டவற்றுடன் இணையும் அடையாளங்களும், தூள்நிலைச்சான்றும் ஊகங்களுங்கூட ஏற்றுக்கொள்ளப்படக்கூடியனவாகும்.

நீதிமன்றத்தின் நோக்கு என்னவென்றால் காணாமற் போயிருக்கும் அப்பாவிகள் பற்றிய குற்றச்சாட்டுகள் தொடர்பில் அவர் கடத்தப்பட்டாரா, அல்லது அவர் எங்கு இருக்கிறார் என்பது மறைக்கப்படுவதற்கு முயற்சி செய்யப்படுவதுண்டு. ஆகையால் காணாமற்போனமை பற்றிய குற்றச்சாட்டுகளை ஆராயும்போது தூள்நிலைச்சான்றும் ஊகங்களும் முக்கிய நிலை வகிக்கின்றன. (பந்தி 131) இச்சான்று பற்றிக்கூறும்போது, காணாமற்போனமைபற்றி ஆணைக்குழு அரசாங்கத்தை குற்றம்சாட்டியுள்ளபடியால், அதை எண்பிக்கும் பொறுப்பையும் அதுவே ஏற்க வேண்டும்.

அரசாங்கம் காணாமற்போன இச்செயல்களைப்புரிந்ததாகவோ அல்லது அவற்றைக்கண்டுங் காணாமல் இருந்ததாகவோ ஒருவழக்கம் இருந்ததாகக்காட்ட முடியும். காணாமற்போகும் சந்தர்ப்பங்கள் இத்தகைய பழக்கத்துடன் தொடர்புபடுத்தப்படுமானால், ஆணைக்குழுவின் குற்றச்சாட்டுகள் நீதிமன்றம் மனநிறைவுகொள்ளுமளவுக்கு நிரூபிக்கப்பட்டதாகிவிடும். ஆனால், நீதி மன்று பரிசீலிக்குந்தகவுகள் இத்தகைய வழக்கில் வேண்டப்படுமளவிற்கு இரு வித முறையிலும் ஏற்புடையதாயிருக்க வேண்டும். (பந்தி 126)

எண்பிப்புப் தராதரத்தை பொறுத்தவரை, குற்றச்சாட்டின் பாரதூரத்தன்மை கருத்துக்கெடுத்து நம்பத்தகுந்த முறையில் அவற்றின் உண்மையை நிரூபிப்பதற்கு எத்தராதரம் அவசியமோ அத்தராதரத்தைப் பிரயோகித்தால் போதுமானதாகும். (பந்தி 129)

எம் முன்னாலுள்ள வழக்குக்கு இக்கோட்பாடுகளை பிரயோகிக்கும் போது, 1981-84 பகுதியில் இவ்வாறு காணாமற்போகும் சந்தர்ப்பங்கள் பரவலாகக்காணப்பட்டதாகவும் ஆகவே ரெட்றிக் குயஸ் இப்பழப்பத்துக்கு பலியானார் என்றும் தெரியவரும். மனிதர்கள் காணாமற்போவது உண்மையில் தொடர்ச்சியான மனித உரிமை மீறலாகும். இங்கு மனிதனின்

சுதந்திரம் பறிக்கப்படுகிறது, அவன் நீண்டகாலம் தன்னந்தனியே வைக்கப்படுகிறான். வெளியுலகத்துடன் அவனுடைய தொடர்பு துண்டிக்கப்படுகிறது, சித்திரவதையும் பல சந்தர்ப்பங்களில் இரகசிய தூக்குத்தண்டனையும்கூட விதிக்கப்பட வாய்ப்புண்டு. ஈற்றில் உடலைக்கூட மறைத்து, குற்றம் பற்றிய சான்று எதையுமே இல்லாமற்செய்துவிடும் பழக்கமும் உண்டு.

மேலும் நீதி மன்றம் சுயவிருப்பின்படி உறுப்புரை 1(1) மீறப்பட்டதா என்றும் ஆராய்ந்தது. இந்த உறுப்புரையின் கீழான கடப்பாடுகள் இரண்டு வகைப்படும். ஒன்று சமவாயத்தினால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட உரிமைகளையும் சுதந்திரங்களையும் மதிக்கவேண்டிய கடமை. இரண்டாவது, அவற்றின் சுதந்திரமான பிரயோகத்தை உத்தரவாதம் செய்வதற்குள்ள கடமை. பின் கூறப்பட்ட உத்தரவாதத்தின் விளைவாக, அரசுகள் சமவாயத்தினால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட உரிமைகள் மீறப்படுவதைத்தடுத்து, ஆராய்ந்து தண்டிக்கவேண்டுமெனவும், இயலுமானால் மீறப்பட்ட உரிமைமீட்டளிக்கப்பட்டு, மீறலினால் ஏற்பட்ட இழப்புக்காக இழப்பீடு கொடுப்பதற்கும் ஏற்பாடு செய்யப்படவேண்டுமென நீதி மன்றம் கூறியது. (பந்தி 166).

இந்த வழக்கில் இந்நடைமுறை கடைப்பிடிக்கவில்லை என நீதி மன்றம் தீர்ப்பளித்தது. எந்தவொரு ஆட்கொணர்வு எழுத்தாணையும் பயனளிக்கவில்லை. எந்த நீதிபதியும் அவர் சிறைவைக்கப்பட்டிருந்த இடத்துக்குச்செல்ல அனுமதிக்கப்படவில்லை. நிறைவேற்று அதிகாரியினால் தீரவிசாரணை மேற்கொள்ளப்படவில்லை. சம்பந்தப்பட்ட ஆள் எங்கு இருக்கிறார் எனவோ அவரதுமறைவுக்கு யார் பொறுப்பென்றோ எதுவும் தெரிவிக்கப்படவில்லை. ஆயுதப் படைகளின் பழக்கமாக இருந்துவந்த செயல்பற்றி அரசாங்கம் அக்கறையுடன் புலனாய்வு செய்யத்தவறிவிட்டது இந்த விதமான குற்றங்களுக்குப் பொறுப்பானவர்களைக் கண்டுபிடித்துத் தண்டிக்கமுடியாதபோதிலும், தம்மால் இயன்ற விதிவகைகளைக்கையாண்டு அவருக்கு நேர்ந்த கதி பற்றி அவரின் குடும்பத்தாருக்கு தெரிவிப்பதற்கும், கொல்லப்பட்டிருந்தால் உடல் இருக்கும் இடம் பற்றியாவது தெரிவிப்பதற்கும் அரசு கடப்பாடுடையது என நீதி மன்றம் கூறியது. அத்தகைய செயலை அரசாங்கம் எடுக்கத்தவறியது 1(1)ஆம் உறுப்பிரையின் ஏற்பாட்டை மீறிய செயலாகும்.

உலக மனித உரிமை அறிக்கை ஏடு 4.இல1. (1989)

ஆபிரிக்காவில் முறைகேடாகத் தடுத்துவைத்தலும் மனிதாபிமானமற்ற முறையில் நடத்துதலும்

ஐ.நா.மனித உரிமைகள் குழுவுக்கு லுயேயே தாக்கல் செய்த மனு

மனித உரிமைகள் மீதான ஐரோப்பிய மற்றும் அமெரிக்க சமவாயம் பற்றிப் பல சட்டத்தரணிகள் இப்போது அறிந்துள்ளனர். தனிப்பட்ட வழக்குகளை கையாளுவதில் இவ்விரு முறைகளையும் பற்றி ஓரளவு தெரிந்துள்ளனர். ஆனால், குடியியல் மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் மீதான சர்வதேச சமவாயமும் அதன் விருப்புரிமைசார் தாயேடும் அவ்வளவு பரந்துபட்டளவில் பலருக்குத் தெரியாது. இந்தச் சமவாயத்தை ஐரோப்பிய, அமெரிக்க பிராந்தியத்துக்கு வெளியே பல நாடுகள் அங்கீகரித்துள்ளன. இது வரை ஐந்து ஆபிரிக்க அரசுகள் தாயேட்டை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளன.* இதனால், ஐ.நா. மனித உரிமைகள் குழு தனி நபர்களின் முறைப்பாடுகளை விசாரிக்கும் அதிகாரம்பெறும். எனது அனுபவம் காட்டுவதுபோல, தாயேடு வகிக்கும் நடைமுறை மிகவும் எளிதானதாகும்.

1980ம் ஆண்டில் மனித உரிமைகள் குழுவின் முன் முறைப்பாடொன்றைச் சர்வதேச பொருத்தனையின் கீழ் கொண்டுவர விரும்பிய சயிரே நாட்டின் மாஜிக் கைதியான லுஜாஜே மகானா என்பவரின் வழக்கை எடுத்துக்கொள்ள முடியுமா என்று சர்வதேச மன்னிப்புக் குழுவில் இருக்கும் எனது நண்பர்கள் கேட்டார்கள். தெரிவுமுறையிலான உடன்பாட்டுக்குறிப்பை அண்மையில் ஏற்றுக் கொண்ட மிகச்சில நாடுகளில் ஒன்று சயிரே என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆனால், சயிரே நாட்டவர் எவருமே பொருத்தனையைப் பிரயோகிக்க அது வரை முயலவில்லை.

லுயேயே எப்படிச் சிறையில் துன்புற்றார் என்று நான் கடிதமூலம் அறிந்து கொண்டேன். அவருடைய சொத்துக்கள் பறிமுதல் செய்யப்பட்டிருந்தன. வருவாய் ஏதும் இல்லாததனால் பிள்ளைகள் பள்ளிக்கூடம் போக முடியாமற் போனது; தேக ஆரோக்கியம் சீரழிந்தது; பிரயோசனமில்லாத இழுபறிப்பட்ட

* இக்கட்டுரை 1967ம் ஆண்டில் எழுதப்பட்டது. 1995ம் ஆண்டு டிசெம்பர் மாதம் அளவில், 20 ஆபிரிக்க நாடுகள் இந்த உடன்படிக்கையை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளன.

வழக்குகளில் ஈடுபட வேண்டி வந்தது. சயிரே அரசாங்கத்தின் இந்த நடவடிக்கைக்கு எதுவித காரணமும் இருந்ததாகத் தெரியவில்லை.

அதே நேரத்தில் ஜெனீவா மனித உரிமைகள் குழுவிலிருந்து தேவையான படிவங்களை நான் பெற்றுக் கொண்டேன். குழு ஒரு முறைப்பாட்டை விசாரிப்பதற்கு முன் பாதிக்கப்பட்டவர், பொருத்தனையை ஏற்றங்கீகரிக்கும் நாட்டில் அதன் நிபந்தனைகள் மீறப்பட்டால்தான் பாதிக்கப்பட்டதாவும் அந்த நாட்டின் சட்டத்தின் கீழ் எடுக்கக்கூடிய எல்லா நடவடிக்கையும் எடுத்திருப்பதாகவும் மேன்முறையீட்டு உரிமைகளை முழுமையாக உபயோகித்ததாகவும், ஆனால் நிவாரணம் கிடைக்கவில்லை என்றுங் காண்பிக்க வேண்டும். லுயேயேயின் வழக்கில் இது ஒரு பிரச்சனையாக இருக்கவில்லை. அவர் அரசாங்க சேவையில் இருந்தவர். தனது உரிமைகளைப்பற்றி அறிந்திருந்தவர் மாத்திரமல்லாமல் சட்டமூலமாக நிவாரணம் பெற எல்லா முயற்சியும் எடுத்துக்கொண்டவர். ஆவணங்கள் எல்லாவற்றையும் வைத்திருந்தார். திரு லுயேயேயிடமிருந்து குறிப்பிடத்தக்க உதவியும் சயிரேயிலிருந்து எனது சக சட்டத்தரணி ஒருவரினுடைய உதவியும் எனக்கு கிடைத்தது.

இதன் காரணமாக உறுப்புரை 2(3) (ஆளின் உரிமைகளும் சுதந்திரங்களும் மீறப்படுபோது செம்மையான பரிகாரமொன்று இருக்க வேண்டும் என்று உத்தரவாதம் அளிப்பது), உறுப்புரை 9 (சட்டமுறையற்றவாறு கைது செய்யப்படுதலையும் தடுத்து வைக்கப்படுதலையும் தடைசெய்வது), உறுப்புரை 10 (தடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் போது மனிதத்தன்மையற்ற நடைமுறைக்கு உட்படுத்தலைத் தடுப்பது). உறுப்புரை 17 (தான்தோன்றித்தனமாக அல்லது சட்டமுறைக்கு முரணாக அந்தரங்க விடயங்களில் தலையிடுவதற்கு எதிராகப் பாதுகாப்பளிப்பது) ஆகியவை மீறப்பட்டன என்ற முறைப்பாட்டைத் தயார் செய்தோம்.

1981ம் ஆண்டு பங்குனி மாதத்தில் எமது மனு ஐ.நா.மனித உரிமைகள் பிரிவிக்குச் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. புரட்டாதி மாத்தில் உள்நாட்டுப் பரிகாரங்கள் முழுமையாகப் பிரயோகிக்கப்பட்டதற்கான மேலும் ஆவணச் சான்றுகள் சமர்ப்பிக்குமாறு குழு கேட்டுக்கொண்டது. மன்னிப்புக் குழுவின் உதவியோடு மேற்கொண்டு சில தகவல்களை கொடுக்கக் கூடியதாக இருந்தது. சயிரே நாட்டுச் சட்டங்களையும் 1982 மாசி மாத்தில் மேற்கோள் காட்டிச் சித்திரை மாதத்தில் மனித உரிமைக் குழு முறைப்பாட்டைப் பொருத்தனைக்கான நாடாம் கட்சியான சயிரே அரசாங்கத்துக்கு அனுப்பி வைத்தது லுயேயேயின் வழக்கு உடன்படிக்கைக்

குறிப்பின்கீழ் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதா என்று விளக்கமளிக்குமாறு கேட்டுக்கொண்டது.

அரசாங்கம் பதிலளிக்கவில்லை. (ஆனால், லுயேயே இதற்கிடையில் 1982 ஆண்டுத் தேர்தலில் வேட்பாளராக அங்கீகரிக்கப்பட்டார்). இறுதியாக கார்த்திகை மாதத்தில் மனித உரிமைக்குழு அரசாங்கத்தின் பதில் கிடைக்காத போதிலும் முறைப்பாட்டை ஏற்றுக்கொள்ளலாம் என்று தீர்மானித்தது. அதன் பின்னர் நாடாம் கட்சியிடம் எழுத்து மூலம் 1983 வைகாசி மாதத்திற்கு முன் ஏதாவது வழக்கு கட்டளைகளையுடனோ தீர்ப்புடனோ நிலைமையை விபரித்து எழுத்து மூலம் விளக்கம் அளிக்கும்படி கோரியது. திரும்பவும் அரசாங்கம் பதிலளிக்கவில்லை. ஆடி மாதத்தில் அரசாங்கம் எந்த விளக்கமும் அளிக்காதபடியால் வேறு வழியில் கிடைத்த தகவல்களின் அடிப்படையில் முடிவு எடுக்க குழு தீர்மானித்தது. லுயேயேயின் வழக்கை குழு பின்வருமாறு தொகுத்துக் கூறியது.

1977ம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் 24ம் திகதி வெளிப்படையான காரணம் எதுவும் இல்லாமல் தேடுதல் விறாந்துடன் திரு.லுயேயே மகானாவின் வீட்டைத் தேடுதல் நடத்தி தேசிய ஆவண மையத்தின் மூன்று அதிகாரிகள் அவரைக் கைது செய்தனர். அவரால் எழுதப்பட்ட சில ஆவணங்கள், சினிமாப்படங்கள், மின் ஒளி நாடாக்கள் கைப்பற்றப்பட்டன. தேடுதலின்பின் பிடிவிறாந்தோ சித்தாரிப்போ இல்லாமல் மேலும் தகவல் கொடுப்பதற்காக அவர்களோடு வரும்படி அவரைக் கேட்டுக் கொண்டார்கள். அவர் கிசாங்கனிம் என்ற அத்தியட்சகருக்கு அறிமுகம் செய்து வைக்கப்பட்டார். எந்த விசாரணையும் இல்லாமல் அத்தியட்சகர் அவரைத் தடுத்து வைக்கும்படி ஆணை பிறப்பித்தார். தடுப்புக்காவலில் இரவு பகலாக அடைத்து வைக்கப்பட்ட அவர் வெறுந்தரையிலேயே நித்திரை கொள்ள வேண்டியதாயிற்று. குடும்பத்தினரைச் சந்திக்கும் வாய்ப்பும் வைத்திய உதவியும் மறுக்கப்பட்டிருந்தது. சித்திரை மாதம் 6ம் திகதி அவருக்கோ அவரது குடும்பத்தினருக்கோ தெரியாமல் மூன்று அதிகாரிகள் அவருடைய பிறந்த ஊரான கின்தாம்பு என்ற கிராமத்தில் இருக்கும் அவருடைய வீட்டைச் சோதனை செய்து அவருடைய சாரணர் சான்றிதழை எடுத்துச் சென்றனர். 1978ம் ஆண்டு தை மாதம் 9ம் திகதி குடியரசின் ஜனாதிபதி பிறப்பித்த மன்னிப்பைத் தொடர்ந்து அவர் விடுதலை செய்யப்பட்டார். தடுப்புக் காவலில் இருந்த காலத்தில் அவரை விசாரணை எதுவும் செய்யவில்லை. அவரிடம் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்ததைச் சார்ந்த ஆவணம்

எதுவும் கொடுபடவில்லை. 1961ஆம் ஆண்டு சித்திரை 22ஆம் ஆணைச்சட்டத்தின் பிரகாரம் ஐந்து நாட்களுக்குமேல் விசாரணைக்காக வைத்திருக்கப்படுபவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் எந்தத் தடுப்பாணையும் அவருக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. தடுப்புக் காவலின்போது அவர் மேலதிகாரிக்கும் ஜனாதிபதிக்கும் கடிதம் மூலம் முறையீடு செய்திருந்தார். ஒரு பலனும் கிடைக்கவில்லை. வேறு எந்தப்பரிகாரமும் அவருக்கு இருக்கவில்லை. அவர் தடுப்புக் காவலில் இருந்த போது அவருடைய குடும்பத்தினர் 5 பேர் இறந்து, அவர்களின் மரணச் சடங்கில் அவர் பங்குகொள்ள முடியாமல், புதைக்கப்பட்டனர். அவர் தடுப்புக்காவலில் இருந்தபோது பணம் இல்லாதபடியால் பள்ளிக்கூடத்தால் பிள்ளைகள் நீக்கப்பட்டார்கள்.

இந்த நிகழ்வுகளைக்கொண்டு திரு லுயேயே பொருத்தனைகள் மீறப்பட்டதால் பாதிக்கப்பட்டவரென்று குழு முடிவு செய்தது. குறிப்பாக பின்வரும் உறுப்புகள் மீறப்பட்டதாகக் கண்டது:

உறுப்புகள் 9, பந்தி1: அவர் ஒருதலைப்பட்ட மனப்போக்கான வகையில் கைது செய்யப்பட்டுத் தடுத்து வைக்கப்பட்டார்.

உறுப்புகள் 9, பந்தி2: அவர் கைதுசெய்யப்பட்டபோது கைதுசெய்யக்காரணமோ அவருக்கு எதிரான குற்றச்சாட்டோ அறிவிக்கப்படவில்லை.

உறுப்புகள் 9, பந்திகள் 3,4 அவர் கூடிய விரைவில் ஒரு நீதிபதியின்முன் கொண்டுவரப்படவில்லை. எந்த நீதி மன்றமும் நியாயமான ஒரு கால எல்லைக்குள் தடுப்புக் காவல் சட்டபூர்வமானதா என்று முடிவு செய்யவில்லை.

உறுப்புகள் 10, பந்தி1: தடுப்புக் காவலில் இருந்தபோது அவர் மனித நேயத்துடன் நடத்தப்படவில்லை.

உறுப்புகள் 2, பந்தி3: இந்தப் பொருத்தனை மீறப்படுவதற்கு எதிராகச் சயிரேயின் உள்நாட்டுச் சட்டத்தில் செம்மையான பரிகாரம் எதுவும் இல்லை.

சயிரே அரசாங்கம், முறைப்பாட்டை விசாரணை செய்து திரு லுயேயேயுக்குப் பொருத்தனை மீறப்பட்டதற்கான இழப்பீடு, சொத்துக்கள் திருப்பிக் கொடுக்கப்படுதல், உட்பட்ட பரிகாரம் தேடுவதற்கான சட்டபூர்வமான வழி அமைத்துக் கொடுக்கக்

மனித உரிமைகள் சட்டமும் மனிதாபிமானச்சட்டமும்

கடமைப்பட்டிருக்கிறது என்று குழு தீர்ப்பளித்தது. எதிர்காலத்தில் இப்படிப்பட்ட மீறல்கள் ஏற்படாமல் இருப்பதை உத்தரவாதப் படுத்தவும் அரசாங்கம் கடமைப்பட்டுள்ளது என்றும் குழு தீர்மானித்தது.

குழுவின் அபிப்பிராயம் முதலில் தனிப்பட்ட முறையில் அறிவிக்கப்பட்டது. உள் நாட்டு அரசியலில் ஈடுபட்டிருந்த திரு. லுயேயே அதைப் பகிரங்கப்படுத்தாமல் இருக்க முடிவு செய்தார். அதன் பின்னர் தெரிவு முறையிலான உடன்படிக்கைக்குறிப்பின் உறுப்புரை 5(4)ன் கீழ், குழு தன் அபிப்பிராயத்தைப் பகிரங்கப் படுத்தியது. (அங் 90/81).

பலவகைகளில் இது ஒரு வழக்கத்திற்கு மாறான நிகழ்ச்சி. வழக்குக் கவனத்திற்கு எடுக்கப்பட்ட காலத்தில் திரு லுயேயே ஓரளவு சுதந்திரமாக இருந்தார் என்பது மாத்திரமல்ல, குழுவின் முன்னால் கொண்டு வரப்பட்ட ஒரு ஆபிரிக்க நாட்டின் முதல் வழக்கு இது. வழக்கில் ஒரு அரசாங்கம் பங்குபற்ற மறுத்தாலும் பொருத்தனை மீறப்பட்டதா அல்லவா என்று கருத்துத் தெரிவிக்கும் நியாயாதிக்கத்தைக் குழு கொண்டிருக்கிறது என்பதற்கு இந்த வழக்கு எடுத்துக்காட்டாய் அமைகின்றது.

எதிர் பார் க்கப்பட்ட அளவுக்குப் பொருத்தனை செல்வாக்குடையதாகத் தெரியவில்லை ஆனால் மேற்கு ஐரோப்பாவுக்கு வெளியே உள்ள பல நாடுகளிலும் ஐரோப்பிய சமவாயத்திலும் மேலான கூடிய செல்வாக்குள்ளதாகையால் ஐரோப்பாவில்தானும் மனித உரிமைகள் தொடர்பாக, அதில் சம்பந்தப்பட்டவர்களினால் அடிக்கடி பயன்படுத்தவேண்டிய பொருத்தனையாகும் இது.

(மைக்கல் எல்மன் - 'விருப்புத் தெரிவுத் தாயேட்டைப் பயன்படுத்தல் - சொந்த அனுபவம்' என்ற கட்டுரையிலிருந்து) உமணி உரிமை மலர் 1.1 (1991),

1949ஆம் ஆண்டின் ஜெனீவா உடன்படிக்கைகளின் பொது உறுப்புரை 3

சர்வதேசத்
தன்மைத்தான
வையாக
கிராத
ஆயுத
மோதல்கள்.

உயர் ஒப்பந்தத் திறத்தவர்களின் ஆள்புலத்தில் சம்பவிக்கும் சர்வதேசத் தன்மைத்தானதாக இராத ஆயுதமோதலின் போது, மோதலில் ஈடுபட்டுள்ள ஒவ்வொரு தரப்பினரும் ஆகக்குறைந்தபட்சம் பின்வரும் ஏற்பாடுகளைப் பின்பற்றுவதற்குக் கடமைப் பட்டதாதல் வேண்டும்:

(1) ஆயுதங்களை கீழேவைத்துள்ள, மற்றும் நோய், காயங்கள், தடுப்புக்காவல் அல்லது வேறு ஏதேனும் காரணத்துக்காக போர் செய்வதனை இடைநடுவில் நிறுத்திக் கொண்ட ஆயுதந்தாங்கிய படைகளின் உறுப்பினர்கள் உட்பட மோதலில் தீவிரமாகப் பங்குபற்றாத ஆட்கள், எல்லாச்சந்தர்ப்பங்களிலும், இனம், நிறம், மதம் அல்லது நம்பிக்கை, பால், பிறப்பு அல்லது செல்வம் என்பனவற்றின் அடிப்படையில் அல்லது இவற்றையொத்த வேறு வித்தியாசத்தின் அடிப்படையில், எவ்விதமான பாதகமான வேறுபாடும் காட்டப்படாமல், மனிதாபிமானத்துடன் நடத்தப்படல் வேண்டும்.

இக்குறிக்கோளை எய்தும் விதமாக, பின்வரும் செயல்கள், மேலே கூறப்பட்ட ஆட்கள் தொடர்பில் எந்நேரத்திலும் எத்தன்மைத்தான இடத்திலும் தடுக்கப்பட்ட செயல்களாலால், தடுக்கப்பட்ட செயல்களாக இருத்தலும் வேண்டும். :

(அ) ஒருவரின் உயிருக்கும் உடலுக்கும் எதிரான வன்முறை, குறிப்பாக எல்லா வகையான உயிர்க் கொலை, உறுப்புச்சேதம் கொடுரமாக நடத்துதல் மற்றும் சித்திரவதை;

(ஆ) பணயக்கைதிகளாகச் சிறைபிடித்தல்;

(இ) சுயகொளரவத்தின் மீதான அவமரியாதையான நடத்தைகள், குறிப்பாக இழிவுபடுத்தும் விதமாக, மற்றும் தரக்குறைவாக நடத்துதல்.

(ஈ) நாகரிகமுள்ள மக்களினால் இன்றியமை யாதவையென அங்கீகரிக்கப்பட்ட சகல நீதிமுறையான உத்தரவாதங்களையும் அளித்து, முறையாக அமைத்துருவாக்கப்பட்ட நீதி மன்ற மொன்றினால் எடுத்து மொழிய ப்பட்ட முன்னைய தீர்ப்பொன்றுமில்லாமல் தண்டனைகளை விதித்தலும் மரண தண்டனைகளை நிறைவேற்றலும்.

(2) காயப்பட்டவர்களும் நோய்வாய்ப்பட்டவர்களும் தேடிக்கண்டு பிடிக்கப்பட்டுப் பராமரிக்கப்படுவர்.

சர்வதேசச் செஞ்சிலுவைச்சங்கம் போன்ற பாரபட்சமற்ற மனிதாபிமானக் குழுவொன்று மோதலில் ஈடுபட்டுள்ள திறத்தவர்களுக்கு அதன் சேவைகளை வழங்க முன்வரலாம்.

மோதலில் ஈடுபட்டுள்ள திறத்தவர்கள் தற்போதைய உடன்படிக்கையின் ஏனைய ஏற்பாடுகள் எல்லாவற்றையும் அல்லது அவற்றின் ஒரு பகுதியை, சிறப்பு உடன்படிக்கைகள் மூலம், வலுவூக்குக் கொண்டுவர மேலும் முயலுதல் வேண்டும்.

முற்போந்த ஏற்பாடுகளைப் பிரயோகிப்பது, மோதலில் ஈடுபட்டுள்ள திறத்தவர்களின் சட்ட தராதரத்தை எவ்வகையிலும் பாதிக்கப்படாது.

போரின்போது நடந்துகொள்வதற்கான விதிகள்

சர்வதேச செஞ்சிலுவைக் குழு (ICRC), பின்வரும் அடிப்படை விதிகளின் அடிப்படையில் சிறு நூல் ஒன்றை வெளியிட்டுள்ளது.

1. சண்டையிடுக, போரளிகளுடன் மாத்திரம்.
2. தாக்குக, இராணுவ இலக்குகளை மாத்திரம்.
3. தாக்காது விடுக, குடிமக்களையும், உடைமைப் பொருள்களையும்.
4. அழிவுகளைக் குறிக்கோளை அடையும் தேவைக்கு மாத்திரம் மட்டுப்படுத்துக.

இச்சிறு நூலிலிருந்து பிரித்தெடுக்கப்பட்டவை, தொடரும் பக்கங்களில் மறுபிரசுரஞ் செய்யப்பட்டுள்ளன.

ஐதூர், ஐரகரலன்
எதிரிப் போர் கைதிகள்
ENEMY PRISONERS

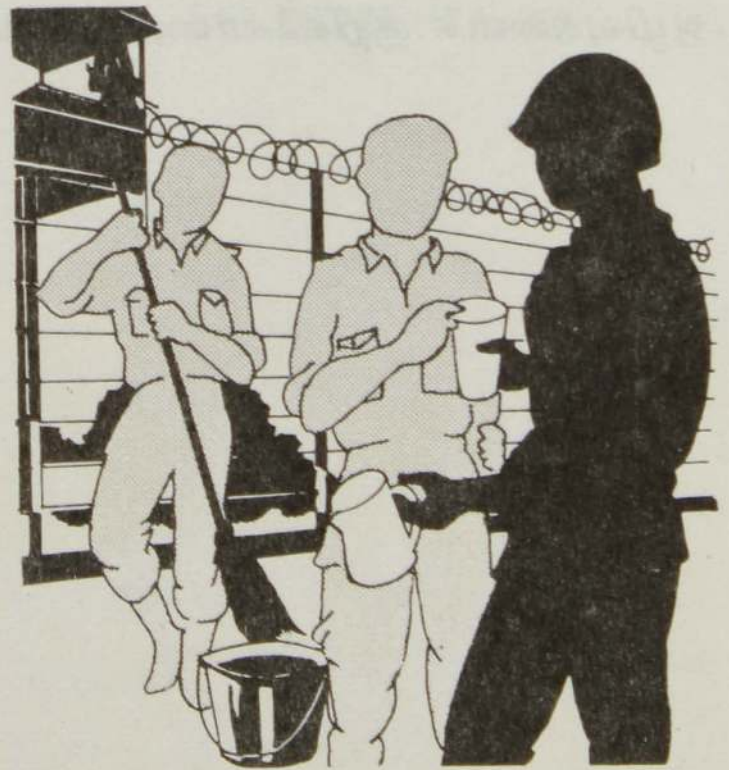
1 ஐதூர் ஐதூர் ஐதூர் ஐதூர்.
அவர்களை தண்டிக்காதீர்கள்
Spare them.

2 ஐதூர் திராஸூடு கரன்னை.
அவர்களை நிராயுதபாணிகளாக்குக:
Disarm them.

3 ஐதூர் ஐதூர் திராஸூடு ஐதூர் ஐதூர்.
அவர்களை உங்கள் மேலதிகாரியிடம்
ஐதூர் ஐதூர்.
Hand them over to your superior

4 ஐதூர் ஐதூர் ஐதூர்.
அவர்களை கருணையுடன் நடத்துக.
Treat them humanely.

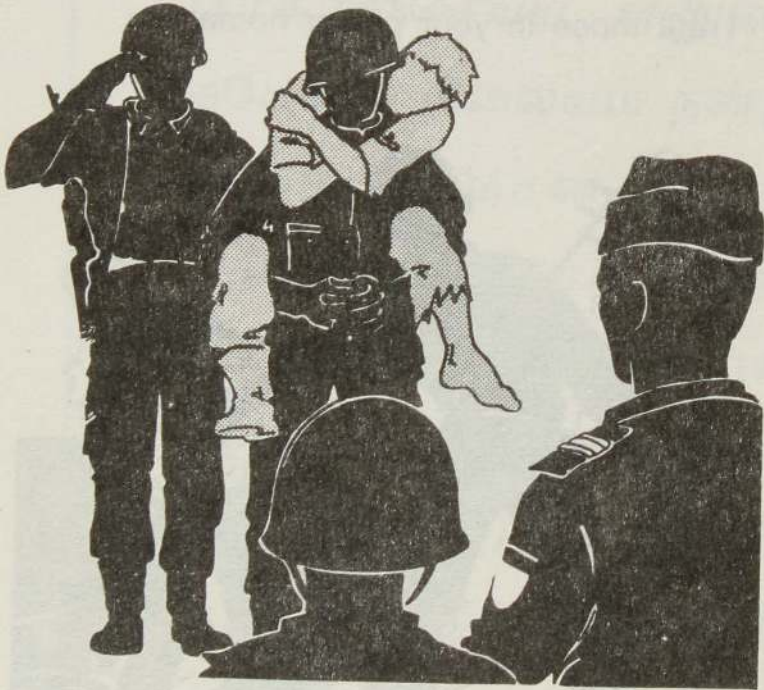
තුಲಾ ලේ සතුරන්
 காயமடைந்த எதிரிகள்
 WOUNDED ENEMIES

1 යලිගෙන යන්න.
 அவர்களை தூக்கி எடுக்குக.
 Collect them.

2 ඔවුන්ට සත්කාර කරන්න.
 அவர்களிடம் கரிசனை காட்டுக.
 Care for them.

3 ඔබගේ උසස් නිලධාරියාට බාර දෙන්න.
 அவர்களை உங்கள் மேலதிகாரியிடம்
 ஒப்படைக்குக.
 Hand them over to your superior ...

4 .... නතරයෙන් ලගම සිටින වෛද්‍ය පිරිසට
 බාර දෙන්න.
 அல்லாவிடில் அவர்களை அருகிலுள்ள
 மருத்துவ பணியாளரிடம்
 ஒப்படைக்குக.
 ... or to the nearest medical personnel.

සාමාන්‍ය වැසියන්
குடிமக்கள்
CIVILIAN PERSONS

1 ඔවුන්ට ගරු කරන්න.
அவர்களைக் கண்ணியமாக நடத்துக.
Respect them.

2 ඔබගේ අණසක යටතේ සිටින්නන්ට
මානුෂිකව සලකන්න.
உங்கள் தயவிலிலுள்வர்களை
கருணையுடன் நடத்துக.
Treat those in your power humanely.

3 ඔවුන් නිසාවට ලක්වීමෙන් බේරාගන්න.
පළිගැනීම හෝ ප්‍රාණ අපරිකරවත් වශයෙන්
ගැනීම තහනම් ය.
துன்புறுத்தலிலிருந்து
அவர்களைக் காப்பாற்றுக.
அவர்களைப் பழிவாங்குதலும்
பயணக் கைதிகளாக்குவதும்
தடை செய்யப்பட்டுள்ளது.

Protect them against ill-treatment. Vengeance
and taking of hostages are forbidden.

4 ඔවුන්ගේ දේපලවලට ගරු කරන්න.
ඒවාට හානි නොකරන්න.
ඒවා කොල්ලකරමින් වළකින්න.
அவர்களுடைய சொத்துக்களை
மதித்து நடக்குக.
அவற்றை சேதப்படுத்தவோ
குறையாட்டவோ கூடாது.

Respect their property; do not damage it
or steal it.

நன்றிநவிலல்

அன்ட்ரியு பிளேன், ஸ்டெபானி கிறாண்ட், பற்றீஷியா ஹைன்ட்மண், ரமணி முத்தெட்டு வேகம, தீபிகா உடகம ஆகியோர் ஆங்கிலக் கையெழுத்துப் பிரதியை ஆரம்பத்தில் வாசித்து ஆக்கபூர்வமான யோசனைகளைத் தெரிவித்தவர்களுள் சிலராவர். அவர்களுக்கும் இங்கிலாந்திலுள்ள Interights அமைப்பு அதனது பிரசுரத்திலிருந்து சில விடயங்களை மீள் பிரசுரஞ்செய்ய அனுமதித்தமைக்காக அதற்கும் நடேசன் நிலையம் நன்றி தெரிவிக்கிறது. இற்றை வரையிலுமான இரண்டாவது ஆங்கிலப் பதிப்பைத் தயாரிப்பதில் ரைனர் ப்ரோன்பீல்ட், மகி மெலோனி, சிறியாணி மித்தபால ஆகியோர் பெரிதும் உதவினர். இந்த ஆங்கில இரண்டாவது பதிப்பின் அடிப்படையிலேயே இந்த முதலாவது தமிழ்ப் பதிப்பு அமைந்திருக்கிறதென்கிறது.

செய்துள்ளன

1. பண்பாட்டு அமைதி உறுதி செய்து கொடுக்க
2. பண்பாட்டு அமைதி உறுதி செய்து கொடுக்க
3. பண்பாட்டு அமைதி உறுதி செய்து கொடுக்க
4. பண்பாட்டு அமைதி உறுதி செய்து கொடுக்க
5. பண்பாட்டு அமைதி உறுதி செய்து கொடுக்க
6. பண்பாட்டு அமைதி உறுதி செய்து கொடுக்க
7. பண்பாட்டு அமைதி உறுதி செய்து கொடுக்க
8. பண்பாட்டு அமைதி உறுதி செய்து கொடுக்க
9. பண்பாட்டு அமைதி உறுதி செய்து கொடுக்க
10. பண்பாட்டு அமைதி உறுதி செய்து கொடுக்க

**பொதுசன நூலகம்
யாழ்ப்பாணம்.**

சட்டத்தின் மூலம் மனித உரிமைகளுக்கான
நடேசன் நிலையம், மனித உரிமைத் துறையில்
ஈடுபட்டு இருக்கும் நிறுவனங்களுக்கும்.
சட்டத்தரணிகளுக்கும், பிறருக்கும் ஒரு
நூலகத்தையும் ஆவணக்கோர்ப்புகளையும்
பிற தகவல்களையும் அளித்து வருகிறது.

இலங்கையின் மாபெரும் மனித உரிமைகள்
சட்டவல்லுனர் அமரர் சோ. நடேசன் (Q.C.)
நினைவுச்சின்னமாக இந்த நிலையம்
பெயரிடப்பட்டுள்ளது.

தலைவர்: R. K.W. குணசேகர

இணைச் செயலாளர்: ராதிகா குமாரசாமி, தூரியா விக்கிரமசிங்க,

பொருளாளர்: சித்தி திருச்செல்வம்

"சர்வதேச மனித உரிமைகள் சட்டத்தின் பயன்தான் என்ன?..... உலகம் இன்றிருக்கும் நிலையைப் பாருங்கள் !"

இத்தகைய கருத்துக்கள் இந்த முறைமையிலுள்ள, ஒத்துக்கொள்ளப்பட்ட குறைபாடுகளையே பிரதிபலிக்கின்றன. ஆனாலும், இந்நூல் காட்டி நிற்பது போல, சர்வதேச மனித உரிமைகள் தராதரம் பற்றிய அடிப்படைத் தகவலறிவானது முன்னேற்றத்துக்காக மாற்றங்களை வேண்டி நிற்போருக்கு மிக முக்கிய ஆயுதமாகின்றது.

சர்வதேச மனித உரிமைகள் சட்டம் அரசாங்கம் தனது குடிமக்களிடம் எவ்வாறு நடந்து கொள்ளவேண்டுமென்பதை இறுகிப்பிணைத்து உறுதிப்படுத்துமளவு பயன்படுகின்றது. இவ்வித அளவு நிலைகளை அறிந்து கொள்வது ஏறத்தாழச் சுலபமானது. சாதாரணமாக பொது விவகாரங்களில் அக்கறைகொண்ட கூர் மதியுள்ள குடிமக்கள் எல்லோரும் புரிந்து கொள்ளக்கூடியது. சிறப்புத்திறனறிவு எதுவும் அவசியமில்லை. இவற்றைப்பற்றி படித்தறிந்து கொண்டு எந்த அளவுக்கு அரசாங்கம் இவற்றைப் பேணிச் செயலாற்றுகின்றது என்பதை அவதானிப்பதில் பங்குபற்றுவது சமூகத்தின் பல்வேறு மட்டத்திலுமுள்ள மக்களால் முடியும். அப்படிச் செய்ய வேண்டியது அவர்களின் கடமையுங்கூட. மனித உரிமைகளைப்பாதுகாப்பது சட்டவாதிகளினதும் அரசியல்வாதிகளினதும் வேறு திறனறிவுத் தொழிலினரதும், பொது நல அமைப்புகளினதும் அக்கறையாக மட்டுமே கருதப்படலாகாது.

மனித உரிமைகள் சட்டத்துக்கும் மனிதாபிமானச் சட்டத்துக்குமான ஓர் அறிமுக வழிகாட்டி என்ற இந்த நூல் சட்ட அறிவுப் பின்னணியற்றோர் உள்ளிட்ட பரந்த வாசகர் வட்டத்துக்காக எழுதப்பட்டுள்ளது. மக்களது அடிப்படை உரிமைகளையும் சுதந்திரங்களையும் எல்லா விடயங்களிலும் பாதுகாப்பதையே இலக்காகக் கொண்டதான சர்வதேசச் சட்டங்கள் பற்றிய அத்தியாவசியமானதும் கனதி மிக்கதுமான விடயங்களுக்கான தேவையினை இது நிறைவு செய்வதாக உள்ளது. உலகளாவிய விசாலத்தில் அரசாங்கங்களுக்கு ஏற்புடையதான சர்வதேச மனித உரிமைகள் பொருத்தனைகளையும் தராதரங்களையும் பற்றிய அடிப்படைத் தகவல்களை இநூல் மிகத்தெளிவான நடையில் தருகின்றது. யுத்த விதிகள் என்று பொதுவாக அழைக்கப்படுவதும் உள் நாட்டுக் குழப்பங்களுக்கு ஏற்புடையதுமான மனிதாபிமானச் சட்ட கோட்பாடுகளுக்கான அறிமுகத்தையும் இது உள்ளடக்கியுள்ளது. சுதந்திரமான நியாய சபைகள் தமது தேசிய எல்லைகளுக்கு அப்பாலும் அரசாங்கங்கள் சட்டப்படி பொறுப்புடையன எனத் தீர்ப்பளித்துள்ள விடயங்களான காணாமற் போதல் தவறான தடுப்புக்காவல், பேச்சுச் சுதந்திரம் மீதான தலையீடு என்பன பற்றி விளக்கவல்ல வழக்குகளை நூலில் பின்னிணைப்பு ரூபகப்படுத்துகின்றது.

இந்நூலாசிரியர்கள் சர்வதேசச் சட்டத்துறையில் பரந்த அளவிலான அனுபவத்தைப் பெற்றவர்கள். இருவருமே சுயாதீனமான மனித உரிமைகள் நிறுவனங்களது தலைமைத்துவத்தில் நெருங்கிய ஈடுபாடுடையவர்கள். புவியியல், அரசியல் தொடரான எல்லைகளைக் கடந்து மனித உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதில் இவர்களது பணிகள் தொடர்பாகப் பரந்துபட்ட பயணங்களை மேற்கொண்டுள்ளனர்.

வேர்ஜினியா லியறி நியூயோர்க் மாநிலப் பல்கலைக்கழகத்தின் புகழ் மிக்க சேவைப் பேராசிரியர் என்பதுடன் பஃவ்லோ நகரிலுள்ள இப்பல்கலைக்கழக வளாகத்தின் சட்டப் பேராசிரியையுமாவார். இவர் சர்வதேசச் சட்டம் மனித உரிமைகள் ஆகியன பற்றியும் எழுதியிருக்கிறார். "ஆசிய விழிப்பு" என்ற மனித உரிமைகள் அமைப்பினதும் பிரான்சின் ஸ்ராஸ்போக் நகரிலுள்ள சர்வதேச மனித உரிமைகள் நிறுவனத்தினதும் இயக்குனர் சபை உறுப்பினராக இருந்து வருகிறார்.

சட்டவாதியான சூரியா விக்கிரமசிங்க ஜனநாயக உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கான இயக்கத்தின் செயலாளரும் சட்டத்தின் மூலம் மனித உரிமைகளுக்கான நடேசன் நிலையத்தின் இணைச் செயலாளரும் ஆவார். இவர் சர்வதேச மன்னிப்புச்சபையின் சர்வதேச நிருவாகக் குழுவின் முன்னாள் தலைவியுமாவார்.

ISBN 95-9255-02-09